யோகியெனப்படும். குடத்தன்மை மண்டன்மைகளின் சமவாய சம்பந்தம் கடத்திற் காணப்படுகின்றது. ஆகலின், குடத்தன்மை மண்டன்மைகள்சமவாயசம்பந்தத்தின் பிரதியோகியா யிருத்தலின் விசேஷணமாம், சம்பந்தத்தின் அநுயோகி கடமாகலின் விசேஷியமாம். யாண்டுத் தண்டி புருஷனென்னும் ஞான முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுத் தண்டத்தன்மை விசிஷ்டதண்டம் சையோகசம்பந்தத்தால் புருஷத்தன்மை விசிஷ்ட புருஷனிடத்துக் காணுகின்றது. அதன் ஞானமே காஷ்டமுடைய மனிதனென உண்டாகின்றது. ஆண்டுக் காஷ்டத்தன்மை விசிஷ்ட தண்டம் மனிதத்தன்மை விசிஷ்ட புருஷனிடத்துச் சையோக சம்பந்தத்தால் தோற்றுகின்றது. முதல் ஞானத்தில் தண்டத்தன்மை விசிஷ்டதண்டம் சையோகத்தின் பிரதியோகியா யிருத்தலின் விசேஷணமாம்; புருஷத்தன்மை விசிஷ்ட புருஷன் சையோகத்தின் அநுயோகியா யிருத்தலின் விசேஷியமாம். இரண்டாவது ஞானத்தில் காஷ்டத்தன்மை விசிஷ்ட தண்டம் பிரதியோகியாம், மனிதத்தன்மை விசிஷ்ட புருஷன் அநுயோகியாம். இரண்டு ஞானங்களினும் தண்டம் விசேஷணமும் புருஷன் விசேஷியமுமாயிருக்கினும், முதல்ஞானத்திலோ, தண்டத்தில் தண்டத்தன்மை தோற்றுகின்றது; காஷ்டத்தன்மை தோன்றுகின்றதில்லை. புருஷனிடத்துப் புருஷத்தன்மை தோற்றுகின்றது; மனிதத்தன்மை தோற்றுகிறதில்லை. அங்ஙனமே இரண்டாவதுஞானத்திலும்தண்டத்தில் காஷ்டத்தன்மைதோற்றுகின்றது; தண்டத் தன்மை தோற்றுகிற தில்லை. புருஷனிடத்து மனிதத்தன்மை தோற்றுகின்றது; புருஷத்தன்மை தோற்றுகிறதில்லை. தண்டத்தன்மையும் காஷ்டத் தன்மையும் தண்டத்தின் விசேஷணங்களாம். ஏனெனின், தண்டத்தன்மை முதலியவற்றிற்குத் தண்டத்திலுள்ள சம்பந்த மெதுவோ, அதன் பிரதியோகி தண்டத்தன்மை முதலியனவாம். தண்டத்தன்மை முதலியவற்றிற்குத் தண்டத்தில் சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஆகலின் சம்பந்தத்திற்கு அநுயோகியா யிருத்தலின் தண்டம் விசேஷியமாம். இவ்வாற்றால் தண்டத்தன்மைக்குத் தண்டம் விசேஷியமாம்; புருஷனுக்குத்தண்டம் விசேஷணமாம்; ஏனெனின், தண்டத்திற்குப் புருஷனிடத்துள்ள சையோகசம்பந்த மெதுவோ, அதன் பிரதியோகி தண்டமாம்; ஆகலின் அது புருஷனுக்கு விசேஷணமாம், அச்சையோகத்திற்குப் புருஷன் அநுயோகி யாகலின் விசேஷியமாம்.

புருஷனுக்குத் தண்டம் விசேஷணமாதல் போலப் புருஷத்தன்மை மனிதத் தன்மைகளும் புருஷனுக்கு விசேஷணங்களாம். எனெனின், தண்டத்திற்குப் புருஷனோடு சையோக சம்பந்தம் தோற்றுவதுபோலப் புருஷத்தன்மை முதலியசாதிக்குச் சமவாயசம்பந்தந் தோற்றுகின்றது. அச்சம்பந்தத்திற்குப் புருஷத் தன்மைமுதலியன பிரதியோகியா யிருத்தலின் விசேஷணமும், புருஷன் அநுயோகியா யிருத்தலின் விசேஷியமுமாம். ஆனால் இத்துணைப் பேதமுண்டு:— புருஷனது தர்மமாகிய புருஷத்தன்மை மனிதத்தன்மைமுதலியன எவையோ, அவை கேவலம் புருஷவியக்தியின்விசேஷணங்களாம். புருஷத்தன்மைமுதலிய தர்மவிசிஷ்ட புருஷவியக்தியில் தண்டமுதலியன விசேஷணமாம். தண்டமுதலியனவும், தண்டத்தன்மைமுதலிய தர்மங்களின் விசேஷியமும், புருஷத்தன்மை முதலியவற்றின் விசேஷணமுமாம். ஆனால் தண்டத்தன்மைமுதலிய விசேஷணங்களின் சம்பந்தத்தைக்கொண்டு புருஷன் முதலிய விசேஷியத்தின் சம்பந்தி உத்தர காலத்தில் தண்டாதிகளாம். இவ்வாற்றால் கேவல வியக்தியில் புருஷத்தன்மை மனிதத்தன்மைகள் விசேஷணமாம். புருஷத்தன்மை அல்லது மனிதத்தன்மை விசிஷ்ட புருஷ வியக்தியில் தண்டத்தன்மை அல்லது காஷ்டத்தன்மை விசிஷ்டதண்டம் விசேஷணமாம். கேவலதண்டவியக்தியில் தண்டத்தன்மையல்லது காஷ்டத்தன்மை விசேஷணமாம்.

இவ்வாற்றால், ஞானத்திற்கு விஷயமாதலைவிசாரிக்கின் வெகு சூக்ஷ்மமாம். இதனைச் சக்கரவர்த்திகதாதர பட்டாசாரியர் சங்கதி யென்னும் நூலில் எழுதியிருக்கின்றனர். ஜயராமபஞ்சானன பட்டாசாரியரும், அங்ஙனமே இரகுநாதபட்டாசாரியரும் விஷயத்தன்மைவிசார மென்னுநூலில் எழுதியிருக்கின்றனர். சூக்ஷ்ம பதார்த்தங்கள் சம்ஸ்கிருதவாக்கானன்றி எழுதப்படா; அறிதற் கரியனவுமாம். அதுபற்றி மிகவும் ஸ்தூலமான விதமாத்திரம் ஈண்டு அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

௧௯. விசேஷண விசேஷியங்களினது ஞானத்தின் பேதபூர்வகமான நியாயமதத்தினது பிரமஞானத்தின் சமாப்தி.

இவ்வாற்றால், விசிஷ்ட ஞானத்திற்கு ஏது விசேஷண ஞானமாம்; அவ்விசேஷணத்தின் ஞானம் சிலவிடத்து ஸ்மிருதிரூபமாம், சிலவிடத்து நிருவிகற்பமாம். சிலவிடத்து விசிஷ்டஞானமே விசேஷணமாம். விசேஷியத்திற்கு முன் விசேஷண மாத்திரத்தோடு இந்திரியத்திற்குச் சம்பந்தமுண்டாகின்றது. ஆண்டுவிசேஷணம் விசேஷண மாத்திரமாக இந்திரிய சம்பந்த ஜந்நியமாம். அதுவும் விசிஷ்டப்பிரத்தியக்ஷமேயாம். யாண்டுப் புருஷனின்றிக் கேவல தண்டத்தோடுஇந்திரியத்திற்குச் சம்பந்தமுண்டாய்ப் பிற்கணத்தில் புருஷனோடுசம்பந்தமாகின்றதோ, ஆண்டுத் தண்டரூபவிசேஷணத்தின் ஞானம் விசேஷணமாத்திரத்தின் சம்பந்தத்தா னுண்டாகின்றது. அதற்குப் பிற்கணத்தில் தண்டிபுருடன் என்னும் விசிஷ்டத்தின் ஞானமுண்டாகின்றது. கடமிருக்கிறதென்னும் முதல்விசிஷ்டஞானமெதுவோ, அதற்குமுன் கடத்துவரூபவிசேஷணத்தின் நிர்விகற்ப ஞானம் இந்திரிய சம்பந்தத்தா னுண்டாகின்றது. பிற்கணத்தில்கடமிருக்கிறதென்னும் கடத்துவவிசிஷ்டகடஞானம்உண்டாகின்றது. எவ்விந்திரிய சம்பந்தத்தால் கடத் தன்மையின் நிர்விகற்ப ஞானமுண்டாகின்றதோ, அவ்விந்திரிய சம்பந்தத்தாற்றனே கடத்துவ விசிஷ்டகடத்தின் சவிகற்ப ஞானமுண்டாகின்றது. கடத்தன்மையின் நிர்விகற்ப ஞானத்தில் இந்திரியம் கரணமும், இந்திரியத்தின் சையுக்த சமவாய சம்பந்தம் வியாபாரமு மாம். கடத் தன்மை விசிஷ்ட கடத்தின் சவிகற்ப ஞானத்தில் இந்திரியத்தின் சையுக்த சமவாய சம்பந்தம் கரணமும்,நிருவிகற்பஞானம் வியாபாரமுமாம். இவ்வாறு ஆதுனிக(நவீன)நையாயிகர் நிர்விகற்பக சவிகற்பக ஞானங்களில் கரணத்தின் பேதம் கூறியிருக்கின்றனர்.

அது சம்பிரதாயத்திற்கு விருத்தமாம். ஏனெனின், வியாபாரமுடைய அசாதாரண காரணம் கரணமெனப்படு மென்னும் மதத்தில் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்திற்குக் கரணமாயிருத்தலால் இந்திரியமே பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணமெனப் படுகின்றது. ஆதுனிகர் கிரமப்படி சவிகற்பகஞானத்தின் கரணமாயிருத்தலால், இந்திரியத்தின் சம்பந்தத்தையும் பிரமாண மெனல் வேண்டும். சம்பிரதாயமுடை

யோர் சம்பந்தத்தைப் பிரமாணமாகக் கூறினரில்லையாகலின், இர
ண்டு பிரத்தியக்ஷ ஞானங்களுக்கும் இந்திரியமே கரணமாம். ஆத
லால் இந்திரியம் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணமாம். ஆனால் நிர்விகற்பக
ஞானத்தில் இந்திரியத்தின் சம்பந்தமாத்திரம் வியாபாரமாம். சவி
கற்பஞானத்தில் இந்திரியத்தின் சம்பந்தமும் நிர்விகற்பஞானமு
மாகிய இரண்டும் வியாபாரமாம். இருவகைப் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்
திற்குங் கரணமாயிருத்தலால் இந்திரியம் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாண
மாம். தர்மதர்மிகளின் சம்பந்தத்தை விஷயஞ் செய்யும் ஞானம்
சவிகற்பகஞான மெனப்படும். கடமிருக்கின்றது என்னும் ஞானத்
தால் கடத்தில் கடத் தன்மையின் சமவாயம் விளங்குகின்றதாக
லின், சவிகற்ப ஞானத்திற்குத் தர்மம் தர்மி சமவாயமென்னும்
மூன்றும் விஷயமாம். ஆதலால் கடமிருக்கிறது என்னும் விசி
ஷ்டஞானம் சம்பந்தத்தை விஷயஞ்செய்தலால் சவிகற்பக மென
ப்படுகின்றது. அதனின் வேறாய ஞானத்தை நிருவிகற்பக ஞான
மென்பர். சவிகற்பக நிருவிகற்பக ஞானங்களின் இலக்கணம் சித
கண்டியில் விஸ்தாரமாய் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. அவ்வர்த்தம்
சூக்ஷ்மமா யிருத்தலின் ஈண்டு விஸ்தாரமாய் எழுதப்படவில்லை.
இவ்வாற்றான் முதல்விசிஷ்ட ஞானத்தை யுண்டுபண்ணும் விசேஷ
ணஞானம் நிருவிகற்பக ஞானமாம். ஒருமுறை கடமிருக்கிறது
என்னும் விசிஷ்டஞான முண்டாய்ப் பின்னர்க் கடத்தின் விசிஷ்ட
ஞான முண்டாகுமிடத்து, கடத்தோடு இந்திரியத்திற்குச் சம்பந்த
மிருக்கின்றது. முன் அநுபவித்த அதே கடத்தன்மையின் ஸ்மிருதி
யுண்டாகின்றது. அதற்குப் பிற்கணத்தில் கடமிருக்கிற தென்
னும் விசிஷ்டஞான முண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் இரண்டாவது
முதலிய விசிஷ்ட ஞானத்திற் கேதுவாகிய விசேஷண ஞானம்
ஸ்மிருதிரூபமாம்.

யாண்டுத் தோஷத்தோடுகூடிய நேத்திரத்திற்கு இரஜ்ஜு
வோடாயினும் சுத்தியோடாயினும் சம்பந்த முண்டாகின்றதோ,
ஆண்டுத் தோஷத்தின் வலியால் சர்ப்பத்தன்மையின் அல்லது
இரஜதத்தன்மையின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது; இரஜ்ஜுத்தன்மை
சுத்தித் தன்மைகளின் ஸ்மிருதி யுண்டாகிறதில்லை. விசிஷ்ட
ஞானத்திற் கேதுவாகிய விசேஷண ஞானம் எத் தர்மத்தை விஷ
யஞ் செய்கின்றதோ, அத்தர்மமே விசிஷ்டஞானத்தோடு விஷயத்

தில் விளங்குகின்றது. சர்ப்பத் தன்மை இரஜதத் தன்மைகளின் ஸ்மிருதி ஞானம் இரஜ்ஜுத்தன்மை சுத்தித்தன்மைகளை விஷயஞ் செய்கிறதில்லை; ஆனால் சர்ப்பத் தன்மை இரஜதத் தன்மைகளை விஷயஞ் செய்கின்றது. ஆகலின் சர்ப்பமிருக்கிறது என்னும் இரஜ்ஜுவின் விசிஷ்ட ஞானத்தால் இரஜ்ஜுவில் சர்ப்பத் தன்மை தோற்றுகின்றது. இரஜதம் இருக்கின்றதென்னும் சுத்தியின் விசிஷ்டஞானத்தால் சுத்தியில் இரஜதத்தன்மை தோற்றுகின்றது. சர்ப்பமிருக்கின்றதென்னும் விசிஷ்டப் பிரமத்தில் விசேஷியம் இரஜ்ஜு, சர்ப்பத்தன்மை விசேஷணம். ஏனெனின், சர்ப்பத்தன்மையின் சமவாய சம்பந்தம் இரஜ்ஜுவில் தோற்றுகின்றது. அச் சமவாயத்திற்குச் சர்ப்பத்தன்மை பிரதியோகியும், இரஜ்ஜு அநுயோகியுமாம். அங்ஙனமே வெள்ளியிருக்கின்றது என்னும் பிரமத்தால் சுத்தியில் இரஜதத்தன்மையின் சமவாயம் தோற்றுகின்றது. அச்சமவாயத்திற்குப் பிரதியோகி இரஜதத்தன்மையாகலின் அது விசேஷணமாம்; சுத்தி அநுயோகியாகலின் விசேஷியமாம். இவ்வாற்றால் சகல பிரமஞானங்களாலும் விசேஷணத்தின் அபாவமுடையதன்கண் விசேஷணம் தோற்றுகின்றது. ஆகலின் நியாய மதத்தில் விசேஷணத்தின் அபாவமுடையதன்கண் விசேஷணந் தோற்றுதல் பிரமம் (மயக்கம்) எனப்படும். அதனையே அயதார்த்த ஞான மென்பர்; அந்நியதாக்கியாதி யென்றும் கூறுவர். பிரமஞானத்தின்கண் சூக்ஷ்மவிசாரத்தை அந்நியதாக்கியாதிவாதமென்னும் நூலில் சக்கரவர்த்தி கதாதரபட்டாசாரியர் எழுதியிருக்கின்றனர். அஃது அறிதற்கரியதாகலின் ஈண்டெழுதப்படவில்லை. இவ்வாற்றால் நியாய மதத்தில் சர்ப்பமுதலிய பிரமத்திற்கு விஷயம் இரஜ்ஜுமுதலியனவாம்; சர்ப்பாதிக ளன்று. பிரத்தியக்ஷவடிவமான பிரம(மயக்கம்) ஞானமும் இந்திரிய ஜந்நியமாம்.

கஎ. வேதாந்த சித்தாந்தத்தின் அநுசாரமாக இந்திரிய ஜந்நியமாகாத பிரமஞானத்தின் றன்மை.

வேதாந்த சித்தாந்தத்தில் சர்ப்பப்பிரமத்திற்கு விஷயம் இரஜ்ஜுவன்று; அநிர்வசனீய சர்ப்பமாம். பிரமஞானம் இந்திரியஜந்நியமன்று. நியாய மதத்தில் சகல*ஞானங்களுக்கும் ஆசிரயம் ஆத்மாவாம். வேதாந்த மதத்தில் ஞானத்திற் குபாதானகாரணம் அந்தக்கரணமாகலின் அந்தக்கரணம் ஆசிரயமாம். நியாயமதத்தில் சுக முதலியவற்றை ஆத்மாவின் குணமென்பர். அவை முழுவதும்

பிரமஞான-தன்மை.

அந்தக்கரணத்தின் பரிணாமமாம். ஆகலின் அந்தக்கரணத்தின் தர்மமாம். ஆத்மாவின் தர்ம மன்று. ஆனால் பிரமஞானம் அந்தக்கரணத்தின் பரிணாம மன்று; அவித்தையின் பரிணாமமாம். இதனை விசாரசாகரத்தில் எழுதியிருத்தலால், ஈண்டு எழுதுவதனாற் பயனில்லை.

பிரமஞானத்தின் சுருக்கமாகிய தன்மை இதுவாம்:—சர்ப்ப சம்ஸ்காரத்தோடு கூடிய புருஷனது தோஷ சகித நேத்திரத்திற்கு இரஜ்ஜுவுடன் சம்பந்த முண்டாகுங்காலத்து இரஜ்ஜுவின் விசேஷ தர்மமாகிய இரஜ்ஜுத்தன்மையும் தோற்றுகிறதில்லை; இரஜ்ஜுவிலுள்ள வைக்கோல் வடிவமாகிய அவயவம் யாதோ அதுவும் தோற்றுகிறதில்லை; ஆனால்இரஜ்ஜுவில் சாமானிய தர்மமாகிய இதந்தை (இதுவெனுந்தன்மை) தோற்றுகின்றது. அங்ஙனமே சுத்தியில் சுத்தித்தன்மையும், கருமுதுகுடைமையும், முக்கோணத் தன்மையும் தோற்றுகிற தில்லை. ஆனால் சாமானிய தர்மமாகிய இதந்தை தோற்றுகின்றது. ஆகலின் நேத்திர வாயிலாக அந்தக்கரணம் இரஜ்ஜுவை யடைந்து இதுவென்னும் வடிவினதாகிய பரிணாமத்தை யடைகின்றது. அந்த இது வென்னும் வடிவினதாய விருத்தி யுபகித (விருத்தியை யுபாதியாக வுடைய) சேதனத்தின்கணுள்ள அவித்தையின் சர்ப்பாகாரம் ஞானாகாரமென்னும் இரண்டு பரிணாமங்க ளுண்டாகின்றன. அங்ஙனமே தண்ட சம்ஸ்காரத்தோடு கூடிய புருஷனது தோஷத்தோடுகூடிய நேத்திரத்திற்கு இரஜ்ஜுவின் சம்பந்தத்தால் யாண்டு விருத்தி யுண்டாகின்றதோ, ஆண்டுத் தண்டமும் அதன் ஞானமும் அவித்தையின் பரிணாமங்க ளாகின்றன. மாலையும் அதன் ஞானமும், மாலைச் சம்ஸ்காரத்தோடு கூடிய புருஷனது தோஷ சகித நேத்திரத்திற்கு இரஜ்ஜுவோடு சம்பந்தமுண்டாக, எதனது இதுவென்னும் வடிவினதாய விருத்தி யுண்டாகின்றதோ, அதனது விருத்தி யுபகித சேதனத்திலுள்ள அவித்தையின் பரிணாமமாகின்றன. யாண்டு ஒரு இரஜ்ஜுவோடு மூன்று புருஷர்களது தோஷத்தோடுகூடிய நேத்திரங்களுக்குச் சம்பந்த முண்டாக, சர்ப்பம் தண்டம் மாலையென்னும் ஒவ்வொன்றன் பிரமம் அவர்களுக் குண்டாகின்றதோ, ஆண்டு எவன் விருத்தி யுபகிதத்தில் எவ்விஷய முண்டாயிருக்கின்றதோ, அவனுக்கு அவ்விஷயமே காணப்படுகின்றது. மற்றவனுக்குக் காணப்படுகிறதில்லை. இவ்வாற்றால் பிரமஞானம் இந்திரிய

ஜந்நிய மன்று; அவித்தையின் விருத்தி ரூபமாம். ஆனால் எந்த விருத்தி யுபஹித சேதனத்திலுள்ள அவித்தையின் பரிணாமம் பிரமமோ, அவ்விதுவென்னும் வடிவினதாய விருத்தி நேத்திரத்தோடு இரஜ்ஜு முதலிய விஷயங்களுக் குண்டாம் சம்பந்தத்தா லுண்டாகின்றது. இதனால் பிரம ஞானத்தில் இந்திரிய ஜந்நியத் தன்மை தோற்றுகின்றது. அநிர்வசனீயக்கியாதியின் நிரூபணமும் அந்நியதாக்கியாதி முதலியவற்றின் கண்டனமும் கௌடப் பிரஹ்மாநந்தராற் செய்யப்பட்ட கியாதிவிசாரத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. அவை மிகக் கடினமாகலின் ஈண் டெழுதப்படவில்லை. இவ்வாற்றால் வேதாந்த சித்தாந்தத்தில் பிரமஞானம் இந்திரிய ஜந்நியமன்று.

௧௮. நியாயத்திற்கும் வேதாந்தத்திற்குமுள்ள அந்நிய வேற்றுமை.

வேதாந்த சித்தாந்தத்தில் அபாவத்தின் ஞானமும் இந்திரிய ஜந்நியமன்று. அநுபலப்தியென்னும் வேறு பிரமாணத்தால் அபாவத்தின் ஞான முண்டாகின்றது. ஆகலின் அபாவத்தினது பிரத்தியக்ஷத்திற் கேதுவாக விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்தத்தை அங்கீகரித்தல் நிஷ்பலமாம். ஜாதிக்கும் வியக்திக்கும் சமவாய சம்பந்தமில்லை. ஆனால் தாதாத்மிய சம்பந்த முண்டு.* அங்ஙனமே குணத்திற்கும் குணிக்கும், கிரியைக்கும் கர்த்தாவிற்கும், காரியத்திற்கும் உபாதான காரணத்திற்கும் தாதாத்மிய சம்பந்த முண்டு. ஆகையால் சமவாய ஸ்தானத்தில் தாதாத்மியத்தைக் கூறுகின்றனர். துவக்கு முதலிய இந்திரியங்கள் எங்ஙனம் பூத ஜந்நியமோ, அங்ஙனமே சுரோத்திரேந்திரியமும் ஆகாய ஜந்நியமாம்; ஆகாய வடிவமன்று. மீமாம்ஸாமதத்தில் சத்தம் திரவிய மாம். வேதாந்த மதத்தில் குணமாம். ஆனால் நியாயமதத்திலோ சத்தம் ஆகாயத்தின் குணமேயாம். வேதாந்த மதத்தில் வித்தியாரணிய சுவாமிகள் பஞ்ச பூதங்களுக்கும் குணம் கூறியிருக்கின்றார். வேதாந்த மதத்தில்வாசஸ்பதிமிசிரர் மனம்இந்திரியமெனக்கொண்டிருக்கின்றார். மற்றைய நூலாசிரியர்கள் மனதை இந்திரியமெனக் கொள்ளவில்லை. எவர்கள் மதத்தில் மனம் இந்திரிய மன்றோ, அவர்கள் மதத்தில் சுக துக்கங்களின் ஞானம் பிரமாண ஜந்நிய மன்று; ஆகையால் பிரமையன்று. ஆனால்சுக துக்கங்கள்சாக்ஷிபாஸியமாம் வாசஸ்பதிமிசிரர் மதத்தில் சுக முதலியவற்றின் ஞானம் மனரூபப்

பிரமாண ஜந்நியமாம். ஆகையாற் பிரமையாம். பிரஹ்மத்தின் அபரோக்ஷ ஞானமோ இரண்டு மதங்களிலும் பிரமையாம். அது வாசஸ்பதிமிசிரர்மதத்தில் மனரூபப் பிரமாணஜந்நியமும், மற்றையோர் மதத்தில் சப்தரூபப் பிரமாண ஜந்நியமுமாம்.

கக. சாரக்கிராகி (சாரத்தைக் கிரகிக்கும்) திருஷ்டியினால் வாசஸ்பதி மதத்தின் (மனதினது இந்திரியத்தன்மையின்) அங்கீகாரம்.

எவர்கள் மதத்தில் மனம் இந்திரிய மன்றோ, அவர்கள் மதத்தில் இந்திரிய ஜந்நியத்துவம் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தின் இலக்ஷணமன்று. ஆனால் விஷய சேதனத்திற்கு விருத்தி சேதனத்தோடுள்ள அபேதமே பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தின் இலக்ஷணமாம். விருத்திசேதனத்திற்கும் விஷய சேதனத்திற்கும் அபேத முண்டாகுந் தன்மை விசார சாகரத்தில் ஸ்பஷ்டமாம். வாசஸ்பதியின் மதமும் நன்றே. ஆனால், வாசஸ்பதியின் மதத்தில் இத்தோஷங்கள் கூறுகின்றனர்:— (க) மனதிற்கு அசாதாரண விஷய மில்லை. ஆகலின் மனம் இந்திரிய மன்று. (உ) கீதையின் வசனத்திற்கும் விரோதமாம். கீதையின் மூன்றாவது அத்தியாயத்தின் நாற்பத்திரண்டாவது சுலோகத்தில் மனம் இந்திரியங்களின் பரமாம் (இந்திரியங்களுக்கு மேலானதாம்)என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. மனமும் இந்திரியமாகுமாயின் இந்திரியத்தினும் மனம் பரமெனல் சம்பவியாது. (ங) மானசஞானத்திற்குப்பிரஹ்மம்விஷயமாகாதென்று சுருதி ஸ்மிருதிகளில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. வாசஸ்பதியானவர்மனதிற்குஇந்திரியத்தன்மையைஅங்கீகரித்துப்பிரஹ்ம சாக்ஷாத்காரமும் மனரூப இந்திரிய ஜந்நியமாமாகலின் மானசமா மெனக் கூறியிருக்கின்றனர். அது விருத்தமாம். (ச) அந்தக்கரணத்தின் அவஸ்தையை மன மென்பர். அவ்வந்தக்கரணம் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்திற்கு ஆசிரயமா யிருத்தலின் கர்த்தாவாம். யாது கர்த்தாவாகுமோ, அது கரணமாகாது. ஆகலின் மனம் இந்திரிய மன்று. எத்தோஷங்கள் மனதின் இந்திரியத்தன்மையில் சொல்லப்படுகின்றனவோ, அவை விசாரித்துப் பார்க்குமிடத்துத் தோஷமாகா. ஏனெனின், (க) மனதின் அசாதாரண விஷயங்கள் சுகம், துக்கம் இச்சை முதலியனவாம். அந்தக்கரண விசிஷ்டன் ஜீவன்.(உ)கீதை

யின் இந்திரியங்களுக்குப் பரம் மனமெனக்கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஆண்டு இந்திரிய சப்தத்தால் புற விந்திரியங்கள் கொள்ளப்படுகின்றன. ஆகலின் புற விந்திரியங்களினும் மன விந்திரியம் பரமாமென்பது கீதாவசனத்தின் அர்த்தமாதலால் விரோதமில்லை.

(௩)மானசஞானத்திற்குவிஷயம் பிரஹ்மமன்றெனக் கூறுதற்கு இஃதபிப்பிராய மாம்:— சம தமாதி சம்ஸ்காரமின்றிய விக்ஷிப்த (கலக்கமுள்ள) மனதினாலுண்டாகியஞானத்திற்கு விஷயம் பிரஹ்மமன்று. மானச ஞானத்தின் பலவியாப்பியத் தன்மை பிரஹ்மத்திலில்லை. விருத்தியிற் சிதாபாசன்பலமெனப்படுவன். அவனுக்கு(சிதாபாசனுக்கு) விஷயம் பிரஹ்மமன்று. கடமுதலிய அநாத்மபதார்த்தங்களை விருத்தியடையுங்காலத்து விருத்திசிதாபாசனென்னும்இரண்டற்கும் பதார்த்தங்கள் வியாப்பிய (விஷய) மாகின்றன. பிரஹ்மாகார விருத்தியிற் சிதாபாசனுக்குப் பிரஹ்மம் வியாப்பிய(விஷய) மன்று; விருத்திமாத்திரத்திற்கு விஷயமாம். இவ்விஷயம் விசாரசாகரத்தின் நான்காவது தரங்கத்தில் தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. பிரஹ்மத்தினிடத்து மனதிற்கு விஷயமாந் தன்மை நிஷேதிக்கப்பட்டிருத்தல்போலச் சத்தத்திற்கு விஷயமாந் தன்மையும் நிஷேதிக்கப் பட்டிருக்கின்றது. "யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே அப்ராப்ய மனஸா ஸஹ - வாக்கானது மனதோடு சென்றடையாது எதனினின்றும் திரும்புகின்றதோ" என்பது (சுருதி) நிஷேதவசனம். ஆண்டுச் சத்தத்தாற்றோன்றியஞானத்திற்குவிஷயம் பிரஹ்மமன்று என்னும்பொருளை அங்கீகரிக்கின் மகாவாக்கியங்களுஞ்சத்தரூபமேயாம். அவற்றானுண்டாகிய ஞானத்திற்கும் பிரமம் விஷயமாகாது; சித்தாந்தத்திற்கும பங்கமுண்டாகும். ஆதலால் நிஷேத வசனத்திற்கிது பொருளாம:—பிரஹ்மம் சத்தத்தின் சக்திவிருத்தி ஜந்நிய ஞானத்திற்கு விஷயமாகாது; ஆனால் சத்தத்தின் இலக்ஷணாவிருத்தி ஜந்நிய ஞானத்திற்கு விஷயமாகும் என்பதாம். அங்ஙனமே இலக்ஷணா விருத்தி ஜந்நிய ஞானத்திலும் சிதாபாச ரூப பலத்திற்குப் பிரஹ்மம் விஷய மன்று. ஆனால் ஆவரண பங்கரூப விருத்தி மாத்திரத்திற்கு விஷயமாந் தன்மை பிரஹ்மத்தின்கண் ணுளது. சப்த ஜந்நிய ஞானத்திற்கு விஷயமாந்தன்மை முற்றிலும் நிஷேதிக்கப்படுவதில்லை. அதுபோல மானஸ ஞானத்திற்கு விஷயமாந்தன்மையும் முற்றிலும் நிஷேதிக்கப்படுகிறதில்லை. ஆனாற் சம்ஸ்காரமின்

றிய மனதிற்குப் பிரஹ்ம ஞானத்தில் ஏதுவாந் தன்மை யில்லை. ப்ரமைச ஞானத்திலுள்ள சிதாபாச அம்சம் எதுவோ, அதற்கு விஷயமாந் தன்மையு மில்லை. சங்கை:—பிரஹ்ம ஞானத்தில் மனதிற்குக் கரணத் தன்மை யிருக்கின், பிரஹ்ம ஞானம் இரண்டு பிரமாணத்தாற் றோன்றியதா மெனல் வேண்டும். ஏனெனின், மகாவாக்கியங்களில் பிரஹ்ம ஞானத்தின் கரணத்தன்மை யுளதெனப் பாஷியகாரர் முதலியோர்களால் எங்கும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் அதன் நிஷேதமோ பொருந்தாது. மனதிற்கும் கரணத்தன்மை கூறுவோமாயின், பிரமையின் கரணம் பிரமாண மெனப்படு மாகலான், பிரஹ்மப் பிரமைக்குச் சத்தம் மனமென்னும் இரண்டு பிரமாணங்கள் சித்தமாகின்றன. ஆயின் அது திருஷ்ட விருத்தமாம். ஏனெனின், சாக்ஷுஷ முதலிய பிரமைகளுக்கு நேத்திர முதலியன ஒவ்வொன்றே பிரமாணமாம். ஓர் பிரமைக்கு இரண்டு பிரமாணம் ஏதுவாதலைக் கண்டதுமில்லை, கேட்டதுமில்லை. நையாயிகரும் சாக்ஷுஷமுதலிய பிரமையில் மனதிற்குச் சககாரித்தன்மையை யங்கீகரித்து, நேத்திர முதலியவற்றிற்கே பிரமாணத்தன்மை ஒப்பி யிருக்கின்றனர். மனதிற் கொப்பவில்லை. சுகமுதலியவற்றின் ஞானத்தில் கேவல மனதிற்கே பிரமாணத்தன்மை யங்கீகரித்திருக்கின்றனர். மற்றவற்றிற்கில்லை. ஆகலின் ஒரு பிரமைக்கு இரண்டினைப் பிரமாணமாகக் கூறுதல் திருஷ்ட விருத்தமாம். கடத்தில் நேத்திரம் துவக்கு என்னும் இரண்டிந்திரியங்களுக்கும் யோக்கியதை யிருத்தல்போல யாண்டு ஒரு பதார்த்தத்தில் இரண்டு இந்திரியங்களுக்கு யோக்கியதை யுண்டாகின்றதோ, ஆண்டும் இரண்டு பிரமாணத்தால் ஒரு பிரமை யுண்டாகிற தில்லை. நேத்திரப் பிரமாணத்தால் குடத்தின் சாக்ஷுஷப் பிரமையும், துவக்குப் பிரமாணத்தால் துவாசப் பிரமையு முண்டாகின்றன. இரண்டு பிரமாணங்களால் ஒரு பிரமையின் உற்பத்தி காணப்படுகிற தில்லையென்று இவ்வாறு கூறுவாராயின், அச்சங்கை பொருந்தாது. ஏனெனின், பிரத்தியபிஞ்ஞாபிரத்தியக்ஷ முண்டாகுமிடத்துப் பூர்வ அநுபவமும், இந்திரியமுமாகிய இரண்டு பிரமாணங்களால் ஒருபிரமை யுண்டாகின்றது; ஆதலால் திருஷ்ட விருத்த மாகாது. யாண்டுப் பிரத்தியபிஞ்ஞை யுண்டாகின்றதோ, ஆண்டுப் பூர்வ அநுபவம் சம்ஸ்காரவாயிலாக ஏதுவாம். சையோகமுதலிய சம்பந்த வாயிலாக இந்திரியம் ஏதுவாம்.

ஆகலின் சம்ஸ்காரரூப வியாபாரமுடைய காரணம் பூர்வ அநுபவமாம். சம்பந்தரூப வியாபாரமுடைய காரணம் இந்திரியமாம். ஆகலின் பிரமைக்குக் கரணமாயிருத்தலின் இரண்டும் பிரமாணமாம்.

அங்ஙனமே பிரஹ்மசாக்ஷாத்காரமாகிய பிரமைக்குச் சப்தம் மனமென இரண்டு பிரமாணங்க ளுளவெனக் கூறுதலில் திருஷ்ட விரோதமின்று.* மாறுகிய பிரஹ்மசாக்ஷாத்காரத்திற்கு மனமாகிய இந்திரியத்தாற் றோன்றிய தன்மை அங்கீகரிக்கின் பிரத்தியக்ஷத் தன்மை விவாதமின்றிச் சித்திக்கின்றது. பிரஹ்ம ஞானத்திற்குக் கேவலம் சப்தத்தாற் றோன்றிய தன்மை யங்கீகரிக்கின் விவாதத்தாற் பிரத்தியக்ஷத்தன்மை சித்திக்கின்றது. தசம திருஷ்டாந்தத்திலும் இந்திரியத்தாற் றோன்றிய தன்மை சத்தத்தாற் றோன்றிய தன்மைகளுக்கு விவாதமுளது. இந்திரிய ஜந்நிய ஞானத்திற்குப் பிரத்தியக்ஷத் தன்மையில் விவாத மில்லை. பிரத்தியபிஞ்ஞாபிரத்தியக்ஷத்தில் பூர்வ அநுபவத்தாற் றோன்றிய சம்ஸ்காரம் சககாரியும் கேவல இந்திரியம் பிரமாணமுமாமெனக் கூறின், அதற்குச் சமாதானம் இதுவாம்:—பிரஹ்மசாக்ஷாத்காரமாகிய பிரமையினும் சத்தம் சககாரியும், கேவல மனம் பிரமாணமுமாம். வேதாந்த பரிபாஷை முதலிய நூல்களில் இந்திரிய ஜந்நிய ஞானத்திற்குப் பிரத்தியக்ஷத்தன்மை கூறுதலில் எத்தோஷம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றதோ, அதற்குச் செவ்வையான சமாதானம் நியாய கௌஸ்துப முதலிய நூல்களில் எழுதப்பட் டிருக்கின்றது. அதனைத் தெரிய விரும்புவோர் அவற்றிற்கண்டுகொள்க. (ச) ஞானத்திற்குஆசிரயமாயிருத்தலின் அந்தக்கரணம் கர்த்தாவாம்; ஆகலின் ஞானத்திற்குக் கரணமாகாதென மனதிற்கு இந்திரியத் தன்மையில் எந்தத் தோஷம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றதோ, அந்தத்தோஷமுமில்லை. ஏனெனின் தர்மியாகிய அந்தக்கரணம் ஞானத்திற்கு ஆசிரயமாயிருத்தலின் கர்த்தா வாம். அந்தக்கரணத்தின் பரிணாமமாகிய மனம் ஞானத்திற்குக் கரணமாம். இவ்வாற்றான் மனமும் பிரமை ஞானத்திற்குக் கரணமாம். ஆகலின் பிரமாணமாம்.

---

* பிரபஞ்ச திருஷ்டி பகிர்முகமும் பிரஹ்ம திருஷ்டி அந்தர்முகமுமாயிருத்தலின் மாறுகிய பிரஹ்மசாக்ஷாத்கார மென்றார்.

பிரத்தியக்ஷ விசாரத்திலுள்ள பேதம்.

. யாண்டு இந்திரியத்தால் திரவியத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டா கின்றதோ, ஆண்டு நியாய வேதாந்தமதங்களில் வேற்றுமையில்லை திரவியத்திற்கு இந்திரியத்தோடுண்டாம் சையோகமே சம்பந்த மாம். இந்திரியத்தோடு திரவியத்தினது ஜாதி அல்லது குண த்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகுமிடத்து நியாயமதத்திலோ சையுக்த சமவாய சம்பந்த மிருக்கின்றது. வேதாந்த மதத்தில் சையுக்த தாதாத்மிய சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஏனெனின், நியாயமதத்தில் எவற்றிற்குச் சமவாய முண்டோ, அவற்றிற்கு வேதாந்த மதத்தில் தாதாத்மிய சம்பந்த முண்டு. குணத்தினது ஜாதியின் பிரத்தியக்ஷத் தில் நியாய மதப்படி சையுக்த சமவேத சமவாய சம்பந்த முண்டு. வேதாந்த மதத்தில் சையுக்த தாதாத்மியமுடைய தாதாத்மிய சம்பந்த முண்டு. இதனையே சையுக்தாபின்ன தாதாத்மிய மென்பர். இந்திரிய த்தோடு சையுத்தமான கடமுதலியவற்றில் தாதாத்மிய முடையன உருவ முதலியன வாம். அவற்றில் தாதாத்மிய சம்பந்தம் உருவ த்தன்மை முதலிய ஜாதிக்காம். எங்ஙனம் உருவமுதலியன கட முதலியவற்றில் தாதாத்மிய முடையனவோ, அங்ஙனமே கடமுத லியவற்றோடு அபின்னமுமா மென்றுசொல்லப்படுகின்றன. அபின் னத்திற்கே தாதாத்மிய சம்பந்த முண்டாகின்றது. யாண்டுச் சுரோ த்திரத்தால் சத்தத்தின் சாக்ஷாத்கார முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு நியாயமதத்திலோ சமவாய சம்பந்த முண்டு. வேதாந்த மதத்தில் சுரோத்திரேந்திரியம் ஆகாயத்தின் காரியமாகலின், சக்ஷு முதலிய வற்றில் கிரியை யுண்டாவதுபோல, சுரோத்திரத்திற் கிரியை யுண் டாய்ச் சத்தமுடையதிரவியத்தோடு சுரோத்திரத்திற்குச் சையோக முண்டாகின்றது. அச்சுரோத்திரசையுக்த திரவியத்தில் சத்தத்தின் தாதாத்மியசம்பந்த மிருக்கின்றது. ஏனெனின், வேதாந்த மதத்தில் சத்தம் பஞ்சபூதங்களின் குணமாயிருத்தலால் பேரிமுதலியவற்றி லும் சத்தம் இருக்கின்றது. ஆகலின் சுரோத்திரத்தின் சையுத்த தாதாத்மிய சம்பந்தத்தான் சத்தத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின் றது. சத்தத்தன்மையின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகுமிடத்துச் சுரோ த்திரத்தின் சையுக்த தாதாத்மியமுடைய தாதாத்மியசம்பந்த மிருக்கின் றது. வேதாந்தமதத்தில் எங்ஙனம் சத்தத்தன்மை சாதியோ, அங் ஙனமே தாரத்தன்மை மந்தத்தன்மைகளும் ஜாதியேயாம். நியாய மதத்தைப்போல ஜாதிக்கு வேறாய் உபாதியில்லை. ஆகலின் சத்தத்

தன்மை ஜாதிக்குச் சுரோத்திரத்தோடுள்ள சம்பந்த மெதுவோ, அச்சம்பந்தமே தாரத்தன்மை மந்தத் தன்மைகளுக்குமாம். விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்தமில்லை. அபாவத்தின் ஞானம் அநுபலப்திப்பிரமாணத்தா லுண்டாகின்றது. ஏவ்விந்திரியத்தாலும் அபாவத்தின் ஞானமுண்டாகிறதில்லை. ஆகலின் அபாவத்திற்கு இந்திரியத்தோடு சம்பந்தம் அபேக்ஷிக்கப்படுகிறதில்லை. இது நியாயமதத்திற்கும் வேதாந்த மதத்திற்கும் பிரத்தியக்ஷவிசாரத்திலுள்ள பேதமாம்.

உக. பிரத்தியக்ஷப் பிரமையின் உபசங்காரம்.

இவ்வாற்றால் பிரத்தியக்ஷப் பிரமைக்கு ஆறு பேத முண்டு. அவற்றின் கரணமும் ஆறும். ஆகையால் நேத்திர முதலிய ஆறு இந்திரியங்களும் பிரத்தியக்ஷப்பிரமாணமெனப்படும். நியாயமதத்திலும் வாசஸ்பதிமதத்திலும் ஆறுவது பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணம் மனமாம். பஞ்சபாதிகை யென்னும் நூலின் கர்த்தாவாகிய பத்மபாதாசாரியரது மதத்தை யநுசரித்தவர்கள் மனதைப் பிரமாணமென்று கொள்ள வில்லை. சுக துக்கங்களோ சாக்ஷி பாஸ்யங்களாமாகலின் அவற்றின் ஞானம் பிரமையன்று. விசிஷ்டஜீவனில் அந்தக்கரண பாகம் சாக்ஷி பாஸ்யமாம். சேதன பாகம் சுவயம் பிரகாசமாம். ஆகலின் ஜீவனது ஞானமும் மானசமன்று. பிரஹ்மவித்தையாகிய அபரோக்ஷ ஞானம் பிரமை வடிவமாயினும், அதன் கரணம் சத்தமாம்; மனம் பிரமாண மன்று. ஆனால் பஞ்சபாதிகாநுசாரசித்தாந்த மெதுவோ, அதன்கண்ணும் பிரத்தியக்ஷப் பிரமைக்கு ஆறு பேதமுண்டு. சப்தஜந்நிய பிரஹ்மப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமை ஆறுவதாம். அபாவத்தின் ஞானம் அநுபலப்திப் பிரமாண ஜந்நியமாயினும் பிரத்தியக்ஷமாம். இவ்வார்த்தையினை அநுபலப்திப்பிரமாண நிரூபணத்திற் கூறுவாம். இதனாற் பிரத்தியக்ஷப் பிரமைக்கு ஏழு பேதங்கள் சம்பவிக்கின்றன. என்றாலும் இந்நூலின்படி அபாவ ஞானத்தில் பிரத்தியக்ஷத் தன்மை யில்லையாகலின், பிரத்தியக்ஷப்பிரமைக்கு ஆறுபேத முண்டு; ஏழில்லை. சுருக்கமாகப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணம் சொல்லப்பட்டது.

முதற்பிரகாசம்
பிரத்தியக்ஷப்பிரமாணநிரூபணம்
முடிந்தது.

ஓம்.

தத்ஸத்ப்ரஹ்மணேநம:.

இரண்டாவது பிரகாசம்.

அநுமானப் பிரமாண நிரூபணம்.

உ௨. அநுமிதியினது சாமக்கிரியின் பேதமும் சொரூபமும்.

அநுமிதிப் பிரமையின் கரணமெதுவோ அது அநுமானப் பிரமாண மெனப்படும். இலிங்க ஞானத்தாற் றோன்றும் ஞான மெதுவோ, அது அநுமிதியெனப்படும். எங்ஙனம்; பருவதத்தில் புகையின் பிரத்தியக்ஷ ஞானமுண்டாய் வன்னியின் ஞானமுண்டா கின்றது; ஆண்டுப் புகையின் பிரத்தியக்ஷஞானம் இலிங்கஞானமெனப்படும். அதனால் வன்னியின் ஞானமுண்டாகின்றமையின் பருவதத்தில் வன்னியின்ஞானம் அநுமிதியாம். எதன் ஞானத்தாற் சாத்தியத்தின் ஞான முண்டாகின்றதோ அது இலிங்க மெனப்படும். அநுமிதி ஞானத்தின் விஷயம் சாத்தியமெனப்படும். அநுமிதிக்கு விஷயம் வன்னியாகலின் வன்னி சாத்தியமாம். தூம ஞானத்தால் வன்னியாகிய சாத்தியத்தின் ஞான முண்டாதலான் தூமம் இலிங்கமாம். வியாப்பியத்தின் ஞானத்தால் வியாபகத்தின் ஞானமுண்டாகின்றதாகலின் வியாப்பியத்தை இலிங்கமென்பர். வியாபகத்தைச் சாத்தியமென்பர். வியாத்தியுடையதனை வியாப்பியமென்பர். வியாப்தி நிரூபகத்தைவியாபக மென்பர். அவிநாபாவரூப சம்பந்தத்தை வியாத்தி யென்பர். எங்ஙனம்: தூமத்தில் வன்னியின் அவிநாபாவரூப சம்பந்த மிருக்கின்றது; அதுவே தூமத்தில் வன்னியின் வியாப்தியாம். ஆகையால் தூமம் வன்னியின் வியாப்பியமாம். அந்த வியாப்திரூப சம்பந்தத்தின் நிரூபகம் வன்னியாம். ஆகலின் தூமத்தின் வியாபகம் வன்னியாம். எஃதின்றி எது உளதாகாதோ, அதன் அவிநாபாவரூப சம்பந்தம் அதன்கண் சொல்லப்படுகின்றது. வன்னி யின்றித் தூம மிராதாகலின் வன்னியின் அவிநாபாவரூபசம்பந்தம் தூமத்தின்க ணுளது. வன்னியினிடத்துத்தூமத்தின் அவிநாபாவமில்லை. ஏனெனின் ஒழுகக்காய்ச்சிய இருப்புத்துண்டில் தூமமின்றி வன்னியிருக்கின்றது. ஆகையாற் றூம

த்தின் வியாப்பியம் வன்னி யன்று. வன்னியின் வியாப்பியம் தூம
மாம். அங்ஙனமே உருவத்தின் வியாப்பியம் இரசமாம். பிருதிவி
ஜல தேயுக்களில் உருவமிருக்கின்றது. பிருதிவியினும் ஜலத்தினும்
இரச மிருக்கின்றது. ஆகையால் உருவத்தின் அவிநாபாவரூப சம்
பந்தம் இரசத்தின்க ணிருத்தலால் உருவத்தின் வியாப்பியம் இரச
மாம். உருவத்தில் இரசத்தின் விநாபாவம் (இரசமின்றியிருத்தல்)
இருக்கின்றது. தேயுவில்இரசவிநாபாவம்(இரசமின்றி உருவத்தின்
சத்தை)இருக்கின்றது. ஆகையால் இரசத்தின் வியாப்பியம் உருவ
மன்று.எதுஎதனின்வியபிசாரியா(பிறழ்வுடையதா)கின்றதோ அது
அதன் வியாப்பிய மாகாது. அதிக தேசத்திலிருப்பது எதுவோ,
அதுவியபிசாரியெனப்படும். தூமத்தினும் அதிகதேசத்திலிருக்கும்
வன்னி யெதுவோ, அது தூமத்தின் வியபிசாரியாம். இரசத்தி
னும் அதிக தேசத்தில் உருவ மிருக்கின்றது. ஆகையால் இரசத்
தின் வியபிசாரி உருவமாம். அற்ப தேசத்தி லிருப்பது எதுவோ,
அதன்கண் அவிநாபாவ சம்பந்தமுண்டு. அதுவே வியாப்பியமாம்.
வன்னியினும் அற்பதேசத்தில் தூமமுளதாம். ஆகலின் வன்னிக்கு
த் தூமத்தில் அவிநாபாவரூப வியாப்தி யுண்டு. அத்தூமம் வியாப்
பியமாம். உருவத்தினும் அற்ப தேசத்தில் இரச மிருக்கின்றது.
ஆகையால் இரசத்தில் உருவத்தின் வியாப்தியுளது. அதனையுடைய
இரசம் வியாப்பியமாம். எங்ஙனம் அற்பதேசத்தி லிருப்பதன்கண்
அதிக தேசமுடையதின் வியாப்தி யுண்டோ, அங்ஙனமே இரண்டு
பதார்த்தங்கள் சமான தேசத்தி லிருப்பன வாகுமாயின், அவற்
றிற்கு மொன்றற் கொன்று வியாப்தியுண்டு. கந்தகுணமும் பிரு
திவித்தன்மைச் சாதியும் கேவலம் பிருதிவியின்க ணிருப்பன
வாம். ஆண்டுக் கந்தத்தின் வியாப்தி பிருதிவித் தன்மையினும்,
பிருதிவித் தன்மையின் வியாப்தி கந்தத்தினும் உண்டு. அங்ங
னமே சிநேக குணமும ஜலத்தன்மைச் சாதியும் ஜலத்தின்க
ணுண்டு. ஜலமின்றிச் சிநேகமும் ஜலத்தன்மையு மிரா. ஆகலின்
சமதேசத்திலிருப்பனவா யிருத்தலின் இரண்டும் ஒன்றற்கொன்று
வியாப்தியுடையன வாதலால் வியாப்பியமாம். ஏனெனின், எங்ங
னம் அற்பதேசத் திருப்பதன்கண் அவிநாபாவரூப சம்பந்த
மிருக்கின்றதோ, அங்ஙனமே சமான தேசத்தி லிருப்பனவாகிய
பதார்த்தங்களுக்கும் ஒன்றற்கொன்று அவிநாபாவமுண்டு. பிருதிவி
த்தன்மையினும் அற்ப தேசத் திருப்பது கந்தம்; ஜலத் தன்மையி

னும் அற்ப தேசத்திருப்பது சிநேகம். ஏனெனின், முதல் க்ஷணத்தில் நிர்க்குணத் திரவிய முண்டாகின்றது. இரண்டாவது க்ஷணத்தில் குணமுண்டாகின்றது. ஜாதி முதல்க்ஷணத்திலும் திரவியத்திலிருக்கின்றது. ஆகலின் கடத்தின் முதல் க்ஷணத்தில் கந்தத்தின் வியபிசாரியாகிய பிருதிவித்தன்மை யிருத்தலால் அதன்கண் கந்தத்தின் அவிநாபாவ சம்பந்தமாகிய வியாப்தியின் அபாவமிருக்கின்றது. உற்பத்தி க்ஷணத்தி லிருப்பதாகிய ஜலத்தில் சிநேகத்தின் வியபிசாரியாகிய ஜலத்தன்மை யிருத்தலால் அதன்கண் சிநேகத்தின் அவிநாபாவரூப சம்பந்தமில்லை. ஆதலாற் சிநேகத்தின் வியாப்திக்கு ஜலத்தன்மையில் அபாவ மிருத்தலால் சிநேகத்தின் வியாப்பியம் ஜலத்தன்மையன்று. இவ்வாற்றால் பிருதிவித்தன்மையின் வியாப்பியம் கந்தமாம்; கந்தத்தின் வியாப்பியம் பிருதிவித்தன்மையன்று. அங்ஙனமே ஜலத் தன்மையின் வியாப்பியம் சிநேகமாம்; சிநேகத்தின் வியாப்பியம் ஜலத் தன்மை யன்று. என்றாலும் கந்தமுடைமையும் பிருதிவித்தன்மையும் ஒன்றற்கொன்று வியாப்தியுடையனவாம். ஆகலின் இரண்டும் ஒன்றற்கொன்று வியாப்பியமாம். அங்ஙனமே சிநேகமுடைமையும் ஜலத்தன்மையுமாகிய இரண்டும் ஒன்றற்கொன்று வியாப்பியமாம். ஏனெனின், கந்தத்தின் அதிகரணத்தன்மையைக் கந்தமுடைமை யென்பர். சிநேகத்தின் அதிகரணத்தன்மையைச் சிநேகமுடைமை யென்பர். எதன்கண் எந்தப் பதார்த்தம் எப்போதாயினு மிருக்குமோ, அதன்கண் அப்பதார்த்தத்தின் அதிகரணத்தன்மை என்றுமுளதாம். இது வியாப்திநிரூபணத்தில் ஜகதீச பட்டாசாரியர் முதலியோர்களால் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. ஆண்டு இது பிரசங்கமாம்:—அவியாப்பியவிருத்தி பதார்த்தத்தின் அதிகரணத்தன்மை வியாப்பியவிருத்தியாம். அதிகரணத்தன்மை அவியாப்பியவிருத்தி யாகிறதில்லை. * அவியாப்பிய விருத்தி இருவகையாம். தேசத்தானாகிய அவியாப்பிய விருத்தியு முண்டு, காலத்தானாகிய அவியாப்பிய விருத்தியு முண்டு. எது பதார்த்தத்தின் ஏகதேசத்திலிருந்து ஏகதேசத் தில்லாதிருக்கின்றதோ, அது தேசத்தானாகிய அவியாப்பிய விருத்தி யெனப்படும். எங்ஙனம்? பதார்த்தத்தின் ஏகதேசத்தில் சையோகமுண்டாகின்றது. அது தேசத்தானாகிய அவியாப்பிய விருத்தியாம். ஆனால் சையோகத்தின் அதிகரணத்தன்மை பதார்த்தமுழுவதினு மிருக்கும். ஏகதேசத்தி

* தனது அத்தியந்தாபாவ சமானாதிகரணத் தன்மை அவ்வியாப்பிய விருத்தித் தன்மையாம்.

விராது. ஆகலின் அவியாப்பியவிருத் திசையோகத்தின் அதிகரண த்தன்மை வியாப்பிய விருத்தியாம்; அவியாப்பிய விருத்தி யன்று. இது சித்தாந்த மாம். ஒருகாலத்திலிருந்து ஒருகால்த்தில் இல்லா திருப்ப தெதுவோ, அது காலிக அவியாப்பிய விருத்தி யெனப்படும். முற்கூறிய விதத்தாற் கந்தமுதலிய குணங்கள் காலிக அவியாப்பிய விருத்தியாம். அவற்றின் அதிகரணத்தன்மை திரவியத்தின் உற்பத்திக்ஷணத்திலு மிருக்கின்றதாகலின் கந்தமுடைமை இரச முடைமைகள் பிருதிவித்தன்மை ஜலத்தன்மைகளின் சமதேச சமகாலத் திருப்பனவாம். இது நியாய ரீதியான சமாதானமாம். வேதாந்தமதத்திலோ நிர்க்குணத்திரவிய முண்டாகிறதில்லை. முதற் கண்ணே சகுணமுண்டாகின்றது. ஆகலின் கந்த ரசங்களுக்கும் பிருதிவித்தன்மை ஜலத்தன்மைகள் வியாப்பியமாம்.

௨௩. அநுமிதிஞானத்தில் வியாப்தியினது ஞானம் அபேக்ஷிக்கப்படுமாறு.

இவ்வாற்றால் அவிநாபாவரூப சம்பந்தம் வியாப்தியும் அதனை யுடையது வியாப்பியமுமாம். எவனுக்குப் பர்வத முதலியவற்றில் வியாப்பியமாகிய தூமத்தின் பிரத்தியக்ஷ ஞானம் அல்லது சத்த ஞான முண்டாகின்றதோ, அவனுக்குப் பர்வத முதலியவற்றில் அக்கினியின் அநுமிதி ஞான முண்டாகின்றது. அங்ஙனமே இரசத்தின் ஞானத்தால் உருவத்தின் ஞான முண்டாகின்றது. ஆனால் எந்தப் புருஷனுக்குத் தூமம் வன்னி வியாப்பியமா மென்னும் ஞானம் முன் நிகழ்ந்திருக்குமோ, அவனுக்குத் தூமஞானத்தால் வியாப்பியத்தன்மையின் ஸ்மரண முண்டாய் வன்னியின் அநுமிதி யுண்டாகின்றது. வியாப்தியை வியாப்பியத்தன்மை யென்பர். அங்ஙனமே உருவத்தின் வியாப்பியம் இரசமாமென்னும் ஞானம் எவனுக் குண்டாகின்றதோ, அவனுக்கு இரசத்தின் ஞானத்தால் இரசத்தில் உருவத்தினது ஸ்மரண முண்டாய் உருவத்தின் அநுமிதி யுண்டாகின்றது. எவனுக்கு வியாப்பியத் தன்மையின் ஞானம் முன் நிகழவில்லையோ, அவனுக்குத் தூமமுதலியவற்றின் ஞானத்தால் வன்னி முதலியவற்றின் அநுமிதி நிகழா தாகலின், வியாப்தியின் ஞானம் அநுமிதிக்குக் கரணமாம். வியாப்தி யுடையதனை வியாப்பியமென்றும், வியாப்தியினை வியாப்பியத் தன்மையென்றும் கூறுவர். அந்த வியாப்தி ஞானமும், சந்தேகரூப காரண மன்று. ஏனெனின், தூமம் வன்னியின் வியாப்தி யுடையதா? அன்றா?

என்னும் ஞானம் எவனுக்கு முன் உண்டாயிருக்கின்றதோ, அவனுக்குத் தூமஞானத்தால் வன்னியின் ஞானமுண்டாகாது. ஆனால் "தூமம் வன்னியின் வியாப்தி யுடையது" என்னும் நிச்சய ரூப ஞானம் எவனுக்குண்டாயிருக்கின்றதோ, அவனுக்குத் தூமஞானத்தால் வன்னியின் அநுமிதியாகிய ஞான முண்டாம். ஆகலின் வியாப்தியின் நிச்சயம் அநுமிதிக்கு ஏதுவாம். அந்த வியாப்தியின் நிச்சயம் உடனிகழ்ச்சி ஞானத்தா லுண்டாகின்றது. அடுக்களை முதலியவற்றில் அடிக்கடித் தூம வன்னிகளின் உடனிகழ்ச்சியைக் கண்டு "வன்னியின் வியாப்பியம் தூமமாம்" என்னும் ஞான முண்டாகின்றது. "தூமத்தின் வியாப்பியமாம் வன்னி" என்னும் ஞான முண்டாகிறதில்லை. ஏனெனின், அடுக்களை முதலியவற்றில் வன்னியின் உடனிகழ்ச்சி எங்ஙனம் தூமத்திற் காணப் படுகின்றதோ, அங்ஙனமே தூமத்தின் உடனிகழ்ச்சி வன்னியிற் காணப்படினும் தூமத்தின் வியபிசாரமும் வன்னியிற் காணப்படுகின்றது. இதனால் எதன்கண் எப் பதார்த்தத்தின் வியபிசாரம் தோற்றாது உடனிகழ்ச்சி தோற்றுகின்றதோ, அதன்கண் அப்பதார்த்தத்தினது வியாப்தியின் நிச்சயமுண்டாகின்றது. தூமத்தில் வன்னியின் வியபிசாரம் தோற்றாது, உடனிகழ்ச்சி தோற்றுகின்றதாகலின், தூமத்தில் வன்னியினது வியாப்தியின் நிச்சய முண்டாகின்றது. வன்னியில் தூமத்தின் உடனிகழ்ச்சியும் தோற்றுகின்றது; வியபிசாரமும் தோற்றுகின்றது. ஆகலின், 'தூமத்தின் வியாப்பியமாம் வன்னி' என்னும் நிச்சயம் உண்டாகிறதில்லை. உடனிகழ்ச்சி யென்பது கூடவிருத்தற்காம். வியபிசார மென்பது வேறா யிருத்தற்காம். நீரினது புகையின்கண் வன்னியின் வியபிசாரமிருக்கின்றது. அக்கினி அணைந்தகாலத்து அடுக்களையி லிருக்கும் தூம மெதுவோ, அதன்கண்ணும் வன்னியின் வியபிசார மிருக்கின்றது. என்றாலும் எதன் மூலம் சேதிக்கப்படவில்லையோ, அப்படிப்பட்ட உயர்ந்த தூம ரேகையில் வன்னியின் வியபிசார மில்லை. ஆகையால் விலக்ஷண மான தூம ரேகையில் வன்னியினது வியாப்தியின் பிரத்தியக்ஷமாகிய நிச்சய முண்டாகின்றது. அப்படிப்பட்ட விலக்ஷண தூம ரேகையின் பிரத்தியக்ஷம் பர்வதமுதலியவற்றி லுண்டாய் 'தூமம் வன்னியின் வியாப்பியமாம்' என்னும் அநுபவத்தின் சம்ஸ்காரம் எழும்புகின்றது. அதன்பின் 'வன்னியுடையது பர்வதம்' என்னும் அநுமிதி யுண்டாகின்றது.

உ௪. சகல நையாயிகமதத்திலுமுள்ள அநுமிதியின் கிரமம்.

நியாயமதத்தில் அநுமானப் பிரசங்கத்தில் அநேக பக்ஷங்களுள. அவை அவர்கள் நூல்களில் ஸ்பஷ்டமாம். ஆனால் சகல நையாயிகர் மதத்திலும் அநுமிதியின் கிரமம் இதுவாம்:— முதற்கண் அடுக்களை முதலியவற்றில் ஏது சாத்தியங்களின் உடனிகழ்ச்சிக் காட்சி யுண்டாகின்றது. அதனால் ஏதுவில் சாத்தியத்தினது வியாப்தியின் நிச்சயம்உண்டாகின்றது. அதன்பின் பர்வத முதலியவற்றில் ஏதுவின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. அதன்பின் சம்ஸ்காரத்தின் எழுச்சி யுண்டாய் வியாப்தியின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது. அதன்பின் சாத்தியத்தினது வியாப்தி விசிஷ்ட ஏதுவின் பிரத்தியக்ஷம் பக்ஷத்திலுண்டாகின்றது. அதனைப் பராமரிசமென்பர். வன்னியின் வியாப்பிய தூமமுடையது மலையென்பது பிரசித்தாநுமானத்தில் பராமரிசத்தின் ஆகாரமாம். சாத்திய வியாப்பிய ஏதுவுடையது பக்ஷம் என்பது பராமரிசத்தின் சாமானிய ரூபமாம். அதன் பின்னர் வன்னியுடையது பர்வதம் என்னும் அநுமிதி ஞான முண்டாகின்றது. இந்த முறையாக அநுமிதி யுண்டாகின்றது. ஆனால் பிராசீனர் (பழமையானோர்) மதத்தில் அநுமிதியின் கரணம் பராமரிசமாம். மற்றெல்லா ஞானமும் அந்நியதாசித்தமாம் (பிறிதோராற்றாற் பெறப்படுவதாம்). அவர்கள் மதத்தில் பராமரிசமே அநுமானமாம். பராமரிசத்தின் வியாபாரம் அகப்படாவிடினும், அவர்கள் மதத்தில் வியாபாரமின்றிய காரணத்தைக் கரண மென்பர். ஆகையாற் பராமரிசமே அநுமிதியின் கரணமாயிருத்தலின் அநுமானமாம். சில நையாயிகர் ஞான வேதுவினை அநுமான மென்பர். ஓர் பக்ஷத்தில் ஏதுவின் ஞானத்தை அநுமான மென்பர்; வியாப்தியின் ஸ்மிருதியையும் பராமரிசத்தையும் வியாபாரமென்பர். சிலர் வியாப்தியின் ஸ்மிருதி ஞானத்தை அநுமான மென்பர்; பராமரிசத்தை வியாபாரமென்பர். இவ்வாறு நையாயிகர்களுக்கு அநேகமத முண்டு. ஆனால் எல்லோர் மதத்திலும் பராமரிசத்தின் அங்கீகாரமுண்டு. சிலர் பராமரிசத்தைக் கரணமென்பர், சிலர் வியாபாரமென்பர். பராமரிசமின்றி யநுமிதியுண்டாகாதென்பது சகல நையாயிகர்களது மதமாம்.

பூமீமாம்ஸை மதம்.

மீமாம்ஸைமதம் இதுவாம்:—யாண்டுப் பருவதத்தில் தூமத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தால் வியாப்தியின் ஸ்மிருதியுண்டாய் வன்னியின் அநுமிதியுண்டாய் விடுகின்றதோ, ஆண்டுப் பராமரிசமின்றியும் அநுமிதி யநுபவசித்த மாம். ஆகையால் யாண்டுப் பராமரிசமுண்டாய் அநுமிதி யுண்டாகின்றதோ, ஆண்டும் பராமரிசம் அநுமிதிக்குக் காரணமன்று. ஆனாற் பராமரிசம் அந்நியதாசித்தமெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: தெய்வீகமாய் வந்த கழுதை அல்லது குலால பத்தினி கடத்தில் அந்நியதாசித்தமாம். க்ரண சாமக்கிரியினும் புறம்பாயுள்ளதெதுவோ, அது அந்நியதாசித்த மெனப்படும். இவ்வாற்றான் மீமாம்ஸை மதத்தில் பராமரிசம் காரண மன்று. அதன் அநுசாரிகளும் பராமரிசமொன்றைவிட்டு நையாயிகர்களைப் போலவநேகபதார்த்தங்களை அநுமானமென்பர். சிலர் வியாப்தியின் ஸ்மிருதியையும், சிலர் அடுக்களை முதலியவற்றின்கண் வியாப்தியின் அநுபவத்தையும், சிலர் பக்ஷத்தில் ஏதுவின் ஞானத்தையும் அநுமானமென்பர்.

உ௬. அத்வைத மதாநுசாரமான அநுமிதியின் கிரமம்.

அத்வைத நூலும் யாண்டு விரோத முண்டாத தில்லையோ, ஆண்டு மீமாம்ஸையினது * பிரக்கிரியையின் அநுசாரமாம். ஆதலால் அத்வைத மதத்திலும் பராமரிசம் காரண மன்று. ஆனால் அடுக்களை முதலியவற்றின்கண் உண்டாகும் வியாப்தியின் பிரத்தியக்ஷமாகிய அநுபவம் யாதோ, அது அநுமிதியின் கரணமாம். அந்த வியாப்தியினது அநுபவத்தின் உற்புத்த(எழும்பிய) சம்ஸ்காரம் வியாபாரமாம். பர்வதத்திலுண்டாகும் தூமத்தின் பிரத்தியக்ஷமெதுவோ, அது சம்ஸ்காரத்தின் † உற்போதகமாம். யாண்டு வியாப்தியின் ஸ்மிருதியுண்டாய் விடுகின்றதோ, ஆண்டும் ஸ்மிருதியின் உற்பத்தியால் சம்ஸ்காரங்களினது நாசமோ உண்டாகிற தில்லை. ஆதலால் ஸ்மிருதி சம்ஸ்காரம் என்னும் இரண்டுமுண்டு. ஆண்டும் அநுமிதியின் வியாபாரரூப காரணம் சம்ஸ்காரமாம். வியாப்தியின் ஸ்மிருதி காரண மன்று. ஏனெனின், அநுமிதியில் வியாப்தி ஸ்மி

---

* ஒரு பிரகாரமாகச் சொல்லப்படும் விஷயம் பிரக்கிரியை யெனப்படும்.

† உற்போதகம்—எழுப்புவது, புலப்படுத்துவது.

ருதியினை வியாபாரமாகிய காரணமென அங்கீகரிக்கினும் ஸ்மிருதியின் காரணம் சம்ஸ்காரமென அங்கீகரித்தலும்; ஸ்மிருதியில் அநுமிதியின் காரணத்தன்மையை அங்கீகரித்தலும் வேண்டும். ஆதலால்இரண்டிலும்காரணத்தன்மையைக் கற்பித்தல் † கௌரவமாம். ஸ்மிருதியின் காரணமா யங்கீகரித்த சம்ஸ்காரம் எதுவோ, அதனை அநுமிதியின் காரணமாக அங்கீகரிக்கின், ஸ்மிருதியின் காரணத்தன்மையை விடுதல் ‡ இலாகவமாம். இவ்வாற்றால் வியாப்தியின் அநுபவம் கரணமும்,சம்ஸ்காரம் வியாபாரமும், அநுமிதி பயனுமாம். இது வேதாந்தபரிபாஷைமுதலிய அத்வைத நூல்களிற் சொல்லிய கிரமமாம். நையாயிகர் மதத்திற் போலப் பராமரிசம் அநுமிதியின் காரணமன்று.

௨எ. வியாப்தியினது ஸ்மிருதியின் வியாபாரத்தன்மையும் சம்ஸ்காரத்தின் அவ்வியாபாரத் தன்மையும்.

சம்ஸ்காரத்தை அநுமிதியின் வியாபாரமென அங்கீகரியாது, ஸ்மிருதியை வியாபாரமென அங்கீகரிக்கினும் சித்தாந்தத்திற்குக் கெடுதி யில்லை. வேதாந்தபரிபாஷை முதலிய நூல்களில் விரோதமிருக்கினும், யுக்தியினால் அர்த்த நிச்சயஞ் செய்தலால் ஆதுனிக நூல்களின் விரோதத்தாற் கெடுதி யில்லை. ஆனாற் சுருதி ஸ்மிருதிகளின் விரோதத்தா லேனும் சித்தாந்த விரோதத்தா லேனும் கெடுதியுண்டாம்.அநுமிதியின் வியாபாரரூபகாரணம் ஸ்மிருதி அல்லது சம்ஸ்காரமா மென்னும் அர்த்தத்தில் சுருதி ஸ்மிருதிகள் உதாசீனமா யிருக்கின்றன. சித்தாந்தமும் உதாசீனமா யிருக்கின்றது. ஆதலால் வியாப்தியின் ஸ்மிருதிக்கு வியாபாரத்தன்மையைக் கூறுதலில் விரோதமில்லை. மாறுதலான சாதகயுக்தி யுளது.

ஏனெனின், வியாப்தியின் சம்ஸ்காரத்தை அநுமிதிக்குக் காரணமாகச் சொல்லு மிடத்து, அநுற்புத்த சம்ஸ்காரத்தால் அநுமிதியுண்டாகுமாயின், பர்வதத்தில் தூமத்தின் பிரத்தியக்ஷ

† ஒரு வஸ்துவினாலேயே ஒரு காரியம் சித்திக்கக்கூடியதாயிருக்க, அதற்குப் பல வஸ்துக்களை ஏதுவாகக் கற்பித்தலைக் கற்பனாகௌரவ மென்பர்.

‡ ஈண்டுக் கூறிய இலாகவம் எளிதின் முடிதலாம்; தோஷமன்று.

மின்றியும் என்றுமே அநுமிதி யுண்டாதல் வேண்டும். அதனால் உற்புத்த(புலப்பட்ட)சம்ஸ்காரம் அநுமிதிக்கு ஏதுவாமென அங்கீகரிக்க வரும். உற்புத்த சம்ஸ்காரங்களினாலேயே ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது. ஆதலால் யாண்டு அநுமிதியின் சாமக்கிரி யுளதோ, ஆண்டு நியமமாக ஸ்மிருதியின் சாமக்கிரியுண்டு. இரண்டின் சாமக்கிரிகளுமிருக்குங்காலத்து எந்தஞான முண்டாகுமென்பதைத்* தர்மராஜரைக் கேட்கவேண்டும். ஒன்றற் கொன்று பிரதிபந்திக்கபடுந் தன்மையும் பிரதிபந்திக்குந் தன்மையும் அங்கீகரிக்கின் கௌரவ தோஷமுண்டாகும்; † விநிகமன விரஹமு முண்டாகும்; அநுபவ விரோதமு முண்டாகும். ஏனெனின், பர்வதத்தில் தூம தரிசனத்தால் தூமத்தில் வன்னியினது வியாப்தியின் ஸ்மரணத்திற்குப் பிற்காலத்தில் அநுமிதி யுண்டாகின்றது. இது புத்திமான்களது அநுபவசித்தமா (அநுபவத்தாற் பெறப்பட்டதா)ம். அநுமிதியால் வியாப்தியினது ஸ்மிருதியின் பிரதிபந்தம் அநுபவ விருத்தமாம். யாண்டு இரண்டு ஞானங்களின் இரண்டு சாமக்கிரிகளு முளவோ, ஆண்டு ஒரு சாமக்கிரிக்கு மற்றோர் சாமக்கிரி பிரதிபந்தகமாம். ஈண்டு அநுமிதியின் சாமக்கிரியும் ஸ்மிருதியின் சாமக்கிரியும் ஒரே சம்ஸ்காரமாம். அதற்குப் பிரதிபந்திக்கப் படுவது பிரதிபந்திப்பதெனுந் தன்மை பொருந்தாது. அன்றியும் அநுமிதியால் ஸ்மிருதிக்குப் பிரதிபந்த முளதெனின், அநுமிதி பவிஷ்ய (எதிர்கால)த்ததாம்; அது உண்டாகவில்லை. அதற்குப் பிரதிபந்தகத் தன்மை சம்பவியாது. வேதாந்த பரிபாஷையினும் அங்ஙனமே அதன் உரையினும் அநுமிதியால் ஸ்மிருதிக்குப் பிரதிபந்தம் எழுதப்படவில்லை. ஏனெனின், உரையோடு கூடிய வேதாந்த பரிபாஷையில் இஃதெழுதப் பட்டிருக்கின்றது. தூம தரிசனத்தால் சம்காரம் உற்புத்தமாகின்றது. அதனாற் சிலவிடத்து ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது; சிலவிடத்துண்டாகிறதில்லை. யாண்டு ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றதோ, ஆண்டும் சம்ஸ்காரங்களின் நாசமோ வுண்டாகிறதில்லை. சம்ஸ்காரம் ஸ்மிருதி யென்னு மிரண்டுமுள. ஆனால் ஸ்மிருதி சூனியமான ஸ்தலத்தில் எங்ஙனம் சம்ஸ்காரம் வியாபாரமோ, அங்ஙனமே ஸ்மிருதி

---

* தர்மராஜர் என்பவர் வேதாந்த பரிபாஷை யென்னும் நூலின் கர்த்தா.

† இரண்டில் ஒருபக்ஷத்தை நிச்சயிக்கும் யுக்தியின்மையை விநிகமன விரஹமென்பர்.

யின் இருப்பாகிய ஸ்தலத்திலும் சம்ஸ்காரமே வியாபாரமாம்; ஸ்மிருதியன்று. இது தர்மராஜரது நூல். அதன்கண் புத்திமான்களுக்கு இவ்வாச்சரிய முண்டாகின்றது. உற்புத்த சம்ஸ்காரமிருக்க, ஸ்மிருதி சூனியமான ஷ்கல மெங்ஙனமிருக்கும்? ஸ்மிருதியின் உற்பத்தியால் சம்ஸ்காரத்திற்கு நாச முண்டாகின்றது; ஸ்மிருதியால் வேறு சம்ஸ்கார முண்டாகின்ற தென்பது யுக்தியோடுகூடிய பக்ஷமாம். அதன் உபபாதனம் (அடைவு) வேறு நூல்களிற் பிரசித்தமாம். இந்தப் பக்ஷத்தில் ஸ்மிருதி சம்ஸ்காரம் என்னு மிரண்டுமிருப்பதாகக் கூறுதல் முற்றும் விருத்தமாம்.

உஅ. சுவார்த்தாநுமிதி அநுமானங்களின் சொரூபம்.

ஆகையால் வியாப்தியின் அநுபவம் கரணமும், வியாப்தியின் ஸ்மிருதி வியாபாரமுமா மென்னும், இப்பக்ஷம் தோஷமின்றியதாம். இவ்வாற்றால் யாண்டு அநுமிதி யுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு அது சுவார்த்த(தன்பொருட்டு)அநுமிதி யெனப்படும். ஆனால் நியாய மதத்தில் தூமத்தின் பிரத்தியக்ஷமும் வியாப்தியின் ஸ்மரணமு முண்டாகியும் வன்னியின் அநுமிதி யுண்டாகிற தில்லை. இரண்டு ஞானங்களுக்கும் பின்னர்ப் பராமரிசமென்னும் மூன்றுவது ஞான முண்டாகின்றது. அங்ஙனமே அநுமிதியுமுண்டாகின்றது. 'வன்னி வியாப்பிய தூமமுடையது மலை' என்னும் ஞானத்தைப் பராமரிச மென்பர். அதனை வேதாந்தத்தில் அநுமிதியின் காரணமாக அங்கீகரிப்பதில்லை. இவ்வாற்றான் வாக்கியப் பிரயோகமின்றி வியாப்தி ஞான முதலியவற்றான் எவ்வநுமிதி யுண்டாகின்றதோ, அது சுவார்த்தாநுமிதி யெனப்படும். அதன் கரணமாகிய வியாப்தி ஞான முதலியன சுவார்த்தாநுமானமெனப்படும்.

உகூ. பரார்த்த அநுமானம், அநுமிதி, தர்க்க மென்பவற்றின் சொரூபம்.

ஓர் புருடன் 'பர்வதத்தில் வன்னி, அநுமானப் பிரமாணத்தால் நிச்சயிக்கப்பட்டது' என்கின்றான். மற்றொருவன் 'இல்லை' என்று சொல்லுகின்றான். இவ்வாறு இருவருக்கும் விவாதம் நேர்ந்தவிடத்து, வன்னி நிச்சயமுடைய புருஷன் தனது பிரதிவாதியை நிருவித்திக்கும் பொருட்டு வாக்கியப் பிரயோகஞ் செய்கின்றான். அதனைப் பரார்த்தாநுமான மென்பர். அவ்வாக்கியம் வேதாந்த மத

த்தில் மூன்று அவ்யவங்களை யுடையதாம். க. பிரதிஞ்ஞை, உ. ஏது, ங. உதாகரணம் என்பன வாக்கியத்தினது அவயவங்களின் பெயர்கள். க. பர்வதம் வன்னியுடைத்து, உ. புகையுடைமையால், ங. யாது யாது தூமமுடைத்து, அது அது வன்னியுடைத்து, அடுக்களைபோல் என்னு மிவ்வளவும் மகாவாக்கியமாம். அதன்கண் மூன்று அவாந்தர வாக்கியங்களுள; அவற்றிற்குப் பிரதிஞ்ஞை முதலியன முறையே பெயர்களாம். சாத்திய விசிஷ்டமான பக்ஷத்தை அறிவிக்கும் வாக்கியம் பிரதிஞ்ஞை வாக்கிய மெனப்படும். இவ்வியல்பினது 'பர்வதம்வன்னியுடைத்து' என்னும் வாக்கியமாம். 'வன்னி விசிஷ்டம் பர்வதம்' என்னும் அறிவு இவ்வாக்கியத்தா லுண்டாகின்றது. ஆண்டு வன்னி சாத்தியம், பர்வதம் பக்ஷம். ஏனெனின், அநுமிதிக்கு விஷயம் எதுவோ, அது சாத்திய மெனப் படும். அநுமிதிக்கு விஷயம் வன்னியாகலின் சாத்தியமாம். 'பர்வதம் வன்னியுடைத்து' என்னும் அநுமிதி யுண்டாகின்றது. அதற்குப் பர்வதமும் விஷயமாகின்றது. அதனையும் சாத்தியமெனல்வேண்டும். என்றாலும் வேதாந்த மதத்தில் 'பர்வதம் வன்னியுடைத்து' என்னும் ஞானமோ ஒன்றேயாம்; ஆனால் அது பர்வத அம்சத்தின் இந்திரியஜந்யமும், வன்னியம்சத்தில் தூமஞானமாகிய அநுமானத்தால் தோன்றியதுமாம். ஆகையால் ஒரு ஞானத்தில் சாக்ஷித்தன்மை அநுமிதித்தன்மை என்னுமிரண்டுதர்மங்களுள. சாக்ஷித்தன்மை யம்சத்தின் விஷயத் தன்மை பர்வதத்திலும், அநுமிதித்தன்மை யம்சத்தின் விஷயத்தன்மை வன்னியின்கண்ணு முள்ளாகலின், அநுமிதிக்கு விஷயம் பர்வதமன்று; கேவலம் வன்னியாம். எவ்வதிகரணத்தில் சாத்தியத்தை யறியும் விருப்ப முண்டாய்ச் சாத்தியத்தின் அநுமிதி வடிவ நிச்சய முண்டாகின்றதோ, அது பக்ஷ மெனப்படும். அவ்வியல்பினது பர்வதம். பிரதிஞ்ஞை வாக்கியத்திற்கு வேறாய் இலிங்கத்தை யறிவிக்கும் வசனம் எதுவோ, அது ஏது வாக்கிய மெனப்படும். அத்தன்மைய வாக்கியம் 'புகை யுடைமையான்' என்பதாம். ஏது சாத்தியங்களின் உடனிகழ்ச்சியை யறிவிப்பதாகியதிருஷ்டாந்தத்தைப் பிரதிபாதிக்கும் வசனம் எதுவோ, அது உதாகரண வாக்கிய மெனப்படும். வாதி பிரதிவாதிகளுக்கு யாண்டு விவாதமுண்டாக வில்லையோ, யாண்டு இருவராலும் நிச்சயிக்கப்பட்ட அர்த்த முளதோ, அது திருஷ்டாந்த மெனப்படும். அவ்வியல்பினது அடுக்களையாம். இவ்வாற்

றால் பிரதிஞ்ஞை முதலிய மூன்றன் சமுதாயமாகிய மகாவாக்கியத்தான் விவாதம் நிவிருத்தியாகின்றது. மகாவாக்கியத்தைக் கேட்டும், அடுக்களை முதலியவற்றின்கண் வன்னியின் உடனிகழ்ச்சியாகிய தூமமிருக்கின்றது; பர்வதத்தில் வன்னியின் வியபிசாரியாகிய தூமமிருக்கின்றது. ஆகையால் பர்வதத்தில் தூமமுண்டு; வன்னி யில்லையென்று பிரதிவாதி ஆக்கிரகஞ் செய்யின், அல்லது வியபிசாரத்தின் சங்கையுண்டாயின், தர்க்கத்தால் ஆக்கிரக சங்கை(சந்தேகங்)களின் நிவிருத்தியுண்டாகின்றது. அநிஷ்டத்தைச் சம்பாதித்தலைத் தர்க்கமென்பர். பர்வதத்தில் வன்னியின்றித் தூம மிருக்குமாயின் தூமம் வன்னியின் காரியமாகா தென்பது தர்க்கம். இதனால் தூமத்தில் வன்னியின் வியபிசார சந்தேகம் நீங்குகின்றது. வன்னி தூமங்களுக்குக் காரண காரியத்தன்மை இஷ்டமாம்; அவற்றின் அபாவம் அநிஷ்டமாம். ஆகையால் காரண காரியத்தன்மைகளின் பங்கம் சம்பாதிக்கப் படுகின்றது, அக்காரண காரியத் தன்மைகளின் பங்கம் அநிஷ்டமாம். ஆகையால் அநிஷ்டத்தைச் சம்பாதித்தல் வடிவினது தர்க்கமாம். இத்தர்க்கத்தால் பிரதிவாதியின் நிவிருத்தியும் சங்கையின் நிவிருத்தியு முண்டாகின்றன. ஏனெனின், வன்னி தூமங்களின் காரண காரியத் தன்மை இருவருக்கும் இஷ்டமாம்; அதன் பங்கம் இருவருக்கும் அநிஷ்டமாம். வன்னியின் வியபிசாரம் தூமத்திற் கூறின் அநிஷ்டத்தின் சித்தி யுண்டாகும். அப்பயத்தால் வன்னியின் வியபிசாரியாம் தூமமென்னும் வார்த்தையைப் பிரதிவாதி சொல்லான். இவ்வாற்றான் மூன்றவயவங்களின் சமுதாயமாகிய மகாவாக்கிய மெதுவோ, அதனைப் பரார்த்தாநுமான மென்பர். அதன்பின்னர் உண்டாம் அநுமிதி யாதோ, அது பரார்த்தாநுமிதி யெனப்படும். அநுமானப் பிரமாணத்தால் நிச்சயஞ்செய்ய, வியபிசார சங்கை யுண்டாகுமாயின், அது தர்க்கத்தால் நிவிருத்தியாகும். ஆகையால் பிரமாணத்தின் சககாரி தர்க்கமாம்.

௧௦. வேதாந்தமதத்தில் தர்க்கத்தோடு கூடிய பரார்த்தாநுமானத்தின் சொரூபம்.

வேதாந்த வாக்கியங்களால் ஜீவனிடத்து நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கும் பிரஹ்மத்தின் அபேதம் எதுவோ, அது அநுமானத்தாலும் இவ்வாற்றாற் சித்திக்கின்றது:—ஜீவன் பிரஹ்மாபின்னம், சேதனத் தன்மையால், யாண்டு யாண்டுச் சேதனத் தன்மை

யுண்டோ, ஆண்டாண்டுப் பிரஹ்மாபேத முண்டு; பிரஹ்மத்திற் போல இதுமூன்றவயவங்களின் சமுதாயமாகிய மகரவாக்கியமாம், ஆகையாற் பரார்த்தாநுமான மெனப்படும். ஈண்டுச் சீவன் பக்ஷம், பிரஹ்மாபேதம் சாத்தியம், சேதனத் தன்மை ஏது, பிரஹ்மம் திருஷ்டாந்தம். ஈண்டுப் பிரதிவாதியானவன் ஜீவனிடத்துச் சேதனத்தன்மையாகிய „ஏதுவோ விருக்கின்றது, பிரஹ்மாபேதமாகிய சாத்தியமில்லை யென்றிவ்வாறு பக்ஷத்தில் சேதனத்தன்மையாகிய ஏதுவிற்குப் பிரஹ்மாபேதரூப சாத்தியத்தோடு வியபிசார சங்கை செய்யின், தர்க்கத்தால் அச்சங்கையை நிவிருத்தி செய்யவேண்டும். ஈண்டுத் தர்க்கத்தின் சொரூபம் இதுவாம்:—ஜீவனிடத்துச் சேதனத்தன்மையாகிய ஏதுவை யங்கீகரித்துப் பிரஹ்மாபேதமாகிய சாத்தியத்தை யங்கீகரியாவிடின், சேதனத்திற்கு அத்விதீயத்தன்மையைப் பிரதிபாதிக்கும் சுருதிக்கு விரோதமுண்டாகும். அநிஷ்டத்தைச் சம்பாதித்தல் தர்க்க மெனப்படும். சுருதியின் விரோதம் சர்வ ஆஸ்திகர்களுக்கும் அநிஷ்டமாம். வியாவஹாரிகப்பிரபஞ்சம் மித்தை, ஞானத்தால் நிவிருத்திக்கப்படுந் தன்மையால், யாண்டு யாண்டு ஞானத்தால் நிவிருத்திக்கப்படுந் தன்மையுண்டோ, ஆண்டு „ஆண்டு மித்தியாத்துவமுண்டு, இப்பிவெள்ளி முதலியவற்றிற்போல. ஈண்டு வியாவகாரிகப் பிரபஞ்சம்பக்ஷம், மித்தியாத்தன்மை சாத்தியம், ஞானத்தால் நிவிருத்திக்கப்படுந்தன்மை ஏது, இப்பிவெள்ளிமுதலியன திருஷ்டாந்தம்: வியாவகாரிகப் பிரபஞ்சம் மித்தை யென்பது பிரதிஞ்ஞை வாக்கியம், ஞானத்தால் நிவிருத்திக்கப்படுந் தன்மை யுடைமையா லென்பது ஏது வாக்கியம், யாண்டுயாண்டு ஞானத்தால் நிவிருத்திக்கப்படுந்தன்மையுண்டோ, ஆண்டு ஆண்டு மித்தியாத்துவ முண்டு, இப்பிவெள்ளி முதலியவற்றிற்போலவென்பது உதாகரணவாக்கியம். ஈண்டும் பிரபஞ்சத்திற்கு ஞானத்தால் நிவிருத்திக்கப்படுந்தன்மையை அங்கீகரித்து மித்தியாத்தன்மையை யங்கீகரியாவிடின் சத்தி(உள்ளத)ற்கு ஞானத்தால் நிவிருத்தி பொருந்தாது. அதனால் ஞானத்தால் சகல பிரபஞ்சமும் நிவிருத்தியாதலைப்பிரதிபாதிக்கும் சுருதி ஸ்மிருதிகளுக்கு விரோதமுண்டாமென்னும் தர்க்கத்தால் வியபிசார சங்கையின் நிவிருத்தியுண்டாகின்றது.

---

௩௧. வேதாந்தத்தில் அநுமானத்தின் பிரயோஜனம்.

இவ்வாறு வேதாந்த அர்த்தத்தின் அநுசாரிகளாகிய அநேக அநுமானங்களுள. ஆனால் வேதாந்தவாக்கியங்களால் அத்துவிதீய பிரஹ்மத்தின் எந்த நிச்சயம் சித்தித்திருக்கின்றதோ, அதன் சம்பாவனை (பொருத்தம்) மாத்திரத்திற்கு ஏது அநுமானப் பிரமாணமாம். சுவதந்திர அநுமானம் பிரஹ்மநிச்சயத்திற் கேதுவன்று; வேதாந்தவாக்கிய மொழிந்த மற்றைய பிரமாணங்களுக்குப் பிரஹ்மத்திற் பிரவிருத்தியில்லையென்பது சித்தாந்தமாகலின். சுருக்கமாக அநுமானப் பிரமாணம் சொல்லப்பட்டது.

இரண்டாவது பிரகாசம்
அநுமானப்பிரமாணநிரூபணம்
மு டி ந் த து.

ஓம்.
தத்ஸத்ப்ரஹ்மணேநம:

மூன்றாவது பிரகாசம்.
சப்தப்பிரமாண நிரூபணம்.

௩௨. சாப்திப்பிரமையின் பேதம்.

சாப்திப்பிரமையின் கரணத்தைச் சப்தப்பிரமாண மென்பர். சாப்திப்பிரமை இருவகையாம். ஒன்று வியாவகாரிகம், மற்றொன்று பாரமார்த்திகம். வியாவகாரிக சாப்திப் பிரமையும் இருவகை யாம். ஒன்று இலௌகிக வாக்கிய ஜந்நியம், மற்றது வைதிக வாக்கிய ஜந்நியம். 'நீலக்குடம்' என்றல் முதலியன இலௌகிக வாக்கியமும், 'வஜ்ரஹஸ்தன் புரந்தரன்'என்றல் முதலியன வைதிகவாக்கியமுமாம். பதங்களின் சமுதாயத்தை வாக்கிய மென்பர். பொருளுடைய வர்ணம் (எழுத்து) அல்லது வர்ணசமுதாயம் பதமெனப்படும். அகார முதலிய வர்ணங்களும் விஷ்ணுமுதலிய பொருளுடையனவாயிருக்கின்றன. நாராயணன்முதலிய பதங்களில் வர்ணங்களின் சமுதாயம் (கூட்டம்) அர்த்தமுடையதா யிருக்கின்றது. நீலோகடி: - நீலம் குடம்என்னும் வாக்கியத்தில் வியாகரணத்தின்படி இரண்டு பதங்க

ளுள், நியாயமதத்தின்படி நான்கு பதங்களுள. வியாகரண மதத்தி லும் அர்த்தத்தை யறிவிக்குந் தன்மை நான்கு சமுதாயங்களினு முண்டு. பதம் நான்கில்லை.

௧௧. சாப்திப்பிரமையின் தன்மை.

ஆண்டுச் சாப்திப்பிரமையின் தன்மை இதுவாம்:—நீலம் குடம் என்னும் வாக்கியத்தைக் கேட்டகாலத்துச் சுரோதாவி ற்கு (கேட்பவனுக்கு) ச் சகல பதங்களின் சிரவண ஞான முண் டாகின்றது. பதங்களின் சாக்ஷாத்காரத்தால் பதார்த்தங்களின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது. சங்கை:—பதங்களின் அநுபவம் பதங்க ளின் ஸ்மிருதிக்கு ஏதுவாம், பதார்த்தங்களின் அநுபவம் பதார்த்தங்க ளின் ஸ்மிருதிக்கு ஏதுவாம். பதங்களின் சாக்ஷாத்காரம் பதார்த்தங் களின் ஸ்மிருதிக்கு ஏதுவாதல் பொருந்தாது. ஏனெனின், எந்த வஸ்துவின் பூர்வ அநுபவ முளதோ, அதன் ஸ்மிருதி யுண்டாகும். மற்றொன்றின் அநுபவத்தால் மற்றொன்றின் ஸ்மிருதி யுண்டா காது. ஆகையால் பதங்களின் ஞானத்தால் பதார்த்தங்களின் ஸ்மிருதி யுண்டாதல் பொருந்தாது.

சமாதானம்:—சம்ஸ்காரவாயிலாகப் பதார்த்தங்களின் அநு பவமே பதார்த்தங்களின் ஸ்மிருதிக்கு ஏதுவாம்; என்றாலும் உற் பூத சம்ஸ்காரங்களால் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது; அநுற்பூத சம்ஸ் காரங்களால் ஸ்மிருதி யுண்டாகிறதில்லை. அநுற்பூத சம்ஸ்காரங்க ளாலும் ஸ்மிருதி யுண்டாகுமாயின், அநுபவிக்கப்பட்ட பதார்த்த ங்களின் ஸ்மிருதி எப்போது முண்டாதல் வேண்டும். ஆண்டுப் பதார்த்தங்களினது சம்ஸ்காரத்தின் உற்பவத்திற்கு ஏது பத ஞானமாம். ஏனெனின், சம்பந்திகளின் ஞானத்தால் அங்ஙனமே சாதிருசிய பதார்த்தங்களின் ஞானத்தால் அல்லது சிந்தனத்தால் சம்ஸ்காரம் உற்பூதமாகின்றது. அதனால் ஸ்மிருதி யுண்டாகின் றது. எங்ஙனம்: புத்திரனைப் பார்த்துப் பிதாவின் ஸ்மிருதியும், பிதாவைப்பார்த்துப் புத்திரனது ஸ்மிருதியு முண்டாகின்றன. ஆண்டுச் சம்பந்தியின் ஞானம் சம்ஸ்காரங்களின் உற்பவத்திற்குக் காரணமாம். அங்ஙனமே ஓர் தவசியைக் கண்டு மூற் கண்ட மற்றோர் தவசியின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது. ஆண்டுச் சம்ஸ் காரத்தின் உற்போதகம் (புலப்படச்செய்வது) சதிருச தரிசனமா (ஒப்புமைக் காட்சியா) ம். யாண்டு ஏகாந்தத்தி லுட்கார்ந்து

கொண்டு, அநுபவிக்கப்பட்ட பதார்த்தங்களின்சிந்தனம் செய்யு மிடத்து, அதனால் அநுபவிக்கப்பட்ட பதார்த்தங்களின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றதோ, ஆண்டுச் சம்ஸ்காரங்களின் உற்போதகம் சிந்தனமாம். இவ்வாற்றாற் சம்பந்தி ஞான முதலியன சம்ஸ்காரத்தின் உற்போத (எழுச்சி) வாயிலாக ஸ்மிருதிக்கு ஏதுவாம். சம்ஸ்கார த்தின் உற்பத்தி வாயிலாகச் சமான விஷயமுடைய பூர்வ அநுப வம் ஸ்மிருதிக்கு ஏதுவாம். ஆகையாற் பதார்த்தங்களின் பூர்வ அநுபவமோர் பதார்த்தங்களை விஷயிக்கும் சம்ஸ்காரத்தின் உற்ப த்திவாயிலாக ஏதுவாம். பதார்த்தங்களின் சம்பந்தி பதம்; ஆத லாற் பதார்த்தங்களின் சம்பந்திகளாகிய பதங்கள் எவையோ, அவ ற்றின் ஞானம் சம்ஸ்காரத்தின் உற்போத வாயிலாகப் பதார்த்தங் களின் ஸ்மிருதிக்கு ஏதுவாம். ஆகையாற் பதங்களின் ஞானத் தால் பதார்த்தங்களின் ஸ்மிருதி சம்பவிக்கும். யாண்டு ஒரு சம்ப ந்தியின் ஞானத்தால் மற்றொரு சம்பந்தியின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின் றதோ, ஆண்டு இரண்டுபதார்த்தங்களினது சம்பந்தத்தின் ஞானம் எவனுக் குண்டாகின்றதோ, அவனுக்கு ஒன்றன் ஞானத்தால் மற்றொன்றன் ஸ்மிருதி யுண்டாகும். எவனுக்குச் சம்பந்தத்தின் ஞான முண்டாக வில்லையோ, அவனுக்கு ஒன்றன் ஞானத்தால் மற்றொன்றின் ஸ்மிருதி யுண்டாகாது. எங்ஙனம்: பிதா புத்திரர் களுக்கு ஜந்நிய ஜநகபாவ சம்பந்த முண்டு. எவனுக்கு ஜந்நிய ஜநக பாவ சம்பந்தத்தின் ஞான முண்டாகின்றதோ, அவனுககு ஒருவ னது ஞானத்தால் மற்றொருவனது ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது. எவனுக்கு ஜந்நிய ஜநக பாவ சம்பந்தத்தின் ஞான முண்டாக வில்லையோ, அவனுக்கு ஒருவனது ஞானத்தால் மற்றொருவனது ஸ்மிருதி யுண்டாகாது. அங்ஙனமே பதத்திற்கும் பொருளிற்குந் தம்மிலுள்ள சம்பந்தமெதுவோ, அதனை விருத்தி யென்பர். பதத்திற் கும் அர்த்தத்திற்கு முள்ள விருத்தியாகிய சம்பந்தம் யாதோ அதன்ஞானம் எவனுக்குண்டாகின்றதோ, அவனுக்குப் பதத்தின் ஞானத்தால் அர்த்தத்தின் ஸ்மிருதி யுண்டாகும. பதத்திற்கும் அர்த்தத்திற்கு முள்ள விருத்தி ரூப சம்பந்தம் எதுவோ, அதன் ஞான மில்லாதவனுக்குப் பதத்தின் ஞானத்தால் அர்த்தத்தின் ஸ்மிருதி யுண்டாகாது. ஆதலால் விருத்தியோடுகூடிய பதத்தின் ஞானம் பதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதிக்கு ஏதுவாம்.

அந்த விருத்தி சக்தி விருத்தி இலக்ஷணா விருத்தி யென இரண்டு வகையாம். நியாயமதத்தில் ஈசுவரனது இச்சையே சக்தியாம். மீமாம்ஸை மதத்தில் சக்தி யென்பது ஓர் பின்ன பதார்த்தமாம். வியாகரணமதத்திலும் பாதஞ்சலமதத்திலும் வாச்சிய வாசகத்தன்மைக்குக் காரணமான பதத்திற்கும் பொருளிற்குமுள்ள தாதாத்மிய சம்பந்தமெதுவோ அதுவே சக்தியாம். விசாரசாகரத்தில் யோக்கியதையாகிய சக்தி வியாகரணமதத்தால் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. அது பூஷணகாரர் மதமாம். வியாகரணத்தின் மஞ்சூஷா வென்னும் நூலில் யோக பாஷியத்தின்படி வாச்சிய வாசகபாவத்திற்கு மூலமாகிய தாதாத்மியசம்பந்தமே சக்தியெனச் சொல்லப்பட் டிருக்கின்றது. அத்வைத சித்தாந்தத்தில் முழுவதும் தனதுகாரியத்தைச்செய்தலின் சாமர்த்தியமே சக்தியாம். எங்ஙனம் தந்துவில் படஞ்செய்தலின் சாமர்த்தியமாகிய சக்தி யிருக்கின்றதோ, எங்ஙனம் வன்னியில் தாகஞ் செய்தலின் சாமர்த்தியமாகிய சக்தி யிருக்கின்றதோ, அங்ஙனமே பதங்களிலுள்ள தமது அர்த்த ஞானத்தின் சாமர்த்தியமே சக்தியாம். ஆனால் இத்துணைப் பேதமுண்டு:—வன்னிமுதலிய பதார்த்தங்களிலுள்ள சாமர்த்தியமாகிய சக்திக்கு ஞானத்தின் அபேக்ஷை யில்லை. சக்தி அறியப்பட்டதாகுக; அல்லது அறியப் படாததாகுக. இரண் டிடங்களிலும் வன்னி முதலியவற்றால் தாகாதி காரியங்களுண்டாகின்றன. பதத்தினது சக்தியின் ஞான முண்டாகுமாயின், அப்போது அர்த்தத்தின் ஸ்மிருதியாகிய காரிய முண்டாகின்றது. சக்தியின் ஞான முண்டாகாவிடின், அப்போது அர்த்தத்தின் ஸ்மிருதியாகிய காரிய முண்டாவதில்லை. ஆகையால் பதத்தின் சாமர்த்தியமாகிய சக்தி அறியப்பட்டதாகுமாயின் அப்போது பதார்த்தங்களின் ஸ்மிருதியாகிய காரியமுண்டாகின்றது.

சங்கை:—யாண்டு அதீத (கழிந்த) பதத்தின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றதோ, ஆண்டுப் பதத்தின் ஸ்மரணமாகிய ஞானத்தால் அர்த்தத்தின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது. அஃதுண்டாகலாகாது; சாமர்த்தியரூப சக்தியுடைய பதத்தின் துவம்ஸம் (நாசம்) உண்டாய்விட்டமையால், அர்த்தத்தின் ஸ்மிருதிக்கு ஏதுவாகிய பதத்தின் அபாவ மிருத்தலின்.

சமாதானம் : —மீமாம்ஸைமதத்தில் சகல பதங்களும் நித்திய மாம். அவற்றிற்கு உற்பத்தி நாச முண்டாகிறதில்லை. ஆகையால் பதத்திற்குத் துவம்ஸம் பொருந்தாது. பதங்களை அநித்தியமெனக் கொள்ளின், இது சமாதானமாம்:—பதார்த்த ஸ்மிருதியின் சாமர்த்தியம் பதத்திலில்லை. ஆனால் பதஞானத்தில் பதார்த்தத்தினது ஸ்மிருதியின் சக்தி யுளது. யாண்டுப் பதத்தின் துவம்ஸ முண்டாகின்றதோ, ஆண்டும் பதத்தின் ஸ்மரணரூப ஞானமுண்டு. யாண்டு வர்த்தமான பதமுளதோ, ஆண்டுப் பதத்தின் சிராவண சாக்ஷாத்கார ஞானமுண்டு. அந்த ஞானத்தில் பதார்த்தத்தினது ஸ்மிருதியின் சாமர்த்திய மிருக்கின்றது. அதுவே சக்தியாம். இந்தப் பக்ஷத்தில் சக்தி யுடையது பத மன்று; ஆனால் பதத்தின் ஞானமாம். இந்தப் பக்ஷம் கதாதர பட்டாசாரியரால் சக்திவாத கிரந்தத்தில் ஞான சக்தி வாதமாக எழுதப்பட் டிருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் பதத்தின் சாமர்த்தியம் அல்லது பதத்தினது ஞானத்தின் சாமர்த்தியம் சக்தியெனப்படும். இரண்டாவது பக்ஷத்திலும் பதம் சக்தி யுடையதாம் என்னும் வியவகார சித்தியின்பொருட்டுப் பதத்தின் தர்மமாகியசக்தி அபேக்ஷிக்கப்படுவதாயின், எப்பதத்தின் ஞானம் எவ்வர்த்தத்தின் ஸ்மிருதியில் சாமர்த்தியமுடையதாகின்றதோ, அப்பதத்திற்கு அவ்வர்த்தத்தில் சக்தி சொல்லப்படுகின்றது.

கூரு. சாப்திப்பிரமையின் கிரமபூர்வகமாகச் சத்தியில் விவாதம்.

இவ்வாற்றாற் சக்தியோடு கூடிய பதஞானத்தால் பதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது. எவ்வளவு பதார்த்தங்களின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றதோ, அவ்வளவு பதார்த்தங்களினது சம்பந்தத்தின் ஞானமாதல், சம்பந்தத்தோடு கூடிய சகல பதார்த்தங்களின் ஞானமாதல் வாக்கியார்த்த ஞான மெனப்படும். அதனையே சாப்திப் பிரமை யென்பர். 'நீலோகட:(நீலொவடஃ)' என்னும் வாக்கியத்தில் க. நீலபதம், உ. ஓகாரபதம், ங. கடபதம், ச. விஸர்க்கபத மென நான்கு பதங்க ளுள. நீலரூப விசிஷ்டத்தில் நீலபதத்தின் சக்தி யிருக்கின்றது. ஓகாரபதம் பொருளின்றியதாம். இவ்வார்த்தை வியுத்பத்தி வாதமுதலிய கிரந்தங்களில் ஸ்பஷ்டமாம், அல்லது ஓகாரபதத்திற்குஅபேதஅர்த்தமாம்.கடபதத்திற்குக்கடத்தன்மை

விசிஷ்டத்தில் சக்தியுண்டு. * விசர்க்கத்திற்கு ஒருமையெண்ணில் சக்தி யிருக்கின்றது. சக்தியின் ஞானம், கோசம் (நிகண்டு) வியாகரணம் (இலக்கணம்) முதலிய நூல்களா லுண்டாகின்றது. நீலம் பீதம் (கருமை பொன்மை) முதலிய பதங்களுக்கு வர்ணத்திலும் வர்ண முடையதன்கண்ணும் சக்தி உண்டென்பது கோசத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. விசர்க்கத்திற்கு ஒருமைச் சங்கையில்லை, சக்தி யுண்டென்பது வியாகரணத்தான் அறியப்படுகின்றது. கடபதத்திற்குக் கடத் தன்மை விசிஷ்டத்தில் சக்தி யுண்டென்பது வியாகரண நூலிலும் சக்திவாதமுதலிய தர்க்க நூல்களிலும் எழுதப் பட்டிருக்கின்றது. நியாயசூத்திரத்தில் கௌதமரானவர் ஜாதி ஆகிருதி வியக்திகளில் சகலபதங்களுக்கும் சக்தியுண்டென்று சொல்லி யிருக்கின்றார். அவயவங்களின் சையோகத்தை ஆகிருதி யென்பர். அநேக பதார்த்தங்களிலிருக்கும் நித்தியமாகிய ஒரு தர்ம மெதுவோ, அது ஜாதி யெனப்படும். அநேக கடங்களிலுள்ள நித்தியமும் ஏகமுமாகிய கடத்தன்மை சாதியாம். அங்ஙனமே ஜாதியின் ஆசிரயத்தை வியக்தியென்பர். இம்மதத்திற் கடபதத்திற்குக் கபால சையோகத்தோடு கூடிய கடத்தன்மை விசிஷ்டகடத்தில் சக்தி யுண்டு. தீதிதிகாரசிரோமணி பட்டாசாரியர் மதத்தில் சகல பதங்களுக்கும் வியக்தி மாத்திரத்திற் சக்தி யுண்டு. ஜாதி ஆகிருதிகளிலில்லை. இம்மதத்தில் கடபதத்திற்கு வாச்சியம் கேவல வியக்தியாம், கடத் தன்மையும் கபால சையோகமும் கடபதத்திற்கு வாச்சியமாகா. ஏனெனின், எப்பதத்திற்கு எப்பொருளின்கண் சக்தியுண்டோ, அப்பதத்திற்கு அப்பொருள் வாச்சியமெனப்படும்; சக்கியமென்றும் சொல்லப்படும். கேவல வியக்தியில் சக்தியிருத்தலான் கேவல வியக்தியே வாச்சியமாம்.

சங்கை:—கடபதத்தின் உச்சாரணத்தால் கடத்தன்மையின் தோற்றமும், கோபதத்தின் உச்சாரணத்தால் கோத்தன்மையின் ஞானமும், பிராமணபதத்தின் உச்சாரணத்தால் பிராமணத்தன்மையின் ஞானமு முண்டாகின்றன. அஃது இம்மதத்தி லுண்டாக

---

* விசர்க்கமென்பது சம்ஸ்கிருதத்தில் உயிர்வர்க்கத்தின் ஈற்றிலுள்ள (ஃ) இரண்டு புள்ளி வடிவினது. தமிழில் கரியன் தேவதத்தன் என்னும் வாக்கியத்தைக்கொண்டு, அதனை 'கரிய, ன், தேவதத்த, ன்' என்று நான்கு பதங்களாகப் பிரித்து முடித்துக்கொள்க.

லாகாது. ஏனெனின், அவாச்சிய அர்த்தத்தின் ஞானம் இலக்ஷணை யின்றிப் பதத்தா லுண்டாகிறதில்லை. அவாச்சிய அர்த்தத்தின் ஞானம் இலக்ஷணையின்றிப் பதத்தால் அங்கீகரிக்கின், கட பதத்தின் அவாச்சியமாகிய ,கடத்தன்மையின் ஞானம் எங்ஙனம் கட பதத்தால் அங்கீகரிக்கப் படுகின்றதோ, அங்ஙனமே கடபதத்திற்கு அவாச்சியமாகிய பட முதலியவற்றின் ஞானமும் கடபதத்தா லுண்டாதல் வேண்டும்.

சமாதானம்:—வாச்சியத்தின் பிரதீதி பதத்தால் உண்டாகின்றது; அன்றியும் வாச்சியத்திலிருக்கும் ஜாதி யெதுவோ, அதன் தோற்றமு முண்டாகின்றது. ஆகலின் இது நியமமாம்:—ஜாதிக்கு வேறாகிய அவாச்சியத்தின் பிரதீதி யுண்டாகிற தில்லை. வாச்சியத்தின்கணுள்ள ஜாதி எதுவோ, அது அவாச்சியமாகியும் தோற்றுகின்றது. ஆகையால் கடத்தன்மை முதலியனவோ, அவாச்சியமாகியும் கடமுதலிய பதங்களால் தோற்றுகின்றன; பட முதலிய அவாச்சியம் தோற்றுகிறதில்லை.

சங்கை :—வாச்சியத்தின்க ணிருக்கும் அவாச்சிய சாதியின் தோற்றம் பதங்களா லங்கீகரிக்கின், கடபதத்தால் பிருதிவித்தன்மைச் சாதியின்தோற்றமுமுண்டாதல்வேண்டும்.ஏனெனின், கட பதத்தின் வாச்சியத்தில் எப்படிக் கடத்தன்மைச் சாதியிருக்கின்றதோ, அதுபோலப் பிருதிவித்தன்மையு மிருக்கின்றது, ஆதலால் இரண்டும் வாச்சியத்தி லிருப்பனவா யும் அவாச்சியமாயுமிருக்கின்றன. கடத்தன்மையின் தோற்றம்போலப் பிருதிவித்தன்மையின் தோற்றமு முண்டாதல் வேண்டும். கோபதத்திற்கு வாச்சியமாகிய பதம் எதுவோ, அதன்கண் கோத்தன்மையைப் போலப்பசுத்தன்மை (விலங்குத்தன்மை)யுமிருக்கின்றது. ஆதலால் இரண்டும் வாச்சியமாம். அங்ஙனமே பிராமணபதத்தால் பிராமணத்தன்மையைப்போல மனிதத்தன்மையும் தோற்றல்வேண்டும்.

சமாதானம்:—வாச்சியத்தன்மை யவச்சேதகமான அவாச்சியம் எதுவோ, அதன் தோற்றமும் வாச்சியத்தின் தோற்றமும் பதத்தா லுண்டாகின்றன. பிறவற்றின் தோற்ற முண்டாவதில்லை. எங்ஙனம்: கட பதத்தின் வாச்சியமான கட வியக்தியின் தோற்றமும், வாச்சியத் தன்மை யவச்சேதகமான கடத் தன்மையின் தோற்றமும் கடபதத்தா லுண்டாகின்றன. பிருதிவித்தன்மை

வாச்சியமு மன்று; வாச்சியத்தன்மை யவச்சேதகமு மன்று. ஆக லின் கட பதத்தால் பிருதிவித் தன்மையின் தோற்ற முண்டாகிற தில்லை. வாச்சியத்தன்மையினும் குறைந்தவிடத் திருப்பதும் அதிக விடத் திருப்பது மாகாமல், எவ்வளவிடத்தில் வாச்சியத்தன்மை யுளதோ, அவ்வளவிடத்தி லிருப்பது எதுவோ, அது வாச்சியத் தன்மை யவச்சேதக மாம். கட பதத்தின் வாச்சியத் தன்மை சகல கட வியக்திகளிலு மிருக்கின்றது. கடத் தன்மையும் சகல கட வியக்திகளிலு மிருக்கின்றது. ஆதலால் கடத் தன்மை கடத் தின் வாச்சியத்தன்மையினும் குறைந்தவிடத்திருப்பதும் அதிக விடத்திருப்பது மாகாமல், சமான தேசத்திருப்பதா யிருத்தலால் கட பதத்தின் வாச்சியத்தன்மை யவச்சேதகமாம். கடபதத்தின் வாச்சியத் தன்மை படத்தி லில்லை. பிருதிவித் தன்மை படத்தி லுண்டு. ஆதலால் அதிக விடத்திருப்பதா யிருத்தலின் பிருதிவித் தன்மை கட பதத்தின் வாச்சியத் தன்மை யவச்சேதக மன்று. கோபதத்தின் வாச்சியத்தன்மை சகல கோவியக்திகளிலு முண்டு. கோத் தன்மையும் சகல கோ வியக்திகளிலு முண்டு. ஆகலின் கோத் தன்மை கோ பதத்தின் வாச்சியத் தன்மை யவச்சேதக மாம் அசுவத்தில் கோபதத்தின் வாச்சியத்தன்மை யில்லை. அதன் கண் பசுத் தன்மை யிருக்கின்றது. ஆதலால் கோ பதத்தினது வாச்சியத்தினும் அதிகவிடத் திருப்பதா யிருத்தலான் கோ பத த்தின் வாச்சியத்தன்மை யவச்சேதகம் பசுத்துவமன்று. அங்ஙன மே பிராமணபதத்தின் வாச்சியத்தன்மை சகல பிராமண வியக்தி களிலு முண்டு. பிராமணத் தன்மையும் சகல பிராமண வியக்தி களிலு முண்டு. ஆகையால் பிராமண பதத்தின் வாச்சியத்தன்மை யவச்சேதகம் பிராமணத்தன்மையாம். க்ஷத்திரியர் முதலியோரிட த்துப் பிராமணபதத்தின் வாச்சியத்தன்மை யில்லை. ஆண்டு மனித த்தன்மை யிருக்கின்றது. ஆதலால் அதிக விடத்திருப்பதாயிருத்த லால் பிராமணபதத்தின் வாச்சியத்தன்மை யவச்சேதகம் மனித த் தன்மை யன்று. இவ்வாற்றால் கடமுதலிய பதங்களால் கடத் தன்மைமுதலியவற்றின் தோற்ற முண்டாகின்றது. சக்தியின்மை யால் அவை (கடத்தன்மை முதலியன) கடமுதலிய பதங்களின் வாச்சியமன்று; ஆனால் வாச்சியத்தன்மை யவச்சேதகமாம். இது சிரோமணி பட்டாசாரியரது மதமாம். கட முதலிய பதங்களுக்குச் சாதி மாத்திரத்தில் சக்தி யுண்டு; வியக்தியின்க ணில்லை யென்பது மீமாம்சை மதம்.

சங்கை:—எவ்வர்த்தத்தில் எப்பதத்தினது சக்தியின் ஞானமுண்டாகின்றதோ, அவ்வர்த்தத்தின் ஸ்மிருதி அப்பதத்தா லுண்டாகச் சாப்திப்பிரமை யுண்டாகின்றது. பதத்தின் சக்தியின்றிப் பதத்தால் வியக்தியின் ஸ்மிருதியும் சாப்திப்பிரமையும் உண்டாகலாகாது.

சமாதானம்:—சப்தப் பிரமாணத்தினுலோ ஜாதியின் ஞானமே யுண்டாகின்றது. அங்ஙனமாயினும் அருத்தாபத்திப் பிரமாணத்தால் வியக்தியின் ஞான முண்டாகின்றது. பகலுண்ணுப் புருஷனுக்கு இராத்திரி போஜனமின்றிப் பருமை சம்பவியாததுபோல வியக்தியின்றிக் கேவல ஜாதியில் ஒரு கிரியையும் சம்பவியாது. ஆகையால் அர்த்தாபத்திப் பிரமாணத்தால் வியக்தியின் போத முண்டாகின்றது. "ஆவைக்கொண்டுவா" என்னும் வாச்சியத்தான் கோத்தன்மையினது கொண்டுவருதலின் ஞான முண்டாகின்றது. அது கோவியக்தியின் கொண்டு வருதலையின்றிப் பொருந்தாது. கோவியக்தியின் கொண்டு வருதலானது சம்பாதகமாம்; கோத்தன்மையின் கொண்டு வருதலானது சம்பாத்தியமாம். சம்பாதக ஞானத்திற்கு ஏதுவாகிய சம்பாத்தியத்தின் ஞானம் அர்த்தாபத்திப் பிரமாணமெனப்படும். சம்பாதகஞானம் பிரமையாம். இவ்விடத்துச் சாதியின் ஞானம் பிரமாணமும், வியக்தியின் ஞானம் பிரமையுமாமென்பது பட்டமீமாம்ஸகர் மதம். ஓர் ஜாதிசக்திவாதி * அநுமானத்தால் வியக்தியின் ஞானத்தை யங்கீகரித்துளன். அது பிற நூல்களில் தெளிவாயுண்டு. கடினப் பிரசங்கத்தான் ஈண்டு எழுதப்படவில்லை. கேவல ஜாதியில் சக்தியை யங்கீகரிப்பவர் மதத்தில் வியக்தியின் ஞானம் சத்தப் பிரமாணத்தால் உண்டாகிறதில்லை; அர்த்தாபத்தியால் அல்லது அநுமானத்தால் வியக்தியின் ஞானமுண்டாகின்றது. ஆனுல் ஓர் நூலாசிரியர் ஜாதியில் குப்ஜசக்தியை யங்கீகரித்திருக்கின்றனர். அவர் மதத்தில் வியக்தியின் ஞானமும் சப்தப் பிரமாணத்தானே யுண்டாகின்றது. அவர் அபிப்பிராயம் இதுவாம் :— சகல பதங்களின் சக்தியோ ஜாதிவிசிஷ்ட வியக்தியிலுண்டு. ஆனுல் சக்தியின் ஞானம் எவனுக்குண்டாயிருக்கின்

* அவ்வநுமானம் வருமாறு:—

கடத்தன்மை வியக்தியை யாசிரயித்ததாம்; சாதித்தன்மையால். யாது யாது ஜாதியோ அதுஅது வியக்தியை யாசிரயித்ததேயாம்; படத்தன்மைபோல.

றதோ, அவனுக்குப் பதத்தால் அர்த்தத்தின் ஸ்மிருதியும் சாப்த போதமு முண்டாகின்றன; பிறனுக்கில்லை. ஆண்டுக் கடபதத்தின் சக்தி கடத்தன்மையிலுண்டு. இவ்வாற்றான் ஜாதி சக்தியின்ஞானம் பதார்த்தத்தினது ஸ்மிருதிக்கும் சாப்தபோதத்திற்கும் ஏதுவாம். வியக்தியில் சக்தியினது ஞானத்தின் உபயோக மில்லை. வியக்தி அநந்தமாகலின் எல்லா வியக்திகளின் ஞானமும் சம்பவியாது. இக்காரணத்தால் வியக்தியின்சக்தி சொரூபமாகப் பதார்த்தத்தினது ஸ்மிருதிக்கும் சாப்தபோதத்திற்கும் ஏதுவாம். அதன்ஞானம் ஏது வன்று. இவ்வாற்றான் கட பதத்திற்குக் கடத்துவ விசிஷ்டத்திற் சக்தி யிருத்தலான் கட பதத்தின் வாச்சியமோ கடத்துவம் கடமென்னு மிரண்டுமாம். ஆதலால் கடபதத்தின் வாச்சியமாகிய கடத்தன்மை கடமென்பவற்றின் சாப்தபோதத்திற்கு ஏது கடத்தன்மையிலுள்ள சக்தியின் ஞானமாம். இப்பக்ஷத்தினைக் * குப்ஜ சக்தி வாத மென்பர். வேறு வகையாற் குப்ஜசக்தி வாதம் கதாதர பட்டாசாரியரால் சக்தி வாதத்தின் ஈற்றில் எழுதப்பட் டிருக்கின்றது. அது கடினமாகலின் ஈண்டெழுதப்படவில்லை. கட முதலிய பதங்களால் ஜாதி விசிஷ்ட வியக்தியின் ஞான முண்டாவதுபோல வியக்தியி லுள்ள ஜாதியின் சமவாய முதலிய சம்பந்தங்களின் ஞானமு முண்டாகின்றது. ஆதலால் ஜாதி வியக்தி சம்பந்தமென் னும் மூன்றினும் கடமுதலிய பதங்களின் சக்தி யுண்டென்பது கதாதர பட்டாசாரியர் மதம். சகல மதங்களினும் ஜாதிவிசிஷ்ட வியக்தியில் கடமுதலிய பதங்களுக்குச் சக்தியுண்டு. இம்மதம் அநேக நூலாசிரியர்களால் எழுதப்பட்டிருக்கின்றதாம். ஆதலால் கடத்தன்மைவிசிஷ்டத்தில்கடபதத்தின்சக்திசொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

௩௬. வாக்கியங்களின் பேதம்.

நீலத்தின் அபேதமுடைய ஒரு கட மிருக்கின்ற தென்பது 'இது நீலக்குடம்' என்னும் வாக்கியத்தின் அர்த்தமாம். அங்ஙனமே 'வஜ்ரஹஸ்தன் புரந்தரன் (வச்சிராயுதத்தைக் கையிலுடையவன் இந்திரன்)'என்பது வைதிக வாக்கியம். 'நீலக்குடம்' என்னும் வாக்கியத்தில் எங்ஙனம் நீலபதம் விசேஷணத்தை யறிவிப்பதும், கடபதம் விசேஷியத்தை யறிவிப்பதுமா யிருக்கின்றனவோ, அங்ஙனமே வஜ்ரஹஸ்தன் என்னும் பதம் விசேஷணத்தை யறிவிப்

* குப்ஜம் - வளைவு.

பதும், புரந்தரனென்னும் பதம் விசேஷியத்தை யறிவிப்பதுமாம். விசேஷண பதத்தின் ஈற்றிலுள்ள னகரம் பொருளின்றியதாம் அல்லது அபேதத்தின் பொருட்டாம். விசேஷிய பதத்தின் ஈற்றிலுள்ள னகரம் ஒருமைமையை யுணர்த்துதற் பொருட்டாம். வஜ்ரஹஸ்தத்தின் அபேதமுடைய ஒருபுரந்தர னுளனென்பது வாக்கியத்தின் அர்த்தம். இவ்வாற்றான் இலெளகிக வைதிக வாக்கியங்களுக்குச் சமானமான தன்மை யுண்டு. ஆனால் வைதிக வாக்கியம் இருவகையாம்:—ஒன்று வியாவகாரிகப்பொருளை யுணர்த்துவது, மற்றொன்று பரமார்த்த தத்துவத்தை யறிவிப்பது. பிரஹ்மத்தின் வேறாய யாவும் வியாவஹாரிகப் பொருளெனப்படும், பிரஹ்மம் பரமார்த்ததத்துவ மெனப்படும். பிரஹ்மத்தை யறிவிக்கும் வாக்கியமும் அவாந்தரவாக்கியம் மகாவாக்கியமென இருவகைப்படும். அவற்றுள் தத்பதார்த்தத்தின் அல்லது துவம்பதார்த்தத்தின் சொரூபத்தை யறிவிப்பது அவாந்திர வாக்கியமாம். அது 'சத்திய ஞான அநந்தம் பிரமம்' என்னும் வாக்கியம் தத்பதத்தை யறிவிப்பதும், 'இவன் இருதயத்தினுள் உட்சோதியாயுள்ள புருஷன்' என்னும வாக்கியம் துவம்பதத்தின் சொரூபத்தை யறிவிப்பது மாதல் போலவாம். தத்பதார்த்த துவம்பதார்த்தங்களின் அபேதத்தை அறிவிக்கும் தத்துவமஸி முதலியன மகாவாக்கியமாம்.

௩௭. சத்தத்தின் சக்திவிருத்தி லக்ஷணாவிருத்திகளைச் சுருக்கமாகக் கூறுதல்.

எப்பொருளில் எப்பதத்தின் விருத்தி யுளதோ, அப்பொருளின் ஞானம் அப்பதத்தா லுண்டாகின்றது. அவ்விருத்தியும் சக்தி இலக்கணை யென்னும் பேதத்தால் இருவகையாம். ஈசுவரனது இச்சையை அல்லது வாச்சிய வாசகத்தன்மைச் சம்பந்தமாகிய் மூலதாதான்மியத்தை அல்லது பதார்த்தஞான வேதுவாகிய சாமர்த்தியத்தைச் சக்தி யென்பர். எப்பொருளின்கண் பதத்தின் சக்தி யுண்டாகின்றதோ, அப்பொருள் பதத்தின் சக்கியமெனப்படும். சக்கிய சம்பந்தத்தை இலக்ஷணையென்பர். கங்கையென்னும் பதத்தின் சக்தி பிரவாகத்தின்கணிருக்கின்றதாகலின், கங்கையென்னும் பதத்தின் சக்கியம் பிரவாகமாம். அதனோடு சையோக சம்பந்தம் தீரத்திற்(கரைக்)குளது. இவ்வாற்றாற் பதத்திற்குப் பொருளோடுள்ள பரம்பரைச் சம்பந்த மெதுவோ, அது இலக்ஷணை

யாம். கங்கையென்னும் பதத்திற்குத் தீரத்தோடு பாரம்பரைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. அதுவே தீரத்தில் கங்கையென்னும் பதத்திற்கு இலக்ஷணை யெனப்படும். ஏனெனின், சாக்ஷாத் சம்பந்த முள்ளதோடுள்ள சம்பந்த மெதுவோ, அது பரம்பரைச் சம்பந்த மெனப்படும். கங்கையென்னும் பதத்திற்குச் சக்திரூப சம்பந்தம் பிரவாகத்தோடுண்டு; அதனோடுசையோகம் தீரத்திற்குண்டு. ஆகையால் கங்கையெனும் பதத்திற்குத் தீரத்தோடு சுவ(தனது)சக்கிய சையோகரூப பரம்பரைச்சம்பந்தமுண்டு. அதுவே இலக்ஷணையெனப்படும். இதனால் இது சித்தித்தது:—எப்பொருளோடு எப்பதத்திற்குச் சக்திரூப சாக்ஷாத் சம்பந்த முண்டாகின்றதோ, அப்பொருள் அப்பதத்தின் சக்கிய மெனப்படும். எப்பொருளோடு எப்பதத்தினது சக்கியத்தின் சம்பந்த முண்டாகின்றதோ, அப்பொருள் அப்பதத்தின் இலக்ஷிய மெனப்படும். கங்கையென்னும் பதத்தின் சக்கியமாகிய பிரவாகமெதுவோ, அதற்குத் தீரமாகிய பொருளோடு சையோகசம்பந்தமிருக்கின்றது. ஆதலால் கங்கையென்னும் பதத்திற்குச சக்கியம் பிரவாகமும், இலக்ஷியம் தீரமுமாம்.

இவ்வாற்றாற் பதத்தின் சாக்ஷாத் சம்பந்தமும் பரம்பரைச் சம்பந்தமுமாகிய சக்தி யிலக்கணைகளின் பேதத்தால் விருத்தி யிருவகைப்படும. எப்பதத்தின் விருத்தி எப்புருஷனுக்கு அறியப் படாததா யிருக்கின்றதோ, அப்பதத்தின் சாக்ஷாத்காரம் அப்புருஷனுக் குண்டாகியும் பதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதியும் சாப்தபோதமு முண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் சக்தி யிலக்கணையென்னும் விருத்திகளின் ஞானம் பதார்த்த ஸ்மிருதிக்கும் சாப்தபோதத்திற்கும் ஏதுவாம்.

௩-அ. வாக்கியார்த்த ஞானத்தின் கிரமம்.

சாப்த போதத்தின் கிரமம் இதுவாம:—எந்தப் புருஷனுக்குப் பதத்தின்விருத்தி அறியப்பட்டதாகின்றதோ, அந்தப்புருஷனுக்கு வாக்கியத்தினது சகல பதங்களின் சாக்ஷாத்காரமு முண்டாகின்றது. எப்பதத்தின் விருத்தி எப்பொருளில் முன் அறியப்பட்டதாயிருக்குமோ, அப்பதத்தான் அப்பொருளின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது. அதன்பின் ஒன்றற்கொன்று சம்பந்தமுடைய சகல பதார்த்தங்களின் ஞானமாகிய அல்லது சகல பதார்த்தங்களின் ஒன்றற் கொன்றுள்ள சம்பந்த ஞானமாகிய வாக்கியார்த்த ஞான

மூண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: 'நீ ஆவைக் கொண்டுவா' என்னும் வாக்கியத்தில் ஆமுதலிய பதங்களைவயோ, அவற்றிற்குத் தமது பொருளில் விருத்தியின் இவ்வியல்பினதாய ஞானம் முதலிற் புருஷனுக் குண்டாதல் வேண்டும். ஆவென்னும் பதத்திற்கு ஆத் தன்மை விசிஷ்ட பசு விசேஷ (விலங்கின் பேத) த்தில் சக்தி யுண்டு. இரண்டாம் வேற்றுமைக்குச் செயப்படுபொருண்மையிற் சக்தியாம், கொண்டுவருதலிற் கொண்டுவாவென்னும்பதத்திற்குச் சக்தியாம், ஆய்விகுதி புணர்ந்துகெட்ட வாவென்னும் பதத்திற்கு வினையினும் ஏவற்கண்ணும் சக்தியாம். சம்போதன யோகசேதன த்தில் (விளித்தலின் சம்பந்தத்தையுடைய உயர்திணையில்) நீ யென்னும் பதத்திற்குச் சக்தியிருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் சக்திஞான முடையவனுக்கு 'நீ ஆவைக் கொண்டுவா' என்னும் வாக்கியத் திற்குச் சுரோத்திரத்தோடு சம்பந்தமுண்டாகவே, ஆ முதலிய சகல பதங்களின் சாக்ஷாத்காரமு முண்டாய் அதனால் அப் பதங் களினது சக்கியார்த்தத்தின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது. யானைப் பாகனது ஞானத்தால் அவன் சம்பந்தமுடைய யானையின் ஸ்மி ருதி யுண்டாதல் போலப் பதங்களின் ஞானத்தால் அவற்றின் சம்பந்தமுடைய சக்கியார்த்தங்களின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது. 'இவன் யானைப்பாகன்' என்று யானைக்கும் மாவுத்தனுக்கு முள்ள சம்பந்தத்தின் ஞானம் எவனுக்குண்டாகாமல் 'மனிதன்' என்னும் ஞான முண்டாகின்றதோ, அவனுக்கு யானைப்பாகனைக் கண்டுழி யும் யானையின் ஸ்மிருதி யுண்டாகிறதில்லை. அதுபோல இப்பதத் திற்கு இது சக்கியமாம், அல்லது இலக்கியமாமெனச் சக்தியல்லது இலக்கணையாகிய சம்பந்தத்தின் பூர்வ ஞானம் எவனுக் குண்டா காமல், அறியப்படாத பொருளினையுடைய பதத்தின் சிராவண சாக்ஷாத்கார மு (செவி யுணர்வு) ண்டாகின்றதோ, அவனுக்குப் பதங்களின் சிரவணத்தாலும் அர்த்தங்களின் ஸ்மிருதி யுண்டாகிற தில்லை. ஆகலின் விருத்தியோடு கூடிய பதத்தின் ஞானம் பதார்த்த ஸ்மிருதிக்கு ஏதுவாம்; கேவல பதத்தின் ஞானம் ஏதுவன்று. பதங் களின் ஞானத்தால் சகலபதார்த்தங்களின் ஸ்மிருதியு முண்டாய்ச் சகல பதார்த்தங்களின் ஒன்றற்கொன்றுள்ள சம்பந்தத்தின் ஞான முண்டாகின்றது. அல்லது பதங்களின் ஞானத்தால் ஒன் றற்கொன்று சம்பந்தமுள்ள எப்பதார்த்தங்களின் ஸ்மரண முண் டாயிருக்கின்றதோ, ஒன்றற்கொன்று சம்பந்தத்தோடு கூடிய அப்

பதார்த்தங்களின் ஞான மூண்டாகின்றது. அந்தப் பதார்த்தங்களின் ஞானம் அல்லது சம்பந்தத்தோடு கூடிய பதார்த்தங்களின் ஞானம் வாக்கியார்த்த ஞானமெனப்படும்; சாப்திப்பிரமையென்றும் சொல்லப்படும். 'ஆவைக் கொண்டுவா நீ' என்னும் வாக்கியத்தில் ஆ வென்னும் பதப் பொருட்கு இரண்டாம் வேற்றுமைப் பொருளாகிய செயப்படு பொருண்மையில் ஆதேயத் தன்மைச் சம்பந்த முண்டு. ஆதேயத்தன்மையினை விருத்தித்துவம் (விருத்தித்தன்மை) என்பர். 'கொண்டுவா' என்பதின் பொருளாகிய கொணர்தலிற் செயப்படு பொருண்மையை நிருபிக்குந் தன்மைச் சம்பந்த முண்டு. வாவென்பதற்கு வினை, ஏவலென இரண்டு பொருளுண்டு. ஆண்டு வினையிற்கொணர்தலின் அநுகூலத்தன்மைச் சம்பந்தமுண்டு. வினைக்கு நீ யென்னும் பதப்பொருளில் ஆசிரயத்தன்மைச் சம்பந்தமும், ஏவற்கு நீ யென்னும் பதப்பொருளில் விடயத்தன்மைச் சம்பந்தமுமுண்டு. ஆகலின் "ஆவின்கணிருக்கும் செயப்படு பொருண்மையை நிரூபிக்கும் கொணர்தலான அநுகூல வினையின் ஆசிரயமாகிய பிரேரணை (ஏவலின்) விஷயம் நீ யென்னும் பதப்பொருளாம்" என்னும் ஞானவாக்கியம் சுரோதாவிற்குண்டாகின்றது. ஆண்டுவிருத்தி விசிஷ்ட சகல பதங்களின் ஞானமும் சத்தப்பிரமாணமாம்; பதங்களின் ஞானத்தாலுண்டாகும் அவற்றினது அர்த்தத்தின் ஸ்மிருதி வியாபாரமாம்; வாக்கியார்த்த ஞானம் பயனும். இவ்வாற்றான் இலௌகிக வைதிக வாக்கியங்களால் அநேக விடங்களில் பதார்த்தங்களினது சம்பந்தத்தின் அல்லது சம்பந்தத்தோடுகூடிய பதார்த்தங்களின்ஞானமே பயனுகின்றது. என்றாலும் துவம்பதார்த்தத்தின் சம்பந்தியாகிய தத்பதார்த்தத்தின் ஞானமும் தத்பதார்த்தத்தின் சம்பந்தியாகிய துவம்பதார்த்தத்தின் ஞானமும் மகா வாக்கியங்களால் அங்கீகரிக்கின், "இப்புருஷன் அசங்கனே" என்றல் முதலிய சுருதி வாக்கியங்களால் வேதாந்தப் பிரதிபாத்திய (உபநிடதங்களாற் சொல்லப்படும்) பிரஹ்மத்திற்கு அசங்கத் தன்மை சொல்லப் படுகின்றமையால் அதற்குப் பாதமுண்டாகின்றது. ஆதலால் மகாவாக்கியங்களாற்சொல்லப்படுவது அகண்டபிரஹ்மமாம். வாக்கியங்கள் அகண்டார்த்தத்தை யறிவிப்பனவா மென்பதில் திருஷ்டாந்தம் சம்க்ஷேபசாரீரகத்தில் ஸ்பஷ்டமாம்; விரிவஞ்சி யெழுதப்படவில்லை.

கூகூ. இலக்ஷணையின் றன்மை.

மகா வாக்கியங்களில் இலக்கணையின் கிரமம் விசார சாகரத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. அதனைத் தெரிந்துகொள்க. பதத்தின் சக்கியத்தோடுள்ள சம்பந்தத்தினை இலக்ஷணையென்பர். ஆதலால் பதத்திற்குப் பரம்பரைச் சம்பந்தமாகிய இலக்ஷணை யிருக்கின்றது. ஏனெனின், பதத்தின் சாக்ஷாத் சம்பந்தம் சக்கியத்தோடுண்டாகின்றது. அச்சக்கியத்தின் சம்பந்தம் இலக்ஷணையோடுண்டாகின்றது; ஆதலால் சக்கியவாயிலாகப் பதத்திற்குச் சம்பந்தமிருத்தலான் பரம்பரைச் சம்பந்தமாகிய இலக்ஷணாவிருத்தி யுண்டு. இக்காரணத்தானே நூலாசிரியர்கள் இலக்ஷணா விருத்தியினை * ஜகந்நிய மெனக் கூறியிருக்கின்றனர். யாண்டுப் பதத்திற்குச் சாக்ஷாத் சம்பந்தமாகிய சக்திவிருத்தி சம்பவிக்க வில்லையோ, ஆண்டுப் பரம்பரைச் சம்பந்தமாகிய இலக்ஷணாவிருத்தி அங்கீகரிக்கப்படும். இக்காரணத்தானே நூலாசிரியர்கள், யாண்டுச் சக்கியார்த்தத்தில் சொல்லுவோனது தாற்பரியஞ் சம்பவிக்கவில்லையோ, ஆண்டு இலக்ஷணாவிருத்தியை யங்கீகரித்துப் பதத்தினிலக்ஷியப் பொருளை யங்கீகரித்தல் தகுதியாம். யாண்டுச் சக்கியார்த்தத்தில் உரைப்போனது தாற்பரியம் சம்பவிக்கின்றதோ, ஆண்டு இலக்ஷியப்பொருளை யங்கீகரித்தல் தகுதியன்றென்று எழுதியிருக்கின்றார்கள். அவ்விலக்ஷணை கேவல லக்ஷணை, இலக்ஷித லக்ஷணை யென்னும் பேதத்தால் இருவகையாம். பதத்திற்குச் சக்கியத்தின் சாக்ஷாத் சம்பந்த முண்டாகுமாயின் அதனைக் கேவல லக்ஷணை யென்பர். கங்கையென்னும் பதத்திற்குக் கரையினிடத்து இலக்ஷணை யுண்டாகின்றது. ஆண்டுக் கங்கையென்னும் பதத்தின் சக்கியமாகிய பிரவாகம் எதுவோ அதற்குக் கரையோடுள்ள சாக்ஷாத் சம்பந்தம் யோகமா(அவயவசக்தியா)ம் ஆகலின் கங்கையென்னும் பதத்திற்குக் கரையினிடத்துக் கேவல இலக்ஷணையாம். இலக்ஷித லக்ஷணையின் உதாகரணம் இதுவாம்:— † "துவிரேபம் ஒலிக்கின்றது", என்னும் வாக்கியத்திற்கு "இரண்டு ரேபங்கள் (ரகரங்கள்) ஒலிக்கின்றன" என்னும் பொருள் பதங்களின் சக்தி

* ஜகந்நியம் - தாழ்ந்தது.

† துவிரேபம் என்பது இரண்டு ரகாரங்களையுடையபதத்தின் பொருளாம். இரண்டு ரகாரங்களையுடைய பதம் பிரமரம்; அதன்பொருள் வண்டு.

யாற் ேறாற்றுகின்றது. அவ்வெழுத்து வடிவான ரேபத்தில் ஒலித் தல் சம்பவியாது. ஆதலால் சக்கியார்த்தத்தில் உரைப்பவனுக்குத் தாற்பரியமில்லை. ஆனால் இரண்டு ரேபங்களையுடைய பிரமரபதம் எதுவோ அதன்சக்கியத்தின்கண்ணே ரேப பதத்திற்கு இலக்ஷணை யாம். அது கேவலலக்ஷணையோவன்று. ஏனெனின் எப்பொருளில் பதத்தினது சக்கியத்தின் சாக்ஷாத் சம்பந்தமுண்டாகின்றதோ, அதன்கண் கேவல லக்ஷணை யுண்டாகின்றது. துவிரேப பதத்தின் சக்கியம் இரண்டுரேபமாம். அவற்றின் அவயவித்தன்மைச் சம்பந் தம் பிரமரபதத்திலுளது. அப்பதத்தின் சக்திரூபசம்பந்தம் தனது வாச்சியமாகிய வண்டில் இருக்கின்றது. ஆதலால் சக்கிய சம்பந்தி யாகிய பிரமரபதம் எதுவோ அதன் சம்பந்தமிருத்தலால் சக்கியத் தின் பரம்பரைச்சம்பந்த மிருக்கின்றது; ஆகலின் இலக்ஷிதலக்ஷணை யாம். இரண்டுரேபங்களைத் துவிரேபமென்றுகூறுவதில்லை. இரண்டு ரேபங்களுடையதனைத் துவிரேபமென்பர். இரண்டு ரேபமுடை யது பிரமரபதமாம். ஆகலின் துவிரேப பதத்தின் சக்கியமாகிய பிர மரபதமெதுவோ, அதற்கு வண்டினோடு சாக்ஷாத் சம்பந்த மிருத் தலால் கேவலலக்ஷணைசம்பவிக்கின்றது. என்றாலும் வியாகரணமத த்தில் அது சமாசத்தின் (*தொகைச்சொல்லின்)சக்தியாமாகலின் துவிரேப பதத்தின் சக்கியம் இரண்டு ரேபங்களையுடைய பிரமர பதமாம். நியாயவைசேஷிகர் முதலியோர் மதத்தில் சமாசசமுதாயத் திற்கு (தொகைச்சொற் றொகுதிக்கு)ச் சக்தி யங்கீகரிப்பதில்லை. ஆனால் சமாச சமுதாயத்தின் அவயவங்க ளெவையோ, அவற்றி ற்கு இலக்ஷணா விருத்தியினால் அதிக அர்த்தம் சமாசத்தின்கண் தோற்றுகின்றது. எங்ஙனம்: 'துவிரேபம்' என்னும் இவ்வளவும் சமாச சமுதாயமாம். அதற்கு எப்பொருளினும் சக்தி யில்லை. ஆண்டுத் துவித்துவ (இருமைச்) சங்கை விசிஷ்டம் துவிபதத்தின் அர்த்தமாம். ரேபத்தன்மைச் சாதிவிசிஷ்ட அக்ஷரம் ரேபபதத் தின் பொருளாம். துவிபதத்தின் சக்கியத்திற்கும் ரேபபதத்தின் சக்கியத்திற்கு முள்ள அபேதசம்பந்தம் வாக்கியார்த்த மாகுமா யின், துவித்துவ சங்கையுடையன ரேபங்களாமென்னும் அர்த்த மே சக்கியமாம். துவிரேபமுடைய பதத்தினைத் துவிரேபமென் பர். அஃது இலக்ஷணா விருத்தியை யங்கீகரித்துக் கூறுகின்றனர்.

* துவிரேபம் என்பது 'தேன்மொழியினைப் போல அன்மொழித் தொகைச்சொல்.

ஆனால் இத்துணைப் பேதமுண்டு:—நியாய வைசேஷிகமதத்தில் வாக்கியத்திற்கு இலக்ஷணை யங்கீகரிப்பதில்லை. ஏனெனின், சக்கிய சம்பந்தத்தை இலக்ஷணை யென்பர். பதசமுதாய வடிவினதாகிய வாக்கியத்திற்கு எப்பொருளினும் சக்தியில்லை. ஆதலால் வாக்கியத்தினது சக்கியத்தின் அபாவமிருத்தலான் சக்கிய சம்பந்தமாகிய இலக்ஷணை வாக்கியத்திற்குப் பொருந்தாது. பதத்திற்கு இலக்ஷணையுண்டென்னும் மதத்தில் இரேப பதத்திற்கு இரேபமுடையதன் கண் இலக்ஷணையாம். மீமாம்ஸைமதத்தினும் அங்ஙனமே வேதாந்த மதத்தினும் வாக்கியத்திற்கும் இலக்ஷணை யங்கீகரித்துளர். வாக்கியத்தி னிலக்ஷணையில் எத்தோஷம் சொல்லப்பட் டிருக்கின்றதோ, அதற்கிது சமாதானமாம்:— பத சமுதாயத்தினை வாக்கியமென்பர். அச்சமுதாயம்ஒவ்வோர்பதத்தினும்வேறன்று. ஆதலாற் பதங்களின் சக்கியமே வாக்கியத்தின் சக்கியமாம். அல்லது சக்கிய சம்பந்தம் இலக்ஷணை யன்று; போத்திய(அறியப்படுதற்)சம்பந்தம் இலக்ஷணையா மென்பர். பதத்தின் சக்கியத்தன்மை சக்திவிருத்தியா லறியப்படுவ தாதல்போல ஒன்றற்கொன்று சம்பந்தத்தோடு கூடிய பதார்த்தவடிவ அல்லது பதார்த்தங்களின் சம்பந்த வடிவ வாக்கியார்த்தம் வாக்கியத்தால் அறியப்படுவதாம். ஆதலால் பதத்தானறியப்படும் சம்பந்தமாகிய இலக்ஷணை எங்ஙனம் பதத்திற்குள்ளதோ, அங்ஙனமே வாக்கியத்தா னறியப்படும் சம்பந்தமாகிய இலக்ஷணை வாக்கியத்திற்கு முண்டென்னும் மதத்தில் துவிரேப சமுதாயத்திற்கு இரண்டு ரேபமுடைய பதத்தின்கண் இலக்ஷணையாம். இவ்வாற்றான் துவிரேப பதத்தான் இலக்ஷித (இலக்ஷிக்கப்பட்ட) பிரமர பதத்திற்கு வண்டினிடத்து இலக்ஷணையிருத்தலான் இலக்ஷித இலக்ஷணையெனப்படும். அதுவும் இலக்ஷணையினு ளடங்கியதேயாம். ஏனெனின், துவிரேப பதத்தின் சக்கியமாகிய இரண்டு ரேபங்களுக்குப் பிரமர பதத்தோடு சாக்ஷாத் சம்பந்தமும் பிரமரமாகிய வண்டோடு பிரமர பதவாயிலாகப் பரம்பரைச் சம்பந்தமு மிருக்கின்றனவாகலின், சக்கிய சம்பந்தமாகிய இலக்ஷணையினும் இலக்ஷித லக்ஷணை வேறன்று. வியாகரண மதத்தில் துவிரேப பதத்தின் சக்கியம் இரண்டு ரேபங்களையுடைய பிரமரபதமாம். அதற்கு வண்டோடு சாக்ஷாத் சம்பந்தமுண்டு. ஆகலின், இவ்வுதாரணம் இலக்ஷித லக்ஷணையினதன்று; கேவல இலக்ஷணையினதாம். இம்மதத்தில் இலக்ஷித லக்ஷணையின் உதாரணம் 'இத்

கம் தேவதத்தன்' என்றல் முதலியனவாம். கண்டுச் 'சிங்கத்தோடபின்னன் தேவ்தத்தன்' என்னும் வாக்கியார்த்தம் பதங்களின் சக்திவிருத்தியாற் றோன்றுகின்றது; அது சம்பவியாது. ஏனெனின் பசுத்தன்மைச் சாதியும் மனிதத் தன்மைச் சாதியும் ஒன்றற்கொன்று விருத்தமாம்; ஒன்றினிடத்துச் சம்பவியா. ஆகலின் சிங்கமென்னும் சொல்லிற்குச் சூரத்தன்மை குரூரத்தன்மைத் தர்மமுடைய புருஷனிடத்து இலக்ஷணையாம். அப்புருடனோடு சிங்கமாகிய சக்கியத்திற்குச் சாக்ஷாத் சம்பந்த மின்மையால் கேவலலக்ஷணையோ இல்லை. ஆனால் சூரத்தன்மை முதலியவற்றோடு சிங்கசத்தத்தின் சக்கியத்திற்கு ஆதேயத்தன்மைச் சம்பந்தமுளது, சக்கிய சம்பந்தியாகிய சூரத்தன்மை முதலியவற்றிற்குப் புருஷனிடத்து ஆசிரயத்தன்மைச் சம்பந்தமுண்டு. ஆனால் சிங்கத்தின் சூரத்தன்மைக்கும் புருஷனது சூரத் தன்மைக்கும் அபேதம் அங்கீகரிக்கின் சிங்கத்தின் சூரத்தன்மைக்குத் தேவதத்தனிடத்து அதிகரணத்தன்மையின் சம்பந்தமாம். இரண்டு சூரத்தன்மைகளுக்கும் ஒன்றற்கொன்று பேத மங்கீகரிக்கின், சிங்கத்தினது சூரத்தன்மைக்குப் புருஷனிடத்துத் தன்னினமுள்ள சூரத்தன்மையின் அதிகரணத்தன்மைச் சம்பந்தமுண்டு. சிங்கத்தின் சூரத்தன்மை தானென்னும் சொல்லிற்குப் பொருளாம். இவ்வாற்றான் வாக்கியத்திற்குப் பரம்பரைச் சம்பந்த மிருத்தலான், சிங்க சத்தத்திற்குச் சூரத்தன்மை முதலிய குண விசிஷ்டனிடத்து இலக்ஷித லக்ஷணையாம். சக்கியத்தின் பரம்பரைச் சம்பந்தத்தினை இலக்ஷித லக்ஷணையென்பர்.

இலக்ஷித லக்ஷணையென்னும் சொல்லால் முற்கூறிய பொருளின் சித்தி (பெறுதி) கிலேசமுடையதாம்; ஏனெனின், இலக்ஷித லக்ஷணையெனுஞ் சொல்லின் * ரூடியோ சக்கியத்தின் பரம்பரைச்

---

* ரூடி (இடுகுறி) யென்பது பதத்தின் சமுதாய சக்தி (பொதுவாற்றல்). அவ்வாற்றலுடைய பதங்கள் மரம், கிலம் என்பனவாம். யோகம் (காரணம்) என்பது பதத்தின் அவயவங்களில் (சொல்லின் பகுதி விகுதி முதலிய வுறுப்புகளில்) உள்ள சக்தியாம். அவ்வாற்றலுடைய பதங்கள் அணி, மூடி முதலியனவாம். யோகப்பொருளிலிருக்கும் ரூடி சக்தி யோக ரூடி (காரண இடுகுறி) யாம். இவ்வாற்றலுடைய பதங்கள் பங்கயம் முக்கண்ணன் முதலியனவாம். யோகப் பொருளினும் வேறுபய பொருளிலிருக்கும் ரூடி சக்தி யௌகிகரூடி சக்தியாம். அவ்வாற்றலுடையபதம் உற்பிதம்முதலியன, உற்பிதமென்னும் பதத்திற்கு யோகப்பொருள் பிளந்துகொண்டெழும் மரம் கொடி முதலியன; ரூடிப்பொருள் ஓர் யாகம்.

சம்பந்தத்தால் கோசம் (நிகண்டு) முதலியவற்றில் குறிடத்து மில்லை. யோகவிருத்தியால் இலக்ஷணையென்னும் சொல்லிற்கு முற்கூறிய பொருள் தோற்றுகிற தில்லை. ஏனெனின், இலக்ஷிதத்தின் இலக்ஷணை இலக்ஷித இலக்ஷணையென்றிவ்வாறு ஆறும்வேற்றுமைத் தொகையாகச் செய்யின், இலக்ஷிதம் அதாவது இலக்ஷணாவிருத்தியாற் றோன்றிய தெதுவோ, அதன் இலக்ஷணை யென்பது இலக்ஷித லக்ஷணையென்னும் சொல்லிற்குப் பொருளாகச் சித்திக்கின்றது. துவிரேபம் ஒலிக்கின்றது, சிங்கம் தேவதத்தன் என்றல் முதலியனவாகச் சொல்லப்பட்ட இலக்ஷிதலக்ஷணையின் உதாகரணமெதுவோ, அதில் முற்கூறிய சொரூபமுள்ள இலக்ஷித லக்ஷணை சம்பவியாது. ஏனெனின் 'துவிரேபம் ஒலிக்கின்றது' என்னும் வாக்கியத்தில் துவிரேப பதத்தால் பிரமரபதம் இலக்ஷித மாகின்றது. அதற்கு வண்டினிடத்து இலக்ஷணை யுண்டாகுமாயின், முற்கூறிய அர்த்தம் சம்பவிக்கும். அவ்விரண்டு வார்த்தையு மில்லை. ஏனெனின், துவிரேப பதத்தினது சக்கியத்தின் சம்பந்தம் பிரமர பதத்தோ ளேதாயினும் துவிரேப பதத்தால் இலக்ஷிதம் பிரமர பதமன்று. ஏனெனின் சொல்லுவானது கருத்திற்கு விடயமாகும் சக்கிய சம்பந்தி இலக்ஷிதமாம்; கேவல சக்கிய சம்பந்தி இலக்ஷிதமன்று. கேவல சக்கிய சம்பந்தி இலக்ஷிதமாயின், கங்கையென்னும் பதத்தினது சக்கியத்தின் சம்பந்திகள் மீனமுதலிய அநேகமுள; அவை யாவுமே கங்கையென்னும் பதத்தால் இலக்ஷித மாதல் வேண்டும். ஆதலால் சொல்லுவான் குறிப்பிற்கு விடயமாகும் சக்கியசம்பந்தி இலக்ஷிதமாம். கங்கையென்னும் பதத்தின் சக்கிய சம்பந்தியோ அநேகமாம். என்றாலும் 'கங்கையில் இடைச்சேரி' என்னும் வாக்கியத்தில் கேட்பவனுக்குக் கங்கையென்னும் சொல்லால் கரையின் ஞான முண்டாகின்றது. இவ்வாறு கருத்திற்கு விடயமாகும் சக்கிய சம்பந்தி கேவலம் கரையாம். ஆகலின் கங்கையென்னும் பதத்தால் கரையே இலக்ஷிதமாம். மீனமுதலியனவும் சக்கிய சம்பந்திகளா யிருக்கினும், முற்கூறிய கருத்திற்கு விடயமாதலில்லை யாகலின், கங்கையென்னும் பதத்தால் இலக்ஷிதமாகா. இவ்வாற்றான் துவிரேப பதத்திற்குச் சக்கியத்தின் சம்பந்தியோ பிரமரபதமாம். ஆனால் துவிரேப பதத்தால் பிரமரபதத்தின் ஞானம் கேட்பவனுக் குண்டாதல் வேண்டுமென்பது சொல்லுவான் கருத் தன்று. ஆனால் துவிரேப பதத்தால் பிரமர

பதத்தின் சக்கியமாகிய வண்டின் ஞானம் கேட்பவனுக் குண்டாதல் வேண்டுமென்பது சொல்லுவோனது கருத்தாம். ஆதலால் துவிரேப பதத்தினது சக்கியத்தின் சம்பந்தியும் பிரமரபதமாம். சொல்லுவோனது முற்கூறிய கருத்திற்கு விடயமாதலின்மையால் துவிரேப பதத்தால் இலக்ஷிதம் பிரமரபத மன்று. ஒருவாற்றால் துவிரேப பதத்தால் இலக்ஷிதம் பிரமரபதமா மென்னும் வார்த்தையினை அங்கீகரித்துக் கொள்வோமாயினும் பிரமர பதத்திற்கு வண்டின்கண் சக்தி யிருக்கின்றதாகலின் அதற்கு இலக்ஷணை கூறுதல் அசங்கதமாம். இவ்வாற்றான் 'இலக்ஷிதமாகிய வண்டினது இலக்ஷணை இலக்ஷித லக்ஷணையாம்' என்றிவ்வாறு ஆறும்வேற்றுமைத் தொகையின் பொருள் முற்கூறிய உதாரணத்திற் சம்பவியாது. அங்ஙனமே 'சிங்கம் தேவதத்தன்' என்னும் உதாரணத்தினும் முற்கூறிய அர்த்தம் சம்பவியாது. சிங்கத்தின்க ணுள்ள சூரத்தன்மை முதலியன சிங்கசத்தத்தினது சக்கிய சம்பந்திகளாயிருக்கினும், சிங்க சத்தத்தால் சூரத் தன்மை முதலியவற்றின் ஞானம் கேட்பவனுக் குண்டாதல் வேண்டு மென்பது சொல்லுவோனது கருத்தன்று. ஆனால் சிங்க சத்தத்தால் சிங்கத்தையொத்த புருஷனது போதம் கேட்பவனுக் குண்டாக வேண்டுமென்பது சொல்லுவோனது கருத்தாம். ஆதலால் சக்கிய சம்பந்தியாயினும் சூரத்தன்மை முதலிய குணங்கள் முற்கூறிய கருத்திற்குவிடயமாகா திருத்தலான், சிங்க சத்தத்தால் இலக்ஷித மன்று. அன்றியும் ஒருவாற்றால் சிங்க சத்தத்தால் இலக்ஷிதமாம் சூரத் தன்மை முதலிய குணங்களென்பதை ஒப்புக்கொள்ளுவோ மாயினும் அவற்றிற்கு இலக்ஷணை கூறுதல் விருத்தமாம். ஏனெனின், சக்தியும் இலக்ஷணையும் எழுத்துவடிவமான சத்தத்தினவாம். சூரத்தன்மை முதலிய குணங்கள் சத்தரூபமன்று. ஆதலால் அவற்றிற்குச் சக்தி அல்லது இலக்ஷணை பொருந்தாது. இவ்வாற்றான் "இலக்ஷிதமாகிய பிரமர பதத்தின் இலக்ஷணை இலக்ஷித லக்ஷணையாம்" "இலக்ஷிதமாகிய சூரத்தன்மை முதலிய குணசமுதாயத்தின் இலக்ஷணை இலக்ஷித லக்ஷணை யாம்" என்னும் இவ்வகையாண பொருள் ஆறும் வேற்றுமைத் தொகையை யங்கீகரித்தலா லுண்டாகின்றது. இவ்வர்த்தத்தில் சக்கியத்தினது பரம்பரைச் சம்பந்தத்தின் ஞானம் இலக்ஷித லக்ஷணை யென்னும் சொல்லா லுண்டாகிற தில்லை. முற்கூறிய உதாரணங்க ளிரண்டினும் சக்கியத்தின் பரம்பரைச் சம்

பந்தமோ வண்டினிடத்தும் புருஷனிடத்துமாம். முற்கூறிய வண்ணம் இலக்ஷித இலக்ஷணையென்னும் சொல்லிற்கு*யோகப்பொருள் சம்பவியாது. என்றாலும் இனிக் கூறப்படும் வகையான் இலக்ஷித லக்ஷணை யென்னுஞ் சொல்லின் யோகப் பொருள் ஆறும் வேற்றுமைத் தொகையை யங்கீகரித்துச் சக்கியத்தின் பரம்பரைச் சம்பந்தமாகவே சம்பவிக்கின்றது. சொல்லுவானது கருத்திற்கு விடயமாகும் சக்கிய சம்பந்தி இலக்ஷித சப்தத்திற்கும் பொருளாமாயினும், பாகத்தியாக லக்ஷணையினால் சொல்லுவானது கருத்திற்கு விடயமாதலென்னும் இத்துணைப் பாகத்தைவிட்டு நின்ற சக்கிய சம்பந்தி ஈண்டு இலக்ஷித சத்தத்திற்குப் பொருளாம். அங்ஙனமே இலக்ஷணையென்னும் சொல்லின் பொருளும் சக்கிய சம்பந்தமாம். அதன்கண் சக்கிய பாகத்தைவிட்டு நின்ற சம்பந்தமாத்திரம் பாகத்தியாக லக்ஷணையால் இலக்ஷணையென்னும் சொல்லிற்குப் பொருளாம். ஆதலால் இலக்ஷிதமாகிய சக்கிய சம்பந்தியின் இலக்ஷணையாகிய சம்பந்தம் இலக்ஷித லக்ஷணை யென்னும் சொல்லிற்குப் பொருளாம். இவ்வாற்றான் சக்கிய சம்பந்தியின் சம்பந்தம் இலக்ஷிதலக்ஷணை யென்னும் சொல்லால் யோகவிருத்தியானே சித்தமாகின்றது. அல்லது இலக்ஷித சத்தத்திற்கோ சக்கிய சம்பந்தியில் பாகத்தியாக லக்ஷணையாம். இலக்ஷணையெனுஞ் சொல்லிற்குச் சக்கிய சம்பந்தமே பொருளாம். அதற்குச் சம்பந்த மாத்திரத்தில் இலக்ஷணையில்லை. "இலக்ஷிதத்தான் இலக்ஷணை, இலக்ஷித லக்ஷணை" என்றிவ்வாறு மூன்றாம்வேற்றுமைத் தொகையை யங்கீகரிக்கின், இஷ்டமான பொருளின் சித்தியுண்டாகின்றது. இலக்ஷிதத்தால் அதாவது சக்கிய சம்பந்தவாயிலாக, இலக்ஷணை அதாவது சக்கியத்தின் சம்பந்தம் என்பது இலக்ஷித லக்ஷணையென்னுஞ் சொல்லிற்குப் பொருளாம். சக்கிய சம்பந்தம் சிலவிடத்து நேரேயாகின்றது; சிலவிடத்துச் சக்கிய சம்பந்திவாயிலாக வுண்டாகின்றது. "துவிரேபம் ஒலிக்கின்றது" என்றல் முதலிய விடங்களில் துவிரேப பதத்தின் சக்கியமாகிய இரண்டு ரேபங்களுக்கு வண்டோடு சம்பந்தமில்லை. அங்ஙனமே சிங்க சத்தத்தினது சக்கியத்தின் சம்பந்தியாகிய சூரத்தன்மை முதலிய குணங்களின் வாயிலாகச் சிங்கசத்தத்தினது சக்கியத்தின் சம்பந்தி சூரத் தன்மை முதலிய குண விசிஷ்டத்தின்கண்ணதாம். ஆதலால் சிங்க சத்த

* அவயவ ஆற்றலா லுணரப்படும் பொருளினை யோகப்பொருளென்பர்.

த்திற்கு இலக்ஷித மெனப்படும் சக்கிய சம்பந்தியாகிய சூரத்தன்
மை முதலிய குணங்களின் வாயிலாக இலக்ஷணையதானது சிங்க
சத்தத்தினது சக்கியத்தின்சம்பந்தம் புருஷனிடத்துளதாம். ஆறும்
வேற்றுமைத் தொகையை யங்கீகரிக்கின், இலக்ஷிதம் இலக்ஷணை
யென்னும் சொற்களில் பாகத்தியாக லக்ஷணையை யங்கீகரித்தல்
வேண்டும். மூன்றும்வேற்றுமைத் தொகையை யங்கீகரிக்கின், இல
க்ஷணையென்னும் சொல்லின் முக்கியார்த்தம் நிற்கின்றது. இலக்ஷித
சத்தமொன்றினும் பாகத்தியாகலக்ஷணை யங்கீகரித்தல்வேண்டும்.
இலக்ஷித லக்ஷணையென்னும் சொல்லில் கர்மதாரய சமாசம் (பண்பு
த்தொகை) அங்கீகரிக்கின் இலக்ஷிதம்இலக்ஷணையென்னும் சொற்க
ளிரண்டிற்கும் முக்கியயோக அர்த்தம் நிற்கின்றது. பாகத்தியாக
லக்ஷணை யங்கீகரிக்க வேண்டியதில்லை. அவயவங்களின் சக்தியால்
எந்தச் சத்தம் தனது பொருளைத் தெரிவிக்கின்றதோ, அதனை யௌ
கிக சத்தமென்பர். எங்ஙனம்: * பாசகனென்னும் சொல்லில் 'பாச்'
என்னும் அவயவத்திற்குப் பாகம் பொருளாம், 'அகன்' என்னும்
அவயவத்திற்குக் கர்த்தா(செய்வோன்)என்பதுபொருளாம். இவ்
வாற்றான் அவயவசக்தியால் பாகஞ்செய்வோன் பாசகனென்னும்
சொல்லிற்குப் பொருளாயிருத்தலின், பாசகசப்தம் யௌகிக சப்த
மாம். அவ்வயவசக்தியை யோகமென்பர். இது பாரிபாஷிகச்சொல.
சாஸ்திரத்தின் அசாதாரண சங்கேதம் பரிபாஷை யெனப்படும்.
பரிபாஷையாற் பொருளை யறிவிக்கும்சொல் பாரிபாஷிகச் சொல்
லெனப்படும். இலக்ஷித சப்தத்திற்கு இலக்ஷ், இத என்னும் இரண்
டும் அவயவங்களாம். அவற்றுள் இலக்ஷ் என்னும் பதத்திற்குப்
பொருள் இலக்ஷணம்; இதவென்னும் பதத்திற்குப் பொருள் சம்பந்
தியாம். ஆதலால் இலக்ஷண சம்பந்தியென்னும் பொருளை யறிவிக்
கும் இலக்ஷிதசத்தம் யௌகிகமாம். இதனால் இலக்ஷணமுடையது
இலக்ஷித சத்தத்தின் பொருளாம்; அங்ஙனமே சக்கிய சம்பந்தத்
தின் பெயர் இலக்ஷணையாம். இது சாஸ்திரத்தின் சங்கேதமாம்.
ஆதலால் இலக்ஷணையென்னும் சொல் பரிபாஷையால் சக்கிய சம்

* சமைப்பவன் என்னும் சொல்லில் 'சமை' என்னும் அவயவத்திற்குச்
சமைத்தல் பொருளாம்; 'அன்' என்னும் சொல்லிற்குக் கர்த்தா(செய்வோன்)
என்பது பொருளாம். இவ்வாற்றானே அவயவ ஆற்றலால் ச[illegible] செய்
வோன் சமைப்பவனென்னும் சொல்லிற்குப் பொருளாதலின் [illegible]பவன்
என்னும் சொல் யௌகிக (காரண)ச் சொல்லாம்.

பந்தமாகிய பொருளை யறிவிப்பதா யிருத்தலால் பாரிபாஷிகமாம். 'இலக்ஷிதமாகிய இலக்ஷணை இலக்ஷித லக்ஷணை' என்பது பண்புத் தொகை. இலக்ஷணமுடையதாகிய இலக்ஷணை யென்னும் பொருள் பண்புத் தொகையாற் சித்திக்கின்றது. அசாதாரண தர்மத்தை இலக்ஷணமென்பர், சக்கியசம்பந்தத்தை இலக்ஷணையென்பர். ஆதலால் இலக்ஷணையின் அசாதாரண தர்மம் சக்கிய சம்பந்தத்தன்மையாம். அதுவே அதன் இலக்ஷணமாம். சக்கியத்தின் சம்பந்தம் சாக்ஷாத் பரம்பரையென்னும் வேறுபாட்டால் இருவகைத்தாம். அநேக விடங்களில் சக்கியத்தின் சாக்ஷாத் சம்பந்தமாகிய இலக்ஷணையுண்டு. 'துவிரேபம் ஒலிக்கின்றது' 'சிங்கம் தேவதத்தன்' என்றல் முதலியவற்றில் சக்கியத்தின் சாக்ஷாத் சம்பந்தமில்லை. என்றாலும் இலக்ஷணையின் அசாதாரண தர்மம் சக்கிய சம்பந்தத் தன்மையாம். சம்பந்தத்திலுள்ள சாக்ஷாத்தன்மை இலக்ஷணையின் இலக்ஷணத்தில் பிரவேச முடையதன்று. யாண்டுச் சக்கியத்தின் பரம்பரைச் சம்பந்தமுளதோ, ஆண்டும் சக்கிய சம்பந்தத் தன்மையாகிய தன்னிலக்கணமுடையது இலக்ஷணையாம். 'கங்கையில்இடைச்சேரி' என்றல் முதலிய உதாரணங்களில் சக்கியத்தின் சாக்ஷாத் சம்பந்தமாகிய இலக்ஷணை யுளதாயினும், சம்பந்தத்தின் சாக்ஷாத் தன்மை இலக்ஷணையின் இலக்ஷணத்தில் பிரவேச முடையதன்று. ஆனால் சாக்ஷாத் பரம்பரைச் சாதாரண சம்பந்தத்தன்மை வடிவமாக இலக்ஷணையின் இலக்ஷணத்தில் சம்பந்தமாத்திரம் பிரவேச முடையதாம். இதனாற்றான் 'சக்கியசம்பந்தமுடையது இலக்ஷணை' எனச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. 'சக்கியத்தின் சாக்ஷாத் சம்பந்தம் இலக்ஷணை' என்று சொல்லவில்லை. இவ்வாற்றான் இலக்ஷித அதாவது சக்கிய சம்பந்தத்தன்மை வடிவ தன்னிலக்கணமுடைய இலக்ஷணை இலக்ஷித லக்ஷணையெனும் சொல்லிற்குப் பொருளாம். அது பரம்பரைச் சம்பந்த ஸ்தலத்திற் சம்பவிக்கின்றது. இலக்ஷித லக்ஷணையென்னும் சொல்லிற்கு முற்கூறிய பொருள் சாக்ஷாத் சம்பந்த ஸ்தலத்திலும் சம்பவிக்கின்றது. ஆண்டும் இலக்ஷித லக்ஷணை சொல்லுதல்வேண்டும்; என்றாலும் "இலக்ஷிதமான லக்ஷணை இலக்ஷிதலக்ஷணை" என்று சொல்லுதலின் அபிப்பிராயம் இதுவாம்:— சக்கிய சாக்ஷாத்தன்மை விசிஷ்ட சம்பந்தத்தன்மை யின்றிய கேவலசக்கியசம்பந்தத்தன்மையான இலக்ஷணமுடையதாகிய இலக்ஷணை 'இலக்ஷித லக்ஷணை' யென்பதாம். ஆதலால் கேவல் லக்ஷணை கொள்ளப்படுகிறதில்லை. இவ்வாற்றாற் பண்புத்தொகையாம்.

சில நூல்களில் இவ்வாறெழுதப்பட் டிருக்கின்றது:—"சிங்கம் தேவதத்தன்" என்றல் முதலிய வாக்கியங்களில் சிங்கமுதலிய் சொற்கள் கௌணி விருத்தியால் புருஷன் முதலியோரை அறிவிப்பனவா யிருக்கின்றன. எங்ஙனம் சக்தி லக்ஷணைகள் பதத்தின் விருத்திக ளாகின்றனவோ, அங்ஙனமே மூன்றாவது கௌணியும் விருத்தியாம். பதத்தின்சக்கிய அர்த்தத்தில் எந்தக்குண மிருக்கின்றதோ, அதனையுடைய அசக்கிய அர்த்தத்தில் பதத்தின் கௌணி விருத்தி சொல்லப்பட் டிருக்கின்றது. எங்ஙனம்: சிங்க பதத்தின் சக்கியத்தில் சூரத்தன்மை முதலிய குணங்க ளிருக்கின்றன; அவற்றையுடையவன் சிங்க சத்தத்திற்கு அசக்கியமாகிய (சக்கியமாகாத) புருடன்; அவனிடத்துச் சிங்க சத்தத்தின் கௌணி விருத்தி யிருக்கின்றது. அது முற்கிரமப்படி இலக்ஷணையின் உட்பட்டதாம்.

௬௧. நான்காவது வியஞ்சனாவிருத்தியைக் கூறுதல்.

நான்காவது வியஞ்சனாவிருத்தி அலங்கார நூல்களில் எழுதப்பட்டுளது. அதன் உதாரணம் இதுவாம்:—சத்துருவின் வீட்டில் போஜனத்தின் பொருட்டுப் பிரவர்த்தித்த புருஷனைப் பார்த்து 'விஷத்தைப் புசி' என்று அவனுக்குப் பிரியனாகிய மற்றொர் புருஷன் சொல்லுகிறான். ஆண்டு 'விஷத்தைச் சாப்பிடு' என்பது சக்திவிருத்தியால் வாக்கியத்தின் பொருளாம். சொல்லுவோனுக்குப் போஜனத்தின் அபாவத்தில் கருத்தாம். போஜனத்தில் சக்தியுடைய அப்பதத்திற்கு அபாவத்தில் சம்பந்தமின்மையால் இலக்ஷணையும்பொருந்தாது. ஆதலாற் சத்துருவின் வீட்டிலுண்ணுதலின் நிவிருத்தி வாக்கியத்தின் வியங்கியப்பொருளாம். வியஞ்சனாவிருத்தியாற் றோற்றும் பொருள் எதுவோ, அது*வியங்கியப் பொருளெனப்படும். வேறு உதாரணம்:—சந்தியாகாலத்தில் அநேக புருஷர்களைப் பல காரியங்களிற் பிரவர்த்தித்தற்பொருட்டு ஒருவன் 'சூரியன் அஸ்தமித்தது' என்னும் வாக்கியத்தை யுச்சரித்தான். அதைக்கேட்டுப் பல புருஷர்கள் அக்காலத்தில் தத்தம் கர்த்தவ்வியங்களை (தாம் தாம் செய்யவேண்டியவற்றை)த் தெரிந்து பிரவர்த்திக்கின்றார்கள். ஆண்டு அநேக புருடர்களுக்குப் பல கர்த்தவ்வியத்தின் ஞானம் வியஞ்சனாவிருத்தியா லுண்டாகின்றது. இவ்வாறு

* வியங்கியம்=குறிப்பு.

வியஞ்சனவிருத்தியின் அநேக உதாரணங்களை காவ்வியப்பிரகாசம் காவ்வியப் பிரதீப முதலிய நூல்களில் மம்பட்டர் கோவிந்தபட்டர் முதலியோர் எழுதியிருக்கின்றனர். அவ்வநேக வுதாரணங்களும் சிங்கார ரசமுடையனவா யிருத்தலின் ஈண்டு எழுதப்படவில்லை. நியாய நூல்களில் வியஞ்சனவிருத்திக்கும் இலக்ஷணவிருத்தியில் அடக்கம் சொல்லப்பட் டிருக்கின்றது. சக்கிய சம்பந்தமுடைய அர்த்தத்தின் ஞானமோ இலக்ஷணவிருத்தியாற் சம்பவிக்கும். சக்கியார்த்தத்தின் சம்பந்தியாகிய அர்த்தத்தில் இலக்ஷணை சம்பவியாது. அது சத்தத்தாற் றோற்றும்பொருட்டு வியஞ்சனவிருத்தி யங்கீகரித்தல் வேண்டுமென்று அலங்காரநூலார் கூறுவர். அதற்குச் சமாதானம் வருமாறு:— சாக்ஷாத் பரம்பரை யென்னும் பேதத்தால் சம்பந்தம் இருவகையாம். அவற்றுள் சாக்ஷாத் சம்பந்தமோ பரஸ்பரம் சிலவற்றிற்கே யுண்டாகின்றது; எல்லாவற்றிற்கு முண்டாவதில்லை. பரம்பரைச் சம்பந்தமோ சகல பதார்த்தங்களுக்கும் பரஸ்பரம் சம்பவிக்கும். அதிகமாய்ச் சொல்லுவதென்ன? கோத்தன்மை அசுவத்தன்மைகளுக்கும் பரஸ்பரம்*வியதிகரணத்தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. கடாபாவமும் கடமும் பரஸ்பர விரோதிகளாம். என்றாலும் கடத்தில் கடாபாவத்தின் பிரதியோகித்தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. கடத்திற்குத் தனது அபாவத்தில் சுவவிருத்திப் (தன்னிடத்திருக்கும்) பிரதியோகித்தன்மையை நிரூபிக்குந் தன்மைச்சம்பந்தமிருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் சர்வபதார்த்தங்களுக்கும் தம்மில் பரம்பரைச் சம்பந்தம் சம்பவிக்கின்றது. ஆதலால் வியங்கியப் பொருளும் சக்கிய சம்பந்தியாயிருத்தலின் இலக்ஷியத்தில் அடங்கியதாம். வியஞ்சனவிருத்தியின் நிரூபணம் காவியப்பிரகாசத்திலும் அதன் உரையிலும் ஜயராமபட்டாசாரியர் முதலியோரால் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. அங்ஙனமே காவியப்பிரதீபத்திலும் அதன் உரையாகிய உத்யோதனத்திலும் நாகோஜிபட்டர் எழுதியிருக்கின்றனர்; அதன் கண்டனமும் நியாயநூல்களில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. வியாகரண நூல்களிலும் சிலவிடத்துக் கண்டனமும் சிலவிடத்து நிரூபணமும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. அத்வைத நூல்களில் கண்டனத்தின் அல்லது நிரூபணத்தின் ஆக்கிரகம் (மேற்கொள்ளல்) இல்லை. ஆதலால் நிரூபணத்தின் தன்மைமாத்திரம் அறிவிக்கப்பட்டது.

---

* வியதிகரணத்தன்மை—வேற்றுநிலைக்களத்திருத்தல்.

சஉ. இலக்ஷணையின் பேதத்தைக் கூறுதல்.

சக்தி இலக்ஷணை யென்னும் இரண்டும் எல்லோர் மதத்திலு முண்டு. மகாவாக்கியத்தின் அர்த்தத்தை நிரூபித்தலிலும் இரண்டுமே உபயோகமாம். அவற்றுள் சக்தியின் நிரூபணம் செய்யப்பட்டது. சக்கியத்தின் சாக்ஷாத் சம்பந்தம் பரம்பரைச் சம்பந்தமெனும் பேதத்தால் கேவலலக்ஷணை இலக்ஷிதலக்ஷணையென இரண்டு பேதம் இலக்ஷணைக்குச் சொல்லப்பட்டது. ஜகல் லக்ஷணை (விட்ட லக்கணை) அஜகல் லக்ஷணை (விடாத லக்கணை) பாகத் தியாக லக்ஷணை (ஜகதஜகல் லக்ஷணை விட்டுவிடாத லக்கணை) யென்னும் பேதத்தால் மீண்டும் மூவகை இலக்ஷணையுண்டு.

யாண்டுச் சக்கியம் தோற்றுமல் கேவல சக்கிய சம்பந்தி தோற்றுகின்றதோ, ஆண்டு ஜகல்லக்ஷணை யுண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: ‘விஷத்தைப் புசி’ என்னுமிடத்தில் சக்கியமாகிய விஷபோஜனத்தை விட்டுச் சக்கியசம்பந்தியாகிய போஜனநிவிருத்தி தோற்றுதலால் ஜகல்லக்ஷணையாம்.

யாண்டுச் சக்கியார்த்தத்தின் சம்பந்தம் சம்பவிக்க வில்லையோ ஆண்டு ஜகல் லக்ஷணை யங்கீகரிக்கப்படும். எங்ஙனம்: ‘கங்கையிற் கிராமம்’ என்னுமிடத்தில் பதங்களுக்கும் சக்கியார்த்தங்களுக்கும் பரஸ்பர சம்பந்தம் சம்பவியாது. என்றாலும், ‘விஷத்தைப் புசி’ என்னு மிடத்துச் சக்கியார்த்தத்தின் அந்நுவயம் சம்பவிக்கும். விஷம் மரணத்திற் கேதுவாமாயினும் போஜனத்தில் விஷத்தின் அந்நுவயம் சம்பவிக்கின்றது. ஆதலால் அந்நுவயாநுபபத்தி(கொண்டுகூட்டுணர்வுநிகழாமை)இலக்ஷணைக்குப் பீஜமன்று. தாற்பரியாநுபபத்தி (தாற்பரிய வுணர்வு நிகழாமை) யே இலக்ஷணைக்குப் பீஜமாமென்று நூல்களி லெழுதப்பட்டிருக்கின்றது. அதன் அபிப்பிராயம் இதுவாம்:—அந்நுவயத்தின் அதாவது சக்கியார்த்தத்தினது சம்பூர்தத் தன்மையின் அநுபபத்தி அதாவது அசம்பவம், யாண்டு நிகழுகின்றதோ ஆண்டு இலக்ஷணை யுண்டென்பது நியமமன்று. இதுவே நியமமாகுமாயின் ‘தண்டத்தை உள்ளே விடு’ என்னும் வாக்கியத்தில் தண்டமென்னும் சொல்லிற்குத் தண்டந் தாங்கியவனிடத்து இலக்ஷணை நிகழாது; தண்டமென்னும் சொல்லின் சக்கியத்திற்கு உள்ளேவிடுதலிற் கொண்டுகூட்டு(அந்நுவயம்) சம்பவித்தலான். ஆகலால் தாற்பரியாநுபபத்தி இலக்ஷணைக்குப் பீஜ

மாம்; அந்தவயாநுபபத்தி பீஜமன்று. தாற்பரிய மென்பது வாக்கியத்தைப் பிரயோகஞ் செய்வோனது இச்சை; அதன் அநுபபத்தியாவது அது சக்கியார்த்தத்தில் சம்பவியாமை; இது இலக்ஷணையை யங்கீகரித்தற்குப் பீஜமாம், அதாவது ஏதுவாம். 'தண்டத்தை உள்ளே விடு' என்னும் வாக்கியத்தில் தாற்பரியாநுபபத்தி யுண்டு. ஏனெனின், தண்டத்தை உள்ளே விடுதலாகிய சக்கியார்த்தத்தில் போஜன சமயத்தில் சொல்லுவோனது கருத்துச் சம்பவியாது. ஆதலால் தண்டமெனனும் சொல்லிற்குத் தண்டந்தாங்கிய புருடனிடத்திலக்ஷணையாம். அங்ஙனமே மரணத்திற்கு ஏதுவாகிய விஷபோஜனத்தில் பிதாவின் தாற்பரியம் நிகழாதாகலின் போஜன நிவிருத்தியில் ஜகல் லக்ஷணையாம். "கங்கையிற் கிராமம்" என்னுமிடத்துத் தாற்பரியாநுபபத்தியும் சம்பவிக்கின்றதாகலின், யாண்டுத் தாற்பரியாநுபபத்தி யுளதோ, ஆண்டு இலக்ஷணை யங்கீகரிக்கப்படுமென்பது நியமமாம். "கங்கையில் கிராமம்" என்னுமிடத்தும் கங்கையென்னும் சொல்லிற்குச் சக்கியமாகிய தேவநதியின் பிரவாகம் (வெள்ளம்) எதுவோ, அதனை விட்டுச் சக்கிய சம்பந்தியாகிய கரையின் ஞானமுண்டாகின்றது; ஆகலின் ஜகல்லக்ஷணையாம்.

யாண்டுச் சாமானியமான கரையின் உணர்ச்சியில் சொல்லுவோனது கருத்தின்றி, கங்கைக்கரையில் சொல்லுவோனது தாற்பரியமுளதோ, ஆண்டுக் கங்கையென்னும் பதத்திற்குங் கங்கைக்கரையின்கண் அஜகல் லக்ஷணையாம். அஜகல் லக்ஷணையின் அசாதாரண உதாரணமோ "காகங்களினின்றும் தயிர் இரக்ஷிக்கப்படுக" என்றல் முதலியவாம். சக்கியத்தோடுகூடிய சக்கிய சம்பந்தியின் ஞானம் யாண்டுளதோ, ஆண்டு அஜகல்லக்ஷணை யுண்டு. போஜனத்தின்பொருட்டுத் தயிரை இரக்ஷித்தலில்சொல்லுவோனதுதாற்பரியமாம். அது பூனை முதலியவற்றினின்றும் தயிரை ரக்ஷித்தலின்றிச் சம்பவியாது. ஆதலாற் காகமென்னும் சொல்லிற்குத் தயிரைக் கெடுப்பதன்கண் அஜகல்லக்ஷணையாம். இவ்வாறே 'கவிகையாளர் செல்கின்றனர்' என்னுமிடத்துக் கவிகையாளர் என்னுஞ் சொல்லிற்குக் கவிகையாளனோடுகூடிய கூட்டத்தின்கண் அஜகல்லக்ஷணையாம். நியாயமதத்தில் நீலமுதலிய பதங்களுக்குக் குணமாத்திரத்திற் சக்தி யுண்டு. 'நீலக்குடம்' என்றல் முதலிய வாக்கியங்களில் நீலவுருவ முடையதனை யறிவிக்கும் நீலமுதலிய பதங்கள் இலக்ஷணையாலுளவாம். ஆண்டுச் சக்கியத்தோடுகூடிய சம்பந்தியின் ஞான

முண்டாகின்றதாகலின், அஜகல் லக்ஷணையாம். கோசகாரர் மதத்தில் நீல முதலிய பதங்களுக்குக் குணத்திலும் குணியிலும் சக்தியுண்டு; இலக்ஷணையில்லை. வேதாந்த பரிபாஷையென்னும் நூலில் நீல முதலிய பதங்களுக்குக் குணியினிடத்து அஜகல் லக்ஷணை சொல்லப்பட் டிருக்கின்றது. அது நியாயநூலார் மதம்.

யாண்டுச் சக்தியார்த்தத்தின் ஏகதேசத்தைவிட்டு ஏகதேசத்தை யறிதலில் சொல்லுவோன் கருத்துளதோ, ஆண்டுப் பாகத்தியாகலக்ஷணையாம். எங்ஙனம்: 'அவனே இத்தேவதத்தன்' என்னுமிடத்துப் பாகத்தியாக லக்ஷணையாம். ஈண்டுப் பரோக்ஷவஸ்து அவனென்னும் சொல்லிற்கும், அபரோக்ஷவஸ்து இவனென்னும் சொல்லிற்கும், தகர முதலிய வெழுத்துக்களை யடுத்த பெயரினையுடைய புருஷ சரீரம தேவதத்தனென்னும் சொல்லிற்கும் பொருளாம். அவனென்னும் சொற்பொருளோடு இவனென்னும் சொற்பொருளுக்குள்ள அபேதம் அவனெனுஞ் சொல்லிலுள்ள முதல் வேற்றுமைக்குப் பொருளாம். இவனென்னும் சொற்பொருட்குத் தேவதத்த னென்னும சொற்பொருளோடுள்ள அபேதம் இவனென்னும் சொல்லிலுள்ள முதல் வேற்றுமையின் பொருளாம்; அல்லது அவன் இவன் என்னும் சொற்களிலுள்ள வேற்றுமைகள் பொருளில்லாதனவாம். சமானவிபக்தி (ஒருவேற்றுமை) யுடைய பதங்களின் சந்நிதானத்தால் பதார்த்தங்களின் அபேத ஞானமுண்டாகின்றது. ஆதலால் பரோக்ஷவஸ்துவோடு அபின்னமான அபரோக்ஷ வஸ்துவின் சொரூபம் தேவதத்தனென்னும் பெயரையுடைய சரீரமாம். இது வாக்கியத்தினது பதங்களின் சக்தியார்த்தமாம். அது உஷ்ண சீதளமென்பதுபோலப்பாதிதமாம் (வாதிக்கப்படுவதாம்). பாதிதார்த்தத்தில் சொல்லுவோனது கருத்து நிகழ்வதன்று. ஆதலால் அவன் இவனென்னும் சொற்களின் சக்கியத்தில் பரோக்ஷத்தன்மை அபரோக்ஷத்தன்மைப் பாகங்களைத் தியாகஞ் செய்து (விட்டு) வஸ்துபாகத்தில் இலக்ஷணை யிருத்தலின் பாகத்தியாக லக்ஷணையாம்.

இவ்வாற்றான்மூவகை இலக்ஷணையும் பிரயோஜனவதி (பயனுடை) லக்ஷணை நிரூட (இடுகுறி) லக்ஷணையென்னும் பேதத்தால் இருவகையாம். யாண்டுச் சக்தி யுடைய பதத்தினை விட்டு இலாக்ஷணிக (இலக்ஷணையுடைய) சத்தப் பிரயோகத்தில் பிரயோஜன முண்டாகின்றதோ, அது பிரயோஜனவதிலக்ஷணையெனப்படும். எங்ஙனம்:

கங்கையென்னும் பதத்திற்குக் கரையிற் பிரயோஜனவதி லக்ஷணை யாம். கரையிற் கிராமமென்று சொல்லுவோ மாயின், கரையிற் குளிர்ச்சி தூய்மை முதலியவற்றின் ஞான முண்டாகாது. கங்கை யென்னும் பதத்தான் கரையை யுறிவிக்கின் கங்கையின் தர்ம மாகிய குளிர்ச்சி தூய்மை முதலியன கரையிற் காணப்படும். இதன்பொருட்டே வியஞ்சன விருத்தியை அலங்கார நூலார் அங்கீகரிக்கின்றனர். நியாயமதத்தில் குளிர்ச்சி தூய்மை முதலியன சொல்லுணர்ச்சிக்கு விடயமன்று; அநுமிதிக்கு விடயமாம். அங்கனமன்றோ? கங்கைக்கரை குளிர்ச்சி தூய்மை முதலியவற்றை யுடையதாம்; கங்கையென்னும் சொல்லா னறிவிக்கப்படுந் தன்மை யான், கங்கையைப்போல வென்பது அநுமானம். எவ்வாற்றானும் பிரயோஜனவதிலக்ஷணை யுண்டு.

பதத்திற்கு எப்பொருளில் சக்திவிருத்தி யில்லையோ, சக்கியத்தைப்போல எப்பொருளி னுணர்ச்சி எப்பதத்தான் எல்லோருக்கும் பிரசித்தமாகின்றதோ, அப்பொருளில் அப்பதத்திற்கு பிரயோஜன சூன்ய லக்ஷணையாகிய நிரூடலக்ஷணை சொல்லப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: நீல முதலிய பதங்களுக்குக் கோசத்தின்படி குணகுணியில் சக்தியை யங்கீகரிக்கின், கௌரவதோஷ முண்டு. சக்கியத்தன்மை யவச்சேதகமான ஒவ்வொரு தர்மத்தின் இலாபமு முண்டாவதில்லையாகலின், குணமாத்திரத்திற் சக்தியுண்டு. நீலம் குடமென்றன் முதலிய வர்க்கியங்களைக்கேட்டல் மாத்திரத்தானே யெல்லாப்புருடருக்கும் குணியின்உணர்ச்சி யுண்டாதல் மிகப்பிரசித்தம். ஆதலால் நீலமுதலிய பதங்களுக்குக் குணியில் பிரயோஜன சூனிய லக்ஷணை யிருத்தலின் நிரூடலக்ஷணையாம். நிரூடலக்ஷணை சக்திக்குச் சமானமாம். யாதானுமோர் விலக்ஷணமான அநாதி தாற்பரிய முளதாயின், ஆண்டு நிரூடலக்ஷணை யுண்டு.

யாண்டுப் பிரயோஜனம் அநாதிதாற்பரிய மென்னு மிரண்டு மில்லையோ, நூலாசிரியர் தனதிச்சையால் இலாக்ஷணிக சத்தத்தைப் பிரயோகமின்றிப் பிரயோஜனப்படுத்துகின்றாரோ, ஆண்டு மூன்றாவது ஐச்சிகலக்ஷணை யுண்டு. ஆனால் அநாதி தாற்பரியமும் பிரயோஜனமு மின்றிய இலாக்ஷணிக சத்தத்தின் பிரயோகத்தை வித்துவான்கள் நலமுடையதாகக் கருதார். இக்காரணத்தானே காவியப் பிரகாசமுதலிய சாகித்திய நூல்களில் நிரூட லக்ஷணையும் பிரயோஜனவதி லக்ஷணையும் உதாரணத்துடன் எழுதப்பட் டிருக்

கின்றன. ஐச்சிகலக்ஷணை எழுதப்படவில்லை. கதாதர பட்டாசாரியர் முதலியோர் ஐச்சிகலக்ஷணையை யெழுதி யிருக்கின்றனர். அவர்கள் தாற்பரியம் ஐச்சிகலக்ஷணையினது சம்பாவனையின் கண்ணும் (பொருத்தத்திலாம்).'ஐச்சிக லக்ஷணையுடைய பதத்தின் பிரயோகம் 'நல்முடையது' என்னும்பொருளில் தாற்பரியமன்று. இலக்ஷணையின் அவாந்தரபேதமாக மம்பட்டர் முதலியோர்களால் மற்று மநேக மெழுதப்பட் டிருக்கின்றன. என்றாலும் வேதாந்த நூல்களில் யாண்டும் எழுதப்படவில்லை யாகலின், ஞான விருப்புடையோருக்கு அவற்றை யெழுதுவதால் உபயோகமில்லை.

சாஉ. சாப்தஞானத்திற்கு ஏதுவாந் தன்மையின் விசாரம்.

சக்கியத்தன்மை யவச்சேதகத்தில் சக்தி யிருப்பதுபோல இலக்ஷியத்தன்மையவச்சேதகமான தீரத்வ முதலியவற்றிற் கங்கை முதலிய பதங்களுக்கு இலக்ஷணையில்லை. ஆனல் வியக்திமாத்திரத்தில் இலக்ஷணாவிருத்தி யுண்டு. பதத்தின் விருத்தியின்றி இலக்ஷியத்தன்மை யவச்சேதகத்தின் ஸ்மிருதியும் சாப்தபோதமு முண்டாகின்றனவென்பது சப்தார்த்தத்தை நிருணயிக்கும் நூல்களிற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. மீமாம்ஸைமதத்தில் இலாக்ஷணிக சத்தத்தால இலக்ஷியார்த்தத்தின் ஸ்மிருதியோ வுண்டாகின்றது. இலக்ஷியார்த்தத்தின் சாப்த போதத்திற்கு (சொல்லுணர்ச்சிக்கு) ஏதுவாவது இலாக்ஷணிக பதமன்று. ஆனல் இலாக்ஷணிக பதத்தைச் சமீபித்துள்ள பிறபத மெதுவோ, அது தன் சக்கியார்த்தத்தின் சாப்த போதத்திற்கும், இலக்ஷியார்த்தத்தின் சாப்த போதத்திற்கும் ஏதுவாகின்றது. எங்ஙனம்: 'கங்கையிற் கிராமம்' என்னும் வாக்கியத்தில் கங்கையென்னும் பதம் கரையின்கண் இலாக்ஷணிகமாம். அது கரையின் ஸ்மிருதிக்கு ஏதுவாம். கரையின்கண் சாப்த போதத்திற்கு ஏது வன்று. ஆனல் கரையின்கண் சாப்த ஞானத்திற்கு ஏதுவும், தனது சக்கியத்தில் சாப்த ஞானத்திற்கு ஏதுவும் கிராமமென்னும் பதமாம். இம்மதத்திற்குச் சாதகமான யுக்தி இதுவாம்:—இலாக்ஷணிக சத்தத்திற்குச் சாப்தபோதத்தை யுண்டாக்குந் தன்மை யிங்கீகரிக்கின் சகல சாப்தபோதத்தையு முண்டாக்குந் தன்மையின் அவச்சேதகமான தர்மத்தின் இலாபமுண்டாகாது. ஏனெனின், மீமாம்ஸைமதத்தில் சாப்தபோதத்தை யுண்

டாக்குந் தன்மை இலாக்ஷணிக பதத்தின்க ணில்லை. ஆனாற் சக்த (சக்தியுடைய) பதத்தி லிருக்கின்றது. ஆகலின் சாப்த போதத்தை யுண்டாக்குந் தன்மையின் அவச்சேதகம் சக்தியாம். இலாக்ஷணிக பதத்திற்கும் சாப்த போதத்தை யுண்டாக்குந் தன்மை யங்கீகரிக்கின் அவ்வுண்டாக்குந் தன்மையினும் சக்தி அற்பதேசத்திருப்பதா யிருத்தலின், அதன் அவச்சேதகமாகாது. எது எதன் அற்பதேசத் திருப்பதும் அதிக தேசத்திருப்பதுமாகாமல், அதன்சமான தேசத் திருப்பதாகின்றதோ, அது அதன் அவச்சேதகமாம். சாப்த போதத்தை யுண்டாக்குந்தன்மை சகல சக்தபதங்களினும்இருக்கின்றது. அதன் சமான தேசத்தில் சக்தி யிருக்கின்றது. ஆகலின் சாப்த போதத்தை யுண்டாக்குந்தன்மையின்அவச்சேதகம் சக்தியெனல் சம்பவிக்கும். இலாக்ஷணிக பதத்தினும் சாப்தபோதத்தை யுண்டாக்குந் தன்மை யங்கீகரிக்கின் இலாக்ஷணிகபதத்தில் சக்தியில்லை. சாப்த போதத்தை யுண்டாக்குந் தன்மை யிருக்கின்றது. ஆதலால் அற்ப தேசத் திருப்பதாதலின் சாப்தபோதத்தை யுண்டாக்குந் தன்மையின் அவச்சேதகம் சக்தியெனல்சம்பவியாது. சக்தம் இலாக்ஷணிக மென்னு மெல்லாப் பதங்களினு மிருப்பதான ஒரு தர்மமு மில்லை. ஆகலின் சாப்தபோதத்தையுண்டாக்குந்தன்மைநிரவச்சேதகமாம். அந்த நிரவச்சேதகமான உண்டாக்குந் தன்மை அப்பிரசித்தமாம். தண்டம் குலாலன் முதலியவற்றின்கண் குடமுதலியவற்றை யுண்டாக்குந்தன்மையின் அவச்சேதகம் தண்டத்தன்மை குலாலத்தன்மை முதலியனவாதலால் நிரவச்சேதகமான ஜநகத்தன்மை (உண்டாக்குந்தன்மை) அப்பிரசித்தமாம். இவ்வாற்றான் இலாக்ஷணிகபதத்திற்குச் சாப்த போதத்தை யுண்டாக்குந் தன்மை யில்லையென்பது மீமாம்ஸகர் மதம். அது அத்வைத மதத்திற்கு மிக்க விரோதியாம். ஏனெனின், மகாவாக்கியங்களில் சகல பதங்களும் இலாக்ஷணிகமாம். அவற்றான் சாப்தபோதத்தின் நிகழ்ச்சியின்மை யுண்டாகும். ஆதலால் இம்மதத்தின் கண்டனம் அவசியம் செய்யத்தக்கதாம். அதன்கண் இத்தோஷமுண்டு:—'கங்கையிற் கிராமம்' என்னும் வாக்கியத்தில் கிராமமென்னும் பதத்தாற் கரையின்கண் சாப்த போதம் அங்கீகரிக்கின் கிராம பதத்திற்குக் கரையின்கண்ணும் சக்தியுண்டாதல் வேண்டும். ஏனெனின், எந்தப்பதம் இலக்ஷணை யின்றி எப்பொருளில் சாப்த போதத்தை யுண்டாக்குவதாகின்றதோ, அப்பதத்திற்கு அப்பொருளிற் சக்தி யுண்டென்பது நிய

மம். மீமாம்ஸகமதத்தில் கிராமபதம் இலக்ஷணையின்றிக் கரையிற் சாப்த போதத்தை யுண்டாக்குவதா யிருத்தலின் கரையின்கண் சக்தி யுண்டாதல் வேண்டும். இது நியமமாம்:—எப்பதத்தில் எப்பொருளின் விருத்தியுண்டாகின்றதோ, அப்பதத்தான் அப்பொருளின்கண் ஸ்மிருதி யுண்டாம்; அப்பொருளின்கண்ணே அப்பதத்தான் சாப்தபோதமு முண்டாம். மீமாம்ஸகமதத்தில் இந்நியமத்திற்குப் பங்கமுண்டாம். ஏனெனின் மீமாம்ஸக மதத்தில் கங்கையென்னும் சொல்லின் இலக்ஷணாவிருத்தியோ கரையிலுளது; தீரத்தின் ஸ்மிருதியும் கங்காபதத்தாலுண்டாகின்றது. தீரத்தில் சாப்தபோதம் கங்காபதத்தாலுண்டாகிறதில்லை. ஆனால் கிராம பதத்தால் தீரத்தின் சாப்தபோத முண்டாகிறது. அந்தக் கிராம பதத்திற்குத் தீரத்தில் சக்தி அல்லது இலக்ஷணா விருத்தியில்லை; கிராம பதத்தினால் தீரத்தின் ஸ்மிருதியு மில்லை. ஆதலால் இம்மதம் புத்திமான்களது நகைப்பிற் கிடமானதாம். ஏனெனின், யாண்டு அரிமுதலிய ஒவ்வொரு பதத்திற்கும் அநேகம் பொருள்களில் சக்தியிருக்கின்றதோ, ஆண்டும் ஒருகாலத்தில் ஒருபுருடனுக்கு அரியென்னும் பதத்தான் ஒரே பொருளின் ஞானமுண்டாகின்றது. அநேக பதார்த்தங்களின் ஞானம் ஒருபதத்தானுண்டாகுமாயின், அரியென்றசொல்லுதலான் குரங்கின்மேல் சூரியனிருக்கிறதென்றிவ்வாறு சாப்தபோத முண்டாதல் வேண்டும். கிராமமென்னும் ஒரு பதத்தால் பரஸ்பர சம்பந்தமுடைய கிராமதீரங்களின் சாப்தபோத முண்டாகின்றது. அங்ஙனமே அரியென்னும் ஒரு சொல்லால் பரஸ்பர சம்பந்தமுடைய வானர சூரியர்களின் சாப்தபோத முண்டாதல் வேண்டும். ஒரு பதத்தால் இரண்டு சக்கியங்களின் சாப்தபோத முண்டாகாதெனக்கூறின், அவ்வொரு பதத்தாற் றனது சக்கியத்தோடு தனது அசக்கிய அலக்ஷியங்களினது சம்பந்தத்தின் சாப்த ஞானமுண்டாதல் அத்தியந்தம் தூரமாம். ஆதலால் 'லாக்ஷணிகம் நாநுபாவிகம்-இலாக்ஷணிகம் சாப்தானுபவத்தின தன்று' என்னும் மீமாம்ஸையின் வசனம் அசங்கதமாம் (பொருத்தமுடையதாகாது). அன்றியும் இலாக்ஷணிகசத்தத்திற்குச் சாப்தாநுபவத்தை யுண்டுபண்ணுந் தன்மையில் தோஷம் சொல்லப்பட்டது; சாப்த போதத்தையுண்டாக்குந் தன்மையின் அவச்சேதகம் கிடைக்காது எனின், அதற்குச் சமாதானம் இதுவாம்:— சத்தத்தில் சக்தி லக்ஷணை யென்னும் வேறுபாட்டால் இருவகை விருத்தி யுண்டு.

சிலவிடத்து அர்த்தத்திற்குச் சக்தி விருத்தியும் சிலவிடத்து அர்த்தத்திற்கு இலக்ஷணாவிருத்தியு முண்டு. சாப்த போதத்தை யுண்டாக்குந்தன்மை சத்தமாத்திரத்தி னுளதாம்; விருத்தியும் சத்தமாத்திரத்தி னுளதாம். ஆதலால் அந்தவுண்டாக்குந்தன்மையின் சமான தேசத்திருத்தலான், அதன் அவச்சேதகம் விருத்தியாம். அல்லது சாப்தபோதத்தை யுண்டாக்குந்தன்மையின் அவச்சேதகம் யோக்கிய சத்தத் தன்மையாம். இவ்வாற்றால் இலாக்ஷணிக பதத்தானும் சாப்தபோத முண்டாகின்றது.

௪௪. மகாவாக்கியத்தில் இலக்ஷணையின் உபயோகமும் அதன்கண் சங்கை சமாதானங்களும்.

மகா வாக்கியங்களில் ஜகல் லக்ஷணையும் அஜகல் லக்ஷணையுமில்லை. ஆனால் பாகத்தியாக லக்ஷணையுண்டு. அதன்றன்மை விசார சாகரத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. அந்தப் பாகத்தியாக லக்ஷணை மகா வாக்கியங்களில் இலக்ஷித லக்ஷணையன்று. ஆனால் கேவலலக்ஷணையாம். ஏனெனில், இலக்ஷிய சேதனத்தோடு வாச்சியத்திற்குச் சாக்ஷாத் சம்பந்தமுண்டு. பரம்பரைச் சம்பந்தமில்லை. யாண்டுப் பாகத்தியாகலக்ஷணை யுண்டோ ஆண்டு வாச்சியத்தின் ஏகதேசம் இலக்ஷியமாம். அவ்வாச்சியத்தின் ஏகதேசத்தோடு வாச்சியத்திற்குச் சாக்ஷாத் சம்பந்தமுளது; ஆதலால் கேவல லக்ஷணையாம். மகாவாக்கியத்தால் ஞான விருப்புடையோருக்கு அகண்டபிரஹ்மத்தின் ஞான முண்டாகுக வென்பது ஈசுவரனது அநாதி தாற்பரியம். ஆதலால் அது நிரூடலக்ஷணையாம்; பிரயோஜனவதி லக்ஷணையன்று. ஈண்டிதுசங்கை:—வாக்கியார்த்தத்திற்கு இலக்ஷிய சேதனத்தோடு சம்பந்தம் அங்கீகரிக்கின், இலக்ஷியார்த்தத்தில் அசங்கத் தன்மைக்குக் கேடுண்டாகும். சம்பந்தம் அங்கீகரியாவிடின், இலக்ஷணைபொருந்தாது. ஏனெனின், சக்கிய சம்பந்தத்தை அல்லது போத்திய சம்பந்தத்தை இலக்ஷணையென்பர். அது அசங்கத்திற் சம்பவியாது.

இதற்குச் சமாதானம்:—வாச்சியார்த்தத்தில் சேதனம் ஜடமென விரண்டுபாகமுண்டு. அதன் சேதன பாகத்திற்கு இலக்ஷியார்த்தத்தில் தாதாத்மியசம்பந்த முண்டு. சகல பதார்த்தங்களுக்கும் சொரூபத்தில் தாதாத்மிய சம்பந்த முண்டு. வாச்சியபாகமான சேதனத்தின் சொரூபமே இலக்ஷியசேதனமாம். ஆதலால் வாச்சிய

த்தில் சேதன பாகத்திற்கு இலக்ஷிய சேதனத்தோடு தாதாத்மிய சம்பந்த முண்டு. வாச்சியத்தில் ஜட பாகத்திற்கு இலக்ஷிய சேதனத்தோடு அதிஷ்டானத்தன்மைச் சம்பந்த முண்டு. கற்பிதத்தின் சம்பந்தத்தால் அதிஷ்டானத்தின் சுபாவம் கெடாது. தனது தாதாத்மியச் சம்பந்தத்தாலும் சுபாவத்திற்குக் கேடுண்டாகாது. அதனால் இலக்ஷியார்த்தத்தின் அசங்கத்தன்மை கெடாது.

மற்றோர் சங்கை:— தத்பதத்திற்கு அகண்ட சேதனத்தில் இலக்ஷணை யங்கீகரித்துத் துவம்பதத்திற்கும் அகண்ட சேதனத்தில் இலக்ஷணை யங்கீகரிக்கின் புநருக்தி தோஷ (கூறியது கூறற் குற்ற) மாகுதலான், குடம் குடமென்னும் வாக்கியத்தினைப்போல அப்பிரமாணவாக்கிய மாகும். இரண்டு பதங்களுக்கும் இலக்ஷியார்த்தம் வேறாகக் கொள்ளின், அபேதத்தை யறிவிக்குந் தன்மை யுண்டாகாது.

அதற்கு இது சமாதானம்:—மாயா விசிஷ்டனும் அந்தக்கரண விசிஷ்டனும் தற்பத துவம்பதங்களுக்குச் சக்கியராவர்; உபகிதர்கள் இலக்ஷிய ராவர். பிரஹ்ம சேதனம் இரண்டு பதங்களுக்கும் இலக்ஷிய மாகுமாயின் புநருக்தி தோஷமுண்டாகும்; அந்தப் பிரஹ்ம சேதனம் இலக்ஷிய மன்று; மாயா வுபகிதமும் அந்தக்கரண வுபகிதமும் இலக்ஷியமாம். அது உபாதிபேதத்தாற் பின்னமாயிருத்தலின் புநருக்தியில்லை. உபகித மிரண்டும் பரமார்த்தமாய் அபின்னமாம். ஆதலால் அபேதத்தைப் போதிக்குந்தன்மை வாக்கியத்திற்குச் சம்பவிக்கின்றது. இவ்வாற்றால் தற்பதார்த்த துவம் பதார்த்தங்களின் உத்தேச விதேயத்தன்மையை அங்கீகரித்து அபேதத்தைப் போதிக்குந்தன்மை நிர்த்தோஷமாம். தற்பதார்த்தத்தில் பரோக்ஷத்தன்மைப் பிராந்தி நீங்குதற்பொருட்டுத் தற்பதார்த்தத்தை யுத்தேசித்துத் துவம் பதார்த்தத்தன்மை விதேயமா (அமைக்கப்பட்டதா)ம். துவம் பதார்த்தத்தில் பரிச்சின்னத்தன்மைப்பிராந்தி நீங்குதற்பொருட்டுத்துவம்பதார்த்தத்தை யுத்தேசித்துத் தற்பதார்த்தத்தன்மை விதேயமாம். புநருக்தியைப் பரிகரித்தற்பொருட்டுச் சில நூலாசிரியர் அபிப்பிராயம் இதுவாம்:— இரண்டு பதங்களுக்கும் வேறு வேறு இலக்ஷகத் (இலக்ஷணையினலறிவிக்குந்) தன்மை யங்கீகரிக்கின், புநருக்தியின் சங்கை யுண்டாகின்றது. அந்த வெவ்வேறு இலக்ஷகத் தன்மையோ இல்லை. ஆனால் மீமாம்ஸகரது கிரமமாக இரண்டு பதங்களும் சேர்ந்து

அகண்ட பிரஹ்மத்தின் இலக்ஷகமாம். இதனூற்றான் பிராசீன ஆசாரியர்கள் மகா வாக்கியங்களுக்குப் பிரதிபாதிக்கும் அர்த்த மாத்திரத்தை அறிவிக்குந்தன்மை கூறியிருக்கின்றனர். உத்தேச விதேயத்தன்மைச் சூனியமான அர்த்தத்தை யறிவிக்கும் வாக்கி யம் உலகத்தில் அப்பிரசித்தமாயினும், அலௌகிக அர்த்தம் மகா வாக்கியங்களுக்காம். ஆதலால் அப்பிரசித்த தோஷ மில்லை; அதனுல் பூஷணமாம். அப்பிரசித்ததோஷ மாகுமாயின், வாக் கியத்திற்கு அசங்கமுடைய அர்த்தத்தினை யறிவிக்குந் தன்மை யும் உலகத்தில் அப்பிரசித்த மாகலின், அசங்கமுடைய பிரஹ்ம த்தை யறிவிக்குந்தன்மையும் மகாவாக்கியங்களுக் குண்டாகாது. எங்ஙனம் உலகத்தில் அப்பிரசித்தமான அசங்கமுடைய பிரஹ்ம த்தை யறிவிக்குந் தன்மை அங்கீகரிக்கப்படுகின்றதோ, அங்ங னமே உத்தேச விதேயபாவ சூனியமான அகண்டார்த்தத்தினையறி விக்குந்தன்மையுஞ் சம்பவிக்கின்றது. இவ்வாறு இலக்ஷணைப்பிரச ங்கத்தில் அநேக விசாரம் பழைமையான ஆசாரியர்களால் எழுத ப்பட்டிருக்கின்றது.

சடு. இலக்ஷணையின்றிச் சக்தி விருத்தியால் மகாவாக்கியத்திற்கு அத்வைதப் பிரஹ்மத்தை யறிவிக்குந் தன்மை யுளதெனல்.

சில நவீன நூலாசிரியர் இலக்ஷணையின்றிச் சக்தி விருத்திமா த்திரத்தான் மகாவாக்கியங்களுக்கு அத்துவிதீயப் பிரஹ்மத்தை யறிவிக்குந்தன்மை யங்கீகரித்திருக்கின்றனர். அவர்கள் இவ்வாறு எழுதியிருக்கின்றனர்:—விசிஷ்ட வாசக பதத்தின் அர்த்தத்திற்கு அந்நிய பதத்தின் விசிஷ்ட அர்த்தத்தோடு யாண்டுச் சம்பந்தம் நிகழவில்லையோ, ஆண்டுப் பதத்தின்சக்தியினுனே விசேஷணத்தை விட்டு விசேஷியத்தின் தோற்றமுண்டாகின்றது. எங்ஙனம்; அநித் தியம் குடம் என்னும் வாக்கியத்தில் கடத்தன்மை விசிஷ்ட விய க்தியின் வாசகம் கடபதமாம். அதற்குஅநித்தியத்தன்மை விசிஷ்ட மான அநித்திய பதார்த்தத்தோடு அபேதசம்பந்தம் அறிவிக்க ப்படுகின்றது. கடத்தன்மைச் சாதி நித்தியமாம். ஆகலின் கடத் தன்மை விசிஷ்டத்திற்கு அநித்திய பதார்த்தத்தோடு அபேதம் பாதிக்கப்படுவதாயிருத்தலின் அதற்கு அநித்தியபதார்த்தத்தோடு அபேத சம்பந்தம் நிகழாது. ஆண்டுக் கடத்தன்மையாகிய விசே

ஷணத்தை விட்டுக் கட பதத்தால் வியக்திமாத்திரத்தின் ஸ்மிருதியும், அநித்திய பதார்த்தத்தோடுள்ள சம்பந்த ஞானமாகிய சாப்தபோதமு முண்டாகின்றன. அங்ஙனமே வீட்டிற் குடமென்னும் வாக்கியத்தில் கடத்தன்மை வ்டிவினதாகிய விசேஷணத்தைவிட்டுக்கடபதத்தால் விசேஷியவியக்திமாத்திரத்தின் ஸ்மிருதியும் சாப்தபோதமு முண்டாகின்றன. அங்ஙனமே கடத்தில் உருவம் என்னும் வாக்கியத்திலும் கடத்தன்மையை விட்டு வியக்தி மாத்திரத்தின் ஞான முண்டாகின்றது. ஏனெனின், வீட்டிற்குட மென்னும் வாக்கியத்தின் வீட்டின் ஆதேயத்தன்மை கடபதார்த்தத்தில் தோற்றுகின்றது. கடத்தன்மைச் சாதியில் தனது ஆசிரயமான வியக்தியின் ஆதேயத்தன்மை யுளது. ஆனால் வீட்டின் ஆதேயத்தன்மை பாதிதமாம். ஆதலால் கடத்தன்மையை விட்டு வியக்தி மாத்திரத்தில் வீட்டின் ஆதேயத் தன்மையின் சம்பந்தம் அறிவிக்கப் படுகின்றது. அங்ஙனமே வீடென்னும் பதார்த்தத்தில் வீட்டுத்தன்மையின் நீக்க முண்டாகின்றது. கடத்தில் உருவம் என்னும் வாக்கியத்திலும் கடத்தன்மையை விட்டுத் திரவியரூப வியக்தி மாத்திரத்தில் அதிகரணத் தன்மையும், உருவத்தன்மையைவிட்டுக் குணமாத்திரத்தில் ஆதேயத் தன்மையும் தோற்றுகின்றன. ஏனெனின், கடபதார்த்தத்தின் ஆதேயத்தன்மை யுடையது உருவபதார்த்தமா மென்பது வாச்சியத்தின் அர்த்தமாம். ஆண்டுக் கடத்தன்மையின் ஆதேயத்தன்மை எதனிடத்து மில்லை. ஆதலால் கடத் தன்மையை விட்டு வியக்தி மாத்திரம் கடபதார்த்தத்தின் அர்த்தமாம். அதன் ஆதேயத்தன்மை யுருவத்தன்மை ஜாதியிலில்லை. ஆனல் உருவவியக்தியின் ஆதேயத்தன்மை உருவத் தன்மையிலுண்டு. ஆகலால் உருவபதார்த்தத்தில் உருவத் தன்மையின் நீக்க முண்டு. அங்ஙனமே. உண்டாயிற்று குடம், அழிந்தது குடம் என்றல் முதலிய வாக்கியங்களில் ஜாதி வடிவமாகிய விசேஷணத்தை விட்டு வியக்தி மாத்திரம் கடமுதலிய பதங்களின் அர்த்தமாம். ஏனெனின், ஜாதி நித்தியம், அதற்கு உற்பத்திநாசம் நிகழாது. எங்ஙனம் முன் வாக்கியங்களில் விசிஷ்ட வாசக பதங்களில் சக்தி வலியானே விசேஷிய மாத்திரத்தின் ஞான முண்டாகின்றதோ, அங்ஙன்மே மகாவாக்கியங்களிலும் விசிஷ்டவாசக பதங்களின் சத்திவலியானே மாயை அந்தக்கரணமென்னும் விசேஷணங்களை விட்டுச் சேதனமாகிய விசேஷிய மாத்திரத்தின் ஞானம்

சம்பவிக்கின்றது. இலக்ஷணையை யங்கீகரித்தல் நிஷ்பலமாம். ஆனால் இத்துணைப் பேதமாம்:—விசிஷ்டவாசக பதத்தினது வாச்சியத்தின் ஏகதேசம் விசேஷியமும் ஏகதேசம் விசேஷணமுமாம்; ஜாதிவிசேஷணமும் வியக்தி விசேஷியமுமாம். அவற்றுள் விசேஷிய பாகத்தின் போதமோர் சக்தியின லுண்டாகின்றது; கேவல விசேஷணத்தின் போத முண்டாகிறதில்லை. வாச்சியத்தினது விசேஷண மாத்திரத்தின் ஞானமும் விசிஷ்ட வாசகத்தினது சத்தத்தின் சத்தியா லுண்டாகுமாயின், அநித்தியம் கடமென்னும் வாக்கியம் போல நித்தியம் கடமென்னும் வாக்கியமும் கடபதத்தால் ஜாதி மாத்திரத்தை யறிவித்து நலமுடையதாதல் வேண்டும். ஆதலால் விசிஷ்ட வாசகபதத்தின் சக்தியால் விசேஷிய மாத்திரத்தின் தோற்ற முண்டாகின்றது. அவனே இத்தேவதத்த னென்னும் வாக்கியத்திலும் பரோக்ஷத்தன்மை அபரோக்ஷத் தன்மை விசேஷணங்களை விட்டு, விசேஷிய மாத்திரத்தின் ஞானம் சக்தி விருத்தியானே யுண்டாகின்றது. பாகத்தியாக லக்ஷணைக்கு ஒரு உதாரணமு மில்லை. ஆதலால் ஜகல் லக்ஷணை அஜகல் லக்ஷணை யென்னும் பேதத்தால் இருவகை இலக்ஷணை அங்கீகரித்தல் வேண்டும். பாகத்தியாக லக்ஷணை பொய்யாம். வேதாந்த பரிபாஷையில் தர்மராஜர் முற்கூறிய வண்ணம் மகா வாக்கியங்களில் இலக்ஷணையைக் கண்டித்துப் பாகத்தியாக லக்ஷணையின் சொரூபத்தையும் உதாரணத்தையும் இவ்வாறு கூறுகின்றார்:—சம்பிரதாயப்படி வாச்சியத்தின் ஏகதேசத்தி லிருப்பது பாகத்தியாகலக்ஷணையின் சொரூபமாமென்னும் மதத்தில் வாச்சியத்தின் ஏகதேசத் திருப்பது சக்தியின் சொரூபமேயாம். அது பாகத்தியாக லக்ஷணையின் சொரூபமன்று. சக்கியத்திலும அசக்கியத்திலு மிருப்பது எதுவோ அது பாகத்தியாக லக்ஷணை யெனப்படும். அஜகல் லக்ஷணையும் சக்கிய அசக்கியங்களி லிருப்பதாயினும் யாண்டு விசேஷணத் தன்மையான் சக்கியார்த்தத்தின் ஞானமும், விசேஷியத் தன்மையான் அசக்கியார்த்தத்தின் ஞானமு முண்டாகின்றனவோ, ஆண்டு அஜகல் லக்ஷணை சொல்லப்படுகின்றது. எங்ஙனம்:— "நீலக்குடம்" என்னும் வாக்கியத்தில் நீலபதத்தின் சக்கியம் உருவமாம். அதன் ஞானம் விசேஷணத்தன்மையா லுண்டாகின்றது. நீல உருவத்தின் ஆசிரயமான திரவியம் அசக்கியமாம். அதன் ஞானம் விசேஷியத்தன்மையா லுண்டாகின்றது. ஆதலால் நீலபதத்திற்கு நீலவுருவ

த்தின் ஆசிரயத்தில் அஜகல்லக்ஷணையாம். இவ்வாறு மஞ்சம் கூப்பிடுகின்றது என்னும் வாக்கியத்தில் மஞ்ச பதத்தின் சக்கியம் விசேஷணமும், அசக்கியமாகிய புருஷன் விசேஷியமுமாம்; ஆதலால் அஜகல்லக்ஷணையாம். யாண்டுச் சக்கியம் அசக்கிய மிரண்டும் விசேஷிய மாகின்றனவோ, சக்கியத்தன்மை யவச்சேதகத்திலும் வியாபகமான இலக்ஷியத்தன்மை யவச்சேதக தர்மம் விசேஷண மாகின்றதோ, ஆண்டுப் பாகத்தியாக லக்ஷணை சொல்லப் படுகின்றது. எங்ஙனம்: காகங்களினின்றும் தயிர் இரக்ஷிக்கப்படுக வென்னும் வாக்கியத்தில் காகமென்னும் பதத்தின் சக்கியமான வாயஸமு (காக்கையு)ம், அசக்கியமான பூனைமுதலியனவும் விசேஷியமாம். சக்கியத்தன்மை யவச்சேதக காகத்தன்மையின் வியாபகமான தயிரை யழிக்குந்தன்மை இலக்ஷியத்தன்மை யவச்சேதக விசேஷணமாம். ஏனெனின் தயிரை யழிப்பனவாகிய காகம் பூனை முதலியவற்றினின்றும் தயிரை இரக்ஷியென்பது வாக்கியத்தின் பொருளாம். ஆண்டுக காகத்தன்மை விசிஷ்டவியக்தி காகபதத்தின் சக்கியமாம். அதில் காகத்தன்மையை விட்டுத் தயிரை யழிக்குந் தன்மை விசிஷ்டமான காகம் பூனை முதலியவற்றின் ஞானம் இலக்ஷணையினு லுண்டாகுதலான், காக பதத்தினது வாச்சியத்தின் ஒரு பாகமாகிய காகத்தன்மையின் நீக்கமும் வியக்திபாகத்தின் ஞானமு முண்டாகின்றன. அங்ஙனமே பூனைத்தன்மை முதலியவற்றின் நீக்கமும், வியக்தியின் ஞானமு முண்டாகின்றன. ஆதலாற் பாகத்தியாக லக்ஷணையாம். அங்ஙனமே கவிகையாளர் செல்கின்றனர் என்னும் வாக்கியத்திலும் பாகத்தியாக லக்ஷணையுண்டு. ஏனெனின், கவிகை யுடையவர்களும் கவிகை யின்றியவர்களுமாய் ஒருங்குகூடிய புருஷர் செல்லுகின்றன ரென்பது வாக்கியத்தின் பொருளாம் ஆண்டுக் கவிகை யாளரென்னும் பதத்திற்குக் கவிகையுள்ளாரும், கவிகை யில்லாதவருமாகிய இருவரும் விசேஷியமாவர். சக்கியத்தன்மை யவச்சேதகமான கவிகை யுடைமையின் வியாபகமான ஒருங்குகூடியதன்மை இலக்ஷியத்தன்மை யவச்சேதகமான விசேஷணமாம். இவ்விடத்தும் கவிகையின் சம்பந்த விசிஷ்டமான கவிகையாளனென்னும் பதத்தின்சக்கியமெதுவோ, அதனிடத்துக் கவிகைச் சம்பந்தமாகிய சக்கியத்தன்மை யவச்சேதகத்தினை விட்டு, ஒருங்குகூடியதன்மை விசிஷ்டனான கவிகையாளன் அவனுக் கந்நியமானவர்க ளென்னு மிவர்களின் ஞானம்

இலக்ஷணையினு லுண்டாகுதலான், வாச்சியத்தின் ஒரு பாகமான
கவிகைச் சம்பந்தத்தினை விட்டு ஒரு பாகமான புருஷனது ஞான
முண்டாகின்றது. ஆதலால் பாகத்தியாகலக்ஷணையாம். இவ்வாறு
வேதாந்த பரிபாஷையில் பாகத்தியாக லக்ஷணையின் உதாரணம்
கூறியிருக்கின்றனர். அவை யாவும் சம்பிரதாயமுள்ளார் மதத்தில்
அஜகல் லக்ஷணையின் உதாரணமாம். சிலவிடத்து அஜகல்லக்ஷணை
யின் உதாரணத்தில் சக்கியார்த்தம் விசேஷணமாம்; சிலவிட
த்து விசேஷியமாம். சக்கியத்தோடு கூடிய அசக்கியத்தின் தோற்
றம் சமானமாம். சிறிது பேதத்தைக்கண்டு இலக்ஷணையின் பேத
த்தை யங்கீகரித்தல் பயனற்றதாம் எல்லா ஆசிரியர்களும் அஜகல்
லக்ஷணையின் உதாரணமாகக் கூறியவற்றைப் பாகத்தியாகலக்ஷணை
யின் உதாரணமாக இவர் கூறுவதற்கு ஆசாரியர்களது வசனத்தை
விரோதித்தலே பயனும். சக்கியார்த்தத்தின் விசேஷணத்தன்மை
விசேஷியத் தன்மைகளில் அஜகல்'லக்ஷணை பாகத்தியாக லக்ஷணை
களின் பேதம் அங்கீகரிக்கின், யாண்டுச் சக்கியார்த்தத்தின் விசே
ஷணத்தன்மையுளதோ,ஆண்டுப் பாகத்தியாக லக்ஷணையும்,யாண்டு
ச் சக்கிய அசக்கியங்க ளிரண்டின் விசேஷியத் தன்மை யுளதோ,
ஆண்டு அஜகல் லக்ஷணையுமாக இவ்வாறு விபரீதத்தை அங்கீகரிக்
கின் ஒரு பாதகமும் இல்லை. ஆதலால் மகா வாக்கியங்களிலும்,
அவனே இத்தேவதத்த னென்னும் வாக்கியத்திலும் இலக்ஷ
ணையை நிஷேதித்துப் பாகத்தியாக லக்ஷணையின் சொரூபமும்
உதாரணமும் கூறுதல் தர்மராஜருக்குப் பயனின்மையாம். மகா
வாக்கியங்களில் இலக்ஷணையின்றி நிருவாகம் கூறிய தெதுவோ
அதுவும் அசங்கதமாம். ஏனெனின், கடமுதலிய பதங்களுக்குச்
சாதி விசிஷ்டத்தில் சக்தியை யங்கீகரித்து, இலக்ஷணையின்றிப் பத
த்தாற் கேவல வியக்தியின் ஞானம் கூறுதல் யுக்தி யில்லாததாம்.
கேவல வியக்தியில் சக்தியை யங்கீகரித்து, ஜாதி விசிஷ்டவியக்தி
யில் அங்கீகரியாவிடின்,கேவல வியக்தியின் ஞானம் கடமுதலியபத
ங்களால் நிகழும்; அதனை யங்கீகரிக்கவில்லை. ஆனால் விசிஷ்டவாசக
பதத்தின் சக்தியால் விசேஷிய மாத்திரத்தின் போதம் உண்டா
கின்றதென்று தர்மராஜர் எழுதியிருக்கின்றார். அது சக்திவாதமுத
லிய நூல்களில் நிபுண மதியினையுடைய பண்டிதர்களுக்கு ஆச்சரிய
த்தை யுண்டாக்குவதா யிருக்கின்றது! சக்திவாதத்தில் இப்பிரச
ங்கம் விளக்கமாயுளது. சில சப்தம் ஒரு தர்ம விசிஷ்ட தர்மியின்